

6262
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 23 ग-१

Title काव्यप्रकाशे "संकेतः"

Author हनकः

Extent १५९ पन्ना Age स. १९८५

Subject अलङ्कारशास्त्र

6262

नं. २३१-९
 काव्यप्रकाश
 १२-६
 "लेखकः"
 प. मा. श्री
 मल्लिकार्जुन
 मुद्रित
 प्रकाशकः
 उ. न. क.
 प. लि. १२-१३.५

नं. २३

नं. ५३७

काव्यप्रकाशसंक्षेप
अथवास्तवस्यप्रारम्भः

कृष्णदत्तः ॐ श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरुभ्यो नमः वन्दे देव्यै नमः अपरतंत्रा
१ मित्युक्ते यथा परमापवादिपारतंत्र्यानिरासः कविपारतंत्र्यानि
१ रासोपि भारत्याः स्यादित्यन्यशब्दोपादानं कवेरन्यस्य परमा
एवादेरधीनानभवन्ति कवेस्त्वाधीनैवेत्यर्थः एवं प्राचुर्ये
राप्रस्तातंत्र्यस्यांसा एकमयी हृद्देनैकमयी हृद्देकमयीति वि
ग्रहः हृद्देश्चासावेकमेति विग्रहे पूर्वकालेकसर्वजरत्नरा
शानवकेवलाः समानाधिकरशोनेति एकशब्दस्य सर्वनि
पातेर्ने भवितव्यं अनन्येति कविपरतंत्र्याय चानाग्नि
नासर्वस्रवदुःखादिदह्यते तथेष्टदेवताध्यानात् सिद्धि
स्तात्कालिकी भवेत् कश्चित् रगाद्याकारनेयेत्यहेतुः य

द्विशतत्वांतरगतं निमित्तमितत्वांतरं ननु काव्यस्यादि
 सिद्धं इति हासेति धर्मार्थकाममोदारागमुयदेशसमन्ति
 तं पुरावृत्तकथायुक्तमिति हासं प्रवक्षते शब्दाकृति श
 ब्दव्यापारस्य रसांगभूतत्वात् गुरागीभावः रसांगभूतेति
 रसांगभूतः शब्दव्यापारः रसस्य शृंगारादेरंगितः श्रंगभूतो
 यो व्यापारो व्यंजनान्मकस्तन्निष्ठतया अथवा व्यापारः
 प्रवराग्रायतो यस्य काव्यस्य तत्त्वेनेत्यर्थः सहृदयस्य
 ति सरसस्य तत्रेति काव्ये शास्त्रीति शान्त्या शब्दार्थो
 मनसि संघीयेते व्युत्पत्त्या तयोः सारासारविवेकः क्रि
 यते अभ्यासेन तयोस्तत्कथं जिन्यते लोकशब्दस्यात्र

कृष्णस्य. लोकदृष्टेर्वर्णीतं वर्तनीयस्यानन्तरव्यापनार्थं तदुद्भवत्वा
 व्योद्भवहसनीयमित्युक्तासाभावात् छंद इति छंदो नुवृत्त्या
 पदनिवेशः करारां यथा कः कृष्णस्य पस्यति कश्चि
 त्प्रामाद्यनेति लिङ्गादुसाशनं कलाशिल्पग्रंथः चतुर्व
 र्गधर्मादिः करारो इति युक्तकरूपतया निष्पद्यते करारा
 प्रबंधरूपतया संघटनं योजनं व्यंग्यार्थघोतकं कवि
 त्वसुहृत् सः तदितिकाव्यं मुख्यार्थापकर्षो दोषः अं
 गिभूत रसोत्कर्षो गुराः काव्यशोभावहो धर्मो लं
 कारः रससमवायिनो गुराः ससंयोगवृत्तयो लं
 काराः अनलंकृतीत्यननीयदर्थे ददोषो शब्दार्थ

व्या =

२

२

त

विति अनेनोक्तमसदृशकस्यसंदेहेषा स्तत्रांगं कृतं त
 चाचतदितिसप्रयोजनं सहितं कं सप्रमेदं च काव्यस्वरू
 पं प्रथमोच्चासेति हिष्टमिति स्तत्रितं प्रादुर्थाविति अ
 नेनोक्ता धर्मिभूतयोः शब्दार्थयोः द्वितीयतृतीयोऽ
 क्तसनिर्वाणितयोः स्तत्रांगं अनंतं तदित्यनेनैव सप्र
 मेदं च काव्यस्वरूपं हिष्टं तस्वत्रयोभेदाः सप्रमेद
 मूलास्तत्रयेराप्रतिपादिताः अदोषावित्यनेन दोषाः
 रागापरिहाय्यत्वेन स्तत्रितानां सप्तमोक्षसिर्णयः
 सगुणावित्यनेन स्तत्रितानां गुणानामष्टमे प्रपंचनं
 अनंतं कृती कृतीति विशेषप्रतिषेधे शेषाभ्यनुज्ञानमि
 तं

कृष्णद.

३

3

ह्या

तित्यायेतो हंकितातां ह्येयां शब्दार्थलंकाराणां क्रमेण नवम
दशमयोरुल्लासयोर्निर्णयः एवं पदपंचको नोदासदशकनिर्ण
यः सूत्रितः यः कौमारेति यत्र तत्र स्थितातां ग्रेष्मिकधूली
कदंबानां वसंत उद्भिन्नां कुमाराणां येन निला स्तेवासंतिकाः १
मालतीपरिमलोहासित इति व्याख्येयं एवं च निरुंवीभ
तासामग्रीरसो दीपनहेतुर्विस्मिता येन कलमिति यं व १
र्गायंति यथा चैव दत्ता इति वसंतस्य मालतीत्यादि
ताच निदाघशब्दययोश्च निर्देशः -- ततैरसो दीपन
हेतुर्मिलितासामग्री व्याख्यातास्यात् अत्र पदे कदंबानि
लातां कथं मालतीपरिमलोहासकं तं भिन्नतु भवत्वात्

भेद

३

नाधिकदेवरूपाः समरूपाश्चनिला इति शोभना व्याख्या
 तस्मादस्मद्व्याख्यानमेवसाधु अत्रस्फुटइतिअत्रवरुतां
 वाक्यायानांलुल्यकतत्वेनतिर्देशानुल्ययोगिता औय
 म्यस्यचप्रतीतिरस्फुटेतिकेचिन् तदसत्कस्यचित्गुः
 रास्यवाक्यक्रियायावासाधाररायेनाप्रतीतेस्तुल्ययोनि
 त्वात्तदरास्यैवावभासान् औयम्यंचलुल्ययोगितायाः
 प्राणभूतंतदभावेसैवनास्तीतिकस्याःस्फुटत्वंएतेन
 दीपकंमपिप्रत्युक्तं समुच्चयस्तुवैचित्र्यातिशयाभावात्
 नमहद्विरुद्धप्रभृतिभिरंगीकृतंइतिसनचिंत्यते तेन
 यःकोमारहरइत्यत्रहरेतिचित्रमस्फुटमलंकारांगयेयी

कृष्णदत्तः रव्यातंतदपिनसा पुतस्य मुरव्या हां करणात्वाभावात् नतत्रमत्का
 ४ रकारिञ्चाश्रयमात्रं करोतीति नेतावता मुरव्यालंकारत्वं तथा
 ५ चोद्भूतप्रभृतिभिर्नतन्त्वाकृतं यत्पुनरिह चित्रमन्यद्वा लंकार
 तेन व्याख्यायते तदस्य ग्रंथस्य व्याख्यायकत्वे प्रतिपादनार्थं त
 स्मादेतदपिन व्याख्येयं तस्मादित्यमेतत् यः कोमारहर इत्या
 दीति अत्र तुल्यं कारणाति ते युसत्त्वापि सानौ त्यन्नातद्विरु
 द्धस्या उत्कंठाया उत्पादात् अतश्च विशेषोक्तिरिषंसा च
 कार्यस्य साक्षात्निषिध्यमानत्वेनाप्रतीतेरस्फुटाविरुद्धोप
 लब्धिद्वारेण स्वत्रुकार्यनिषेधः प्रतीयते तेन साक्षादिति अ
 स्फुटाविशेषोक्तयश्चा उत्पादनाया उत्कंठायाः कारणानि
 क्तिः

शे

नविद्यन्ते तानिहि कोमारहरा दीनामसन्निधानादीनि न विरुद्रा
 नां वसन्निधानादीनामत्र भावान्न दभावः तेनेयं विभावना
 साचास्फुटाकाररागाणां विरुद्रोपलब्धिद्वारेणानिवेधात्सा
 तादृनिविध्यमानत्वात् एवंच विशेषोक्तिर्विभावनावा
 त्रास्फुटाकारव्येया श्रौठाः रत्नदीपका कदं वशब्दोत्रक
 दं वविवेधलीकदं वारव्येवर्तते योचं संते ७ व्यतिश्रुकार्या
 नुत्पत्तीकोटेरप्रतिपादनादस्फुटाविशेषोक्तिः इवारे
 धसिकाररागसामग्रीवरातिस्फुटत्वं विभावनायाः तद्देदा
 त्रकाव्यभेदात् धर्मार्थिकाममोदेयुवेतदाग्यंकलासुच
 करोति कीर्तिमत्त्वं च साधुकाव्यनिवंधनं स्फुटतिविकस

कृष्णद. त्वस्मादर्थ इति स्फोटः तद्रूपो व्यंग्यार्थव्यंजकः त्वग्भावितः
 ५ वाच्यंतिरस्कृतव्याच्यं यद्यंग्यं तस्य व्यंजने समर्थः निश्चये
 ५ ति. द्वितीरीरमदित्यधमत्वं अथमपदसहायानां व्युत्पादी
 नां व्यंजकत्वं अत्र वाच्याद्यंगस्य चमत्कारः अत्राधमशब्दे
 न तत्र समववृषाल इति द्योत्यते गुरागानां रसधर्मत्वेऽप्युपचारा
 च्छब्दार्थधर्मत्वं अत्र स्नातुगतासीत्यनेन विधिनानस्नातं
 गतासीति निषेधप्रतीतिः ननु नरिति निषेधेन तदंति
 कमेवरंतुंगतासीति विधिप्रतीतेरधमपदेन शब्दशक्तिम्
 लोवस्तु धनिः द्वितीरीरस्वरात्स इव स्वस्तरवीदधित्संगम
 विप्रलोभनात्तु गप्यधमात्वमिव सोऽप्यधम इति द्वयोः पदी

येशोपमानोपमेयभावे सत्युपमेयो यमालंकारो व्यंग्यः तथा ता
 धिक्ता विप्रलम्भशृंगारोपि व्यंग्यः इति विविधा विवक्तृलंकार
 रसरूपोऽनिरञ्जितः एतन्नोदाहरणां वैदग्ध्येत युगपन्नि
 खेधे विधौ ववाच्ये विधिनिषेधयोर्व्यंग्ययोर्द्वन्द्वं ध्वनि
 कृताहिविधौ वाच्ये निषेधः एवमत्र निषेधे च वाच्ये विधिः
 एवमुदाहृतः विधिनिषेधद्वारेणोदाहरणां वाच्यव्यंग्य
 योरन्त्यन्तैवेतन्नरायणव्यापनार्थम् चित्रमिति गुराग
 मलंकाराश्च शब्दार्थधर्माः तद्भोगाद्भ्रमप्रतीत्यतात्पर्ये
 शाचित्रमास्ते स्वप्रख्येतेन रश्च यंकारि गुरागम्ययद्यपि र
 सधर्माः वदन्ते तथाप्युपकाराच्छब्दार्थधर्मा उक्ताः तथा

रुसद. च वक्ष्यति गुरावृत्त्या पुनस्तेषां वृत्तिं शब्दार्थयोर्मतेति ।
 ६ अत्र व्यांग्यमिति न तत्सर्वं यानि व्यांग्यं यत्नेनैव दर्प्येन जिमि
 ७ स्तचित्तं यथेति शब्दचित्रोदाहरणं येन ददुर्गिरिविशेषं
 व्याचख्यानेनैः कुवेर्दिग्विशेषानभिज्ञत्वं प्रकाशितं स्या
 त् यतः सर्वसमुद्रगामित्याः मंदा कित्याः दक्षिरागव्या
 स्येत ददुर्गिरिरागसंबंधेनास्ति तस्याचकालिदासः
 सनिर्विशययाकामं नटस्वाधीनचंदनोत्तनाविवदि
 शस्तस्याः शैलोमलयददुराविति स्वच्छन्देति अत्र वृत्त्य
 नुप्रासेकवेस्वात्यर्वात्सत्रापि गंगाविषयो रत्नारव्योभा
 वस्तिरोधीयते आदिकमहर्विधिः वाच्यचित्रोदाहरणं

विनिर्गतिमिति अंमरावतीभवतीतिसमन्वयः अत्रयद्यपि वी
 शदिकोरसोस्तितथापुत्रेसायांकवेस्तात्पर्यान्सन्निरोधी
 यत्ने इतिमद्राज्ञानकमम्मदविरचितेकाव्यप्रकाशसंकेते
 प्रथमउल्लासः १ श्रीगुरुभ्योनमः तस्याशब्दार्थो
 मन्वात्वेभ्यामभूत्यत्वंतात्पर्यं सामान्यानां परस्परान्वित
 नेनविशेषाप्यविवोधनशक्तिस्तात्पर्यं प्रतिपन्नविज्ञा
 साभ्याकांक्षा अर्कोदितानां योग्यान्तमेकबुद्ध्युपा
 रुढत्वंसन्निधिः बाधाविरहोयोग्यता उदकैसिंचेन्न न
 नदहन्नेति योग्यतापरस्परमासनासन्निधिः नत
 कामिनीपवतोयंवह्निमात्मनोहरा इत्यादि. आकां

राः पदैरभिहितातामेवार्थातामत्वयंसंबंधविशेषं व
 दंति अत्रित्ताभिधानवादिन इति स्कक्चेनैदौर्वल्प
 सूचनं माएघरोव इति अज्यत इति वक्तुं वैशिष्ट्या
 दितिभावः साहिंती इति अजवाच्चास्यापकारिराः
 वक्तुं व्यापकारवत्त्वं ग्यर्थाहोचनां द्वांश्चित्तमुरव्या
 र्थः शब्दोविपरीतलक्षणायाकोटित्वानिस्तेहत्वा
 दिलक्षयति सचलक्षितोर्षोप्यन्तिरंप्रकाशयतीति
 लक्षस्यव्यंजकत्वं ननुवक्तुं दियर्थाहोचनाद्यदिमुरव्या
 र्थस्यैवमस्तहि मूर्ध्यामिषिज्ञेयुभमद्यमिन्न इत्यादि
 धन्युदाहरणोपपुस्त्यर्थवाद्यादिपरीतलक्षणाप्र

हृसद.

८

४

वेशप्रसंगः नैतत्तद्वद्वाच्योर्थाः कथाचिन्तयति कथासमर्थ उल्लास-
यितुं शक्यते तत्र तस्य समूलत्वान्नवक्त्रादिविशेषवशाद्वा २
धः केवलं वक्त्रादिति शेषादर्थान्तरमेवाग्र्ययति सत्त्वा
मूरितो विरोधान्मुख्यमर्थं यद्यसत्यतया वागमयति तत्
तस्यासत्यत्वं कोपयुज्यते तस्य हि युक्तिवशात्प्ररूढ प्रती
तेर्वाधः प्रतीतिश्चाभिधात एवेति कुतो मुख्या र्थवाधः १
कुतो बालक्षराण्यत्र हि वाच्यस्य कथापि गमनिकथासमर्थ
यितुमशक्यस्य वक्त्रादिवशाद्वा धातया प्रतीतिः तत्र मु
ख्यार्थवाधात्क्षराणाममधमिन् इत्यादौ च वाच्यस्य सम
र्थयितुमशक्यत्वाद्बुद्ध्यन्ते वा त्वयोवाधित इत्यस्ति मु

८

रव्याप्यवाधः संबंधश्चात्र विरोधाभिधौ वैपरीत्यमिति न
 किंचिदसंगतं न चाचोक्तं क्वचिदाध्यनधारयानिः
 क्वचिन्व्यानस्य वाधतं सर्वत्र लक्षणानि स्मादुत्तरत्रा
 मिधैव तदिति उच्च निर्गलनरकतेत्यनेन न केवलं वार्ता
 मात्र साम्यं प्रतिपाद्यते अपित्येते न वस्तुतः श्वकाष्टी
 भावोऽपि संकेतिनमिति च तदुच्यते प्रायदानां प्रवृत्ति
 स्तात्पर्याप्योपिकेयुर्विदित्यादिप्रक्रियाश्रयेण पदवाक्या
 विद्यानुगुणयेन संबंध इति वाचोयुक्तेर्युक्तत्वात्स्योगतप्र
 क्रियाश्रयेण वास्तवशब्दार्थाभिप्रायेणायोग्यासंके
 तिनमिति वचनव्याक्तिरपि भाषा प्रायासंकेतितपदे ल

कृष्णद.

६

९

क्षणीयार्थनिरासार्थसाक्षात्पदं चेष्टाव्यवहितस्यार्थ
 स्यनिरासार्थं वाच्यवाचकभावलाक्षणाः संकेतः गो
 शब्दस्येदं सास्मादिमत्वं वाच्यम् अस्मिन्सास्मादिमत्वं
 स्यगोशब्दो वाचकः इत्येवंरूपः संकेतग्रहः अनन्तासु
 गोव्यक्तियुप्रतिपिंडमीश्वरेणापि संकेतः कर्तुं नया
 यतिवाल्लगोपिंडकृतः संकेतस्तस्मात्तगोपिंडकृतो वृ
 द्भगोपिंडे इह इति लोकव्यवहारे संकेतसहाय इति
 भोजानिमान्पिंडः अत्रावधानेन साक्षात्संकेतितत
 यान्तस्येत्यर्थस्य चतुर्भेद इति भाहमन्तेगच्छतीति
 गौरित्यर्थक्रियाव्यञ्जनेन वा ज्ञानिरिति व्याप्तिः

उल्लास

२

६

पिंडः व्यभिचाराच्चेति यत्र व्यक्तौ संकेतः सा व्यवहारिकालं
 व्यभिचरति तत्रेति व्यक्तौ विषयविभागोनेति यद्यप्यक्ति
 मात्रं संकेतिता र्थत्वेनांगीक्रियते तदा जगति भुक्त्यादिभि
 विभक्तिस्त्वेतन्न व्यवह्रियते व्यक्तिर्व्यक्तिरित्येव व्यवहा
 रः स्यात् तदुपाधाविति तेषां जात्यादीनां शब्दानां
 मुपाधौ वक्तव्यं दृष्ट्वा न न तत्संज्ञाभिधानं शक्त्यामि
 दाः व्यक्तिश्चारेण सन्निवेष्टयते इति पदः र्थस्येति पिंडस्य
 दार्थस्य प्राणान्सद्भावपान्नाददाति यस्माज्जातिं वि
 नाथदार्थः स्वरूपमेव नास्मादयानि न गौरिति संकेतावात्
 नागौरिति क्त्वादि वैलक्षण्यपात विशेषाधानहेतुः

भा

कृष्णद. सिद्धउपाधिः श्रंत्येति श्रंत्यया सम्यग्मारागानुभूय उल्लास
 मानवरासिमूहग्रहिकया बुद्धानिग्रहिं क्रमवन्नित्या २
 च्छब्दानां नैकदेशकालावदलक्षणाः समुदायः स
 भवतितथाहिनखलुडिशब्दोच्चारकालेष्टशब्दोस्तित्य
 १० शब्दोच्चारकालेवाडिशब्दः तथाच सम्यग्मारागानुभूय
 मानवरासिमूहः शब्दः पारिभाषिकमिति श्रंत्यया जानति
 शब्दत्वं स्यात् ननु परमारागः स्वरूपेण न परमारागः ता
 प्यपरमारागः परमारागत्वसंबन्धात् परमारागुरिति परमा
 ता रागमंदायमिजगति लक्षणा स्यात्तिव्याप्तिरित्याशंक्याह प
 रमारागवादीनामिति परमाप्यतः परमारागवादीनामज्ञा

निशब्दत्वमेव गुणशब्दत्वं तत्पारिभाषिकमेव कारणा
 दर्हि रूपरसगंधस्पर्शसंख्यापरमाणातीति गुणान्ते
 मारा नयति नमिति परिमराउमहदीर्घरुस्वभेदाच्च तद्विध
 मिनि प्रतिक्षरा मिनि वैशेषिके दर्शनाश्रयणात्
 यदा प्रतिक्षरा मिन्युपलक्षरां प्रत्यहं भुज्जात्ररस्व
 वेशाच्छरीरां नरं जायते इति वैशेषिकादिमतं
 ज्ञान्युपहिता व्याप्तिः शब्दार्थ इति वैशेषिकाः अ
 न्ये इति मीमांसकाः ज्ञाने विचारास हत्वा ह्यन्ते तु
 क्षरिण कत्वेन संकेतस्य कर्तुं न शक्यत्वाद्भ्रमादिशा
 वदानां मगवादि व्यावृत्तिरपो ह शब्दवत्त्वः शब्दा

कृष्णद.

११

॥

र्थ इति वौद्राः अनुपयोगादिति प्रत्यक्षादिप्रमाणान्तरमुरव्या उच्चास
स्यार्थस्य बाधो नुपयोगस्तस्मिन् तस्य प्रत्यक्षादिप्रमा २
गा बाधितस्य मुरव्या र्थस्यासुरव्येनालक्षणीयेनार्थेन
सहयोगः सामीप्यादिस्तस्मिन् कशं ह्वातीति कश
ल इति आतो नुपसर्गेकः आतो लोप इत्यालोपः वि
वेच्य विवेचकभावाद्देसहि मुरव्या र्थस्य संबंधः दर्भराणां
विवेच्यत्वात्पुरुषस्य विवेच्यकत्वात् सामीप्ये इति
समीपिसमीपभावे संबंधे श्रोतसः समीपित्वात्तदस्य
समीपत्वं तथेत्पुपक्रमे मुरव्य इति तयादिः सात्तरेति. टा =
सात्तरे मुरव्येनार्थेन व्यवहिते लुक्षणीये र्थे निष्ठा

पर्यवसानं यस्य शब्दव्यापारस्य ससात्तरार्थं निरुद्धः स
त्रकृतानां कुंतिनां चेतनादात्म्याः गतौ कुंता एव प्रावि
शन्तीति वाक्यप्रतीतिः प्रयोजनं अजहतरचाप्यल
क्षणेत्यर्थः अत्रादिप्यंते इति कुंता नाम चेतनत्वेन प्र
वेशासंभवात् गौरतुव इति अत्र जानि लक्षणे वि
शेषरोगदीप्ताशक्तित्वान्नव्यक्तिर्यथा किं तल्लक्षणा
नसामप्येजावेरतुवंधनसिद्ध्यर्थं प्रतीयत इत्युपा
दानलक्षणाभेदमुक्तत्वेन व्याख्यानात् युक्तमत्र विना
भावित्वे तद्वैराग्यादेरपेक्षानस्याः प्रतीतिः अविशेषिणी
मित्यादिवत् न तल्लक्षणादिव्यक्तिप्रकारत्वात् तत्तत्संभ

भिद्ये
रूपे

कृष्णद-वात् द्विविधो ह्याक्षेपो लक्षणाश्रूलो विना भावित्वा उद्भासः

१२

२

१२

मूलश्रमश्रमकौत्तर एव यत्नः न लक्षणासंभावनाका
र्ये न्यर्थः स्वाभाविका व्याप्तिरविना भावः यद्विवा
क्षेपो लक्ष्यत्वमिष्यते न दाक्रियतामिन्वा दोषकर्त्रा
दानामाविलक्ष्यत्वं स्यात् इहानीगोरनूबंध्य इति
मुकुलदर्शिनो यादा न लक्षणातोदा हररास्यपीनो दे
वदत्तश्रुतिमुकुलदर्शिनो दृष्टान्तमापि दृष्टापिष्यता
ह पीनो देवदत्तश्रुतिश्रुताप्यापिनेरिति दृष्टः श्रु
तो वाप्यापिष्यन्तोपपद्यते इत्यर्थपरिकल्पनम
प्यापिरिति भावाच्चिह्न एव ते दृष्ट इति प्रदानुमातोपमा

त्य

१२

मर्थपत्यभावलक्षणाः पंचभिः प्रमासौ रूपलक्षः प्राधान्य
 रव्यापनायं शब्दस्य भेदेन निर्देश इति श्रुत इति शब्दल
 क्षणेन प्रमारो न ज्ञातोऽर्थो वस्तुविशेषः अन्यथा नोप
 पद्यते अर्थापत्तिव्यवस्थाप्यमर्थमन्तरेणानुपपद्यत इति
 पार्थस्य कल्पनासाध्यपत्तिः तत्र प्रत्यक्षसर्वकार्यया
 मंत्रस्तब्धो ग्निर्दहतीति न रूपमात्रेण दाहक इति वि
 स्फोटदाहकार्यप्रत्यक्षेणोपलभ्याग्नेर्यदाहिकाश
 क्तिः कल्पते सा प्रत्यक्षसर्वकार्यापत्तिः न चेदम
 नुमानं शक्तेः स्वप्नेऽप्यनुपलभ्यत्वादत्वयव्यतिरेक
 ग्रहणागमं भवात्कार्यहितत्वायोगात् देशान्तरप्राप्त्या

स्व

हस्यद. प्रादित्यस्य गतिक्रिया मनुमायगमनशक्तिः क उद्भासः

१३

२

13

लप्यत इत्यनुमात एविकसा एवमन्यायिज्ञेया प्रा
भाकरास्तु. दृष्टः श्रुत इति स्तोत्रसिद्ध्या उपलब्धिमा
त्रेवर्तते इति व्याख्यानं तेनेन श्रुताप्यापन्नोरात्रोभुक्ति
इति शब्दः कल्प्यते अर्थापन्नोत्तरात्रिभोजनमर्थः
एवमस्येति रात्रिभोजनस्य गंगाशब्दस्तद्वलदराया
लक्षयति स एव गंगाशब्दः पावनत्वादिव्यंजनव्यापा
शब्दप्रतिपादयति तलदराया व्यापारेण लक्षरास्वार्थ
समर्पणं तेनोपलक्षितं लक्षरा लक्षितं लक्षरा लक्ष
क्षरा नेति तटादिरूपज्ञानेन उभयरूपेति उपाद

१३

नलक्षणागलक्षणागलक्षणाचउपचारोति भिन्नत्वेन
प्रतीयमानयोरेकपक्षेपरासुपचारः यथागोवीर्ही
कः आद्युर्ध्वनामिति अत्रवाहीकघृतयोगोभ्रा
युषीउपचयेतिनेनामिष्यत्वात् अमिष्यत्वमेवप्र
तिपादयतिअनयोइत्यादिनाअतयोरितिषुद्र
भेदयोःलक्ष्यस्येति तटस्थलक्षकस्येतिगंगाशब्द
स्यतटस्थत्वमित्वनेनतटस्थेलक्षणागमुद्रेतिमह
मुकलमनं हविनं गंगागनाहिपावनत्वादयस्त
टप्रतिपादयिषितास्तेचतटस्थेगंगारूपत्यप्रचीतो
प्रतीयतेनेनभेदस्वभावेताटस्थेइतितटस्थत्वप्र

रुसद. तियादनमयुक्तं विषयीगवादिः विषयोवाहीका उल्लासः
 १४ दिः तयाशब्दः समुच्चयेऽत्रोप्यमारोगे गवादिः २
 १५ अत्रोपविषयोवाहीकादिः अनपहृतः अत्रिगी
 स्मस्वरूपः भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तयोः शब्दयोरेक
 स्मिन्नप्यप्रवृत्तिः सामानाधिकरानं विषयान्ति
 गरीगोनानेदप्रतिपत्तिर्विषयिरोगोध्यवसानं गो
 वाहीक इत्यत्रे गौरीस्वरूपा गौरयमित्यत्र गौरीसाध्यव
 सानास्वार्थेति स्वार्थो गोशब्दस्य गोपिंडुः अपरार्थेति वाहीका
 दोसाधारोति गोवाहीकस्य च ग्राज्ञा प्रादयां परार्थ इति वा
 हीक एव अभिधेयेति अभिधेयं जलं नेन विना भूतं संब्रती

रंतस्य प्रतीतिः - अंतरंतोंतरं प्रविनाभावः तत्रभवतंतरीय
 श्रुवनांतरीयमेवनांतरीयकंतस्यभावोनांतरीयकत्वंव्याप्तिः
 तत्त्वेतिनांतरीयकत्वेनाविनाभावेनेतिजात्याव्यक्तोत्तादूषे
 तिगोर्वाहीक इत्यत्राभेदावगमइतिदोरेवायमित्यत्रकृत्ये
 तिदीरादिवैलक्षणेन अव्यभिचारेभिश्चायुर्धृतमित्यत्र
 आयुरेवेदमित्यत्रयथाष्टतमायुःकारेकंनतप्यादीरत्वादि
 आयुश्चात्रनव्यभिचारिणीतिअत्रपूरुषागमाब्दइंद्रार्पित्या
 दिंद्रेउपचरितः इष्टार्थदायिस्त्वंव्यंग्यंअत्रप्रुरुषस्यस्वामि
 भावात्प्रुरुषश्चनराजन्नुपचरितः अलंघनीयादात्वादिव्यं
 ग्यंअत्रहस्तइतिहस्तावयेनहस्तव्यापारंकरोतीतिशाम

कृष्णद. व्यदिव्यंग्यं इहहस्ताग्रहस्ताग्र इतिप्रयोग द्वयं दृश्यते उद्भास

१५ तत्राद्येष्वीसमासः द्वितीयेतुसभमानाधिकरणोविशो २

१५ व्यासमासः तत्रचहस्तां वयवेग्रमात्रेहस्तशब्दोऽग्रामोद
ग्यइत्यादिवदवयवेसमुदायोपचारत्वाद्द्वर्ततेतदुक्तंवा।

यम मनेनहस्ताग्राग्रहस्तशब्दोऽग्रामगुणोर्भेदाभेदाभ्यां

मित्यर्थः तत्कर्म्यादिति कार्यकोशाल्यादिव्यंग्यंस्त

त्रधारकर्मकरत्वादतदातदाबुच्यतेऽत्राद्यभेदाभ्यांशुद्ध

भेदाभ्यांसा इतिलक्षणाव्यंग्यरहितारूढिलक्षणाच्च

वाच्यायमानत्वेनरूढितिप्रतीतिर्लक्ष्यस्येतत्रव्यंग्यस्या।

गत् रूढत्वमितरत्वरूढत्वेप्रयोजनमिति तच्च प्रयोजनं व्यंजन

१३

व्यापारमपहाय व्यापारांतरेणानावागम्यत् इत्यर्थः प्रयोजन
 नस्य गूढा गूढत्वं धनिगुणगीभूतव्यंग्यं विषयविभा
 गाद्यं व्यंग्यं स्पष्टिगूढत्वे धनिगूढत्वे तु गुणगीभू
 तव्यंग्यं वक्ष्यते विकसितमिति विकासः पुष्पधर्मस्ते
 नगतिरा त्वं लक्ष्यते अत्र संकुचितत्वं संवधो ह्यद्यत्वं स
 रमित्वादि व्यंग्यं वा शितेति उचित पुरुषाभिलाषादि
 व्यंग्यं समञ्जलितेति सकलकाष्ठकम्बुगवागुदात्वं
 व्यंग्यं अपास्तेति अन्तरागातिशयत्वं व्यंग्यं मुकुलि
 तेति अत्रालिङ्गनयोग्यत्वं व्यंग्यं तरुशिखरेति स्मरं
 शीयत्वं व्यंग्यं अत्रानिकसितत्वेन प्रसृतत्वं वा शितत्वं

कृष्णदः नायत्तत्वं एवं समुदलितत्वादिना उ हामितत्वादि लक्ष्य उद्भासः
 १६ ते प्रयोजनं ते यामेवाविसंविज्ञान पदनिबन्धनं लोकोत्तरं २
 १६ साति शयत्वं तथा हि धर्मि धर्मभेदाद्विविधं लक्ष्यं तत्र धर्मा
 यत्र लक्ष्यते तत्र धर्माः प्रयोजनं यथा गंगा प्राग्देन तत्ते
 लक्ष्येषावनत्वाद्यः यत्र तु धर्मा एवलक्ष्यान्त तत्र धर्मात्
 साभावात् अपि तु तत्र ते यामेव साति शयत्वं प्रयोजनं एव
 मिहापि बोद्धव्यं उपदिशन्तीत्यत्राप्रयासे न शिखादान
 मभिधेयवत्स्फुटं प्रतीयते अत्रोपदेशेनाज्ञानसाधनं ल
 क्ष्यते सामान्यविशेषभावः संबन्धः अज्ञातज्ञापनविशे
 षो हि उपदेशः अनायासे न शिखरां वर्ग्य अत्रेति

व

१६

त्वं

नत्रशब्दार्थे वृत्तेः फले सवेध्यते तद्भूयं ग्यम्ः सत्रेति व्यंग्ये
यस्येति व्यंग्यस्य फले इति प्रयोजने पावनत्वाद्दौ विषये ल
क्षणात्तावदमुख्या र्थविषयो व्यापारः धनं प्रयोजन
व्यापारमित्यर्थः शब्देति गंगाशब्देन तत्प्रतिपत्तिः प्रयो
जनप्रतिपत्तिः समयान्नावात्संकेताभावान्नूगागाश
ब्दस्य पावनत्वात्तार्थः त्रयमिति मुख्यार्थवाधे संवधे
प्रथो जने च सविलक्षणा प्रवर्तते न च प्रयोजने लक्ष
यित्तव्ये त्रयमेतत्संभवति तत्प्राप्तेति तत्प्राप्तीत्यर्थः
लक्षणं मुख्यमिति इदं प्रयोजनस्य लक्षणा यत्त्वं सं
भावनायामुक्तं न च प्रयोजने लक्षयित्तव्ये त्रयमे

रुसदः नत्संभवति तयाहिः तटा देल्लदयस्य वाधे प्रयोजनं लो
 १७ दांस्यान्न च तदभिप्रायेणामुख्यार्थवाधो घटमे तप
 17 दिर्गुरवोर्प्ये लक्षणा यत्वात् नापित्तस्य वाधस्तस्य
 घोषाधिकरणात्त्वोपपत्तेः अपि च संबंधातिमिनाल
 क्षणाप्रयोजने प्रवर्तितं नाहिति तटा देल्लदयस्य
 पावनत्वादि सप्रयोजनस्य संबंधाभावात् न
 च गंगा गतेः पावनत्वादिभिस्तदेकश्रित्संबंधः
 अत एव तटस्थे लक्षणाश्रुतिश्राद्धवित्तं किंच प्र
 योजने लक्षणाये लक्षणात्वादेव प्रयोजनं मार्ग
 रणीयं न च तदस्ति नापि पुज्यते वक्ष्यमाणं बीत्यात

च स्फुटप्रसंगात् एव तावन्नितयाभावात्प्रयोजने लक्षणात् ।
 युज्यते अपि च लक्षणीये र्थे शब्दस्य स्वलितगति त्वं
 प्रतिपादयितुं मशक्तता भवति अत आशक्तता य
 लक्ष्यस्य प्रयोजनसाक्षात्क्षत्वं न च प्रयोजनप्रतिपा
 दयितुं शब्दो लक्ष्यो निराकांक्षत्वेन तत्रैव विष्प्रान्तेः
 मुख्यार्थबाधस्तस्वलितयैतित्वं न शकनीयं वा ।
 व्याभिप्रायेण तु स्वलितगतित्वमिति महाननयो
 भेदः तस्मात्प्रयोजनलक्षणाया अत्र संभवे व्यंजनमेव श
 ब्दव्यापार इति स्थितं अत्रैतिलक्ष्ये एतास्मिन्निति फले
 प्रयोजनमिति पावत्त्वादिलक्ष्यं न मुख्यमित्यादि

कृष्णह. नावाक्यं च बोधेन मुरव्या र्थत्वं तद्वाधः मुरव्येन सह लक्ष्य उद्भासः

१८ स्य संबंधः प्रयोजनं सपलितगति त्वं नाम मुरव्या र्थवाध २

18

नदेव यमव्यपेक्षत्वेन वैधकत्वं च शब्दः सवलितगतिरिति
त्येतद्वाच्येनापीति तदमिवेति वेधर्म्यदृष्टान्तः पूर्वस्य
वस्योन्नरोन्नरापोदिनां नवस्थामुत्तत्तति करीमाह
रनवस्थामिह द्वयसां मुत्तसिद्धोत्तरु व्यापिनानवस्था
निवर्तते प्रयोजनेन सहितमिति कश्चिद्वापात्तगंगायां
घोष इत्यादौ पावनत्वादि प्रयोजनविशिष्टमेव तदा
दिलक्षयिव्यक्ते तस्यैव प्रत्येयत्वान् एवं च नास्ति व्यं
जनं व्यापारस्य विषय इति तन्नोच्यते लक्षणायाः प्र

१८

योजनं प्रस्तुतं लक्षणाच्च शब्दव्यापारः व्यापारश्च विषय
 यनिष्ठश्च वत्तन्मुखेन प्रतिलिङ्गमात्रविषयश्चात्र प्रत्ये
 यत्वात्त्रयतीति गोचरत्वेन संपाद्यत्वेन एवं चलक्षणा
 याः प्रयोजनमिति भारिणोऽप्याह शीलक्षणात्तादृश्याः
 प्रयोजनं वाच्यं प्रत्येयनिष्ठश्च शब्दव्यापाररूपोऽत्र ल
 क्षणान्तस्यागमभक्तिविषयायाः प्रयोजनविचार्य
 को वसरः प्रयोजनस्य लक्षणाच्च विषयतायाः गम
 हतमंगणाहिविषयस्य प्रयोजनं न तु प्रयोजनं विषय
 यः न तु प्रत्येयतया विषयत्वेन विचार्यमाणान्तद
 तिरिक्तव्यापारात्तस्य विषयोऽप्यवितुमर्हति उक्त

कृष्णद. २ कालिकत्वात्. तत्र व्यापारात् तरेव्यं जनमेव एतादृ उल्लासः
 १६ श्रीचोपयति ग्रंथिकृता दृष्टं तमुखेन प्रकाशिता एवं २
 च यत्केचिद्भिर्ज्ञजितं यद्यत्प्रयोजनं तत्तत्साध्यं यथा
 १७ पाकरदिफलभूतमेदनादिलक्षणाप्रयोजनं च पा
 वनत्यादिजनस्याप्यल्लिखणात्साध्यत्वप्रतीतिरित्या
 दित्तत्तत्साध्यस्य धनेन सिद्धस्य धनत्वान्प्रत्येयत्वे
 न च विषयत्वस्यासमर्थनान्निरसार्थमेवेति नेह वि
 स्वारितं यत्त्वोदनादेः पाकविषयत्वमुच्यते न दुष्टप्र
 त्यान्नप्रतीतिगोचरत्वात् प्रतीतिगोचरत्वं चेन्नः
 प्रस्तुतामित्यत्वं दुस्तसमर्थनमेतन्ननेपावन
 न

१६

त्वादिविशिष्टे लक्षणाप्रित्यं ह्ययंति. अनन्वयप्रभवा
 ऽन्वयपर्ययसाधिनी चलक्षरान्याय्यामन्यथातदा
 श्रयणास्यति हतकस्त्वं स्यात्. एवं च मुख्यार्थवाधा
 पर्यवसायिनामनन्वयेन समुत्थापितालक्षणाद्येन
 विनान्वयघटनं न स्यात्तदेव विषयीकरीति नान्निरि
 त्तं किंचित्. कठिनद्रव्यं तटादिवा विना गंधाद्यांघो
 षइत्यादौ नास्त्यन्वयः तलपावनत्वादिभिर्विना इतित
 देवलक्षणीयं तलपावनत्वादिप्रयोजनभूतमिन्नित
 त्रव्यं जनमेव साधुज्ञानेति ज्ञायते तेनेति ज्ञानं प्रमा
 रांप्रत्यक्षादेरिति ज्ञानस्य भाहादयः प्राकट्यनामज्ञे

च

कस्यद. य धर्मज्ञानफलमाहुः वैशेषिकादयस्तु संविन्निरु उल्लास
 २. पंज्ञात्तु धर्मशब्दस्य मुख्यो व्यापारोऽभिधावाक्याः २
 २० यं व्यापारमिति. लक्षणीयव्यापारो लक्षणाव्यंजनना
 द्वेधा शब्दगताऽर्थगता च तत्र तावच्छब्दगतां प्रति
 यादयितुमाह अनेकार्थस्येति अर्थ इति प्रयोजनं
 भवच्छेदस्य प्रयोजनत्वात्. लिङ्गं चिह्नं मकरस्य
 कामचिह्नत्वात्. व्यक्तिः प्राणिपरिकाष्यव्यंजनं स्त्री
 षंस्त्वादित्यपि युक्तावह्यक्तिवचन इति वत इत्युक्त
 दिशत्पुनरेन संवादरूपयोः श्लोकयोर्मूलकारिकात्त्व

भ्रमं निरस्यति अशंखचक्र इति विप्रयोगोऽपि विशेषे
 ष्यप्रतीतिरुक्तप्रसक्तिरवकत्वात् प्रतियेधस्य
 तद्वत्प्रशंखादिप्रसक्तिरस्ति हरिप्रवृत्त्यानेकार्थ
 त्वोपि शंखचक्रयोः संयोगादसंयोगाच्च हरिप्रवृ
 त्ताच्चुत एवोच्यते कथितं शक्तिं अत्र कोपलक्षणां चि
 हं समुद्रस्याचेतनस्य कोपाभावात्तथा न शक्तिरुक्ता
 ररागनिवृत्तिवाररागस्तिरपेक्षानुविधः पान्त्यर्थः
 अत्र पान्तरक्षरागमुच्यते न चानेकप्रकारं न च दपि
 तामुखमपेक्षोचित्यात्सामुख्येनियम्यते इन्द्रः
 शक्ररिति इन्द्रः शक्रः शान्तयेता यस्येति विग्रहः

राः

कृष्णद. योगिकोद्देशाशुशब्दो गृह्यते शान्तयिताशत्रुरिति इंद्रस्य उल्लासः
 २१ शत्रुरिंद्रशत्रुरितितत्पुरुषः बहुव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदमि
 २१ निवह्व्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं भवतीति. इंद्रशब्दश्चा
 ये युद्धे तो भवति शेषेति धातुः अन्तश्चाद्युदात्तत्वं विज्ञाय
 बहुव्रीह्यर्थविज्ञायः तत्पुरुषश्चेत्तु समासं स्येति सामा
 न्यस्त्वन्नेरागन्तोदात्तत्वं शेषेति धातुः एवं स्वरं विज्ञा
 यतत्पुरुषार्थावसायः उदात्ताद्यपेक्षयेव मुच्य
 ते स्वरमात्रं तु काव्येऽप्यस्ति मध्यामिकोऽवशान्तमि
 त्यादौ काकुस्वरेणागव्यप्यचिगन्तेः. विशेषप्रतीति
 कृदिति वेदेष्वप्याविशेषप्रतीतिस्तत्र नतप्याका

अवेदमवस्वरो दृश्यतेनकावेस्वरोविशेषप्रतीतिः
 दितियद्यपिचोदात्तादिः काव्येनविशेषप्रतीतिनि
 मिन्ननप्यापिकाकुस्वरोविशेषप्रतीतिहेतुर्भवति
 मय्यामिकोरवशतंसमरेनकोपादितिस्वस्यावन्ति भ
 मयिजीवितिघातनराष्ट्रादृतिचग्रन्थकृतात्वेनदप्यमृ
 योदात्तादिनिषेधः काव्येकृतमद्वेतिभद्रः कल्याणा
 प्रकृतिः द्राहस्तिनांविशिष्टानागनिभ्रमद्वेमंदोम
 गभ्रैवसंकीर्णाभ्रैनिजातयेः चन्नस्त्रः करिणास्ता
 सांभद्रांनर्मदएवयः इतिद्वितीयउल्लासः २
 अर्थेतिवाच्यलक्ष्यव्यञ्जकानांयः परप्रतिपत्तये

रुद्रः वाचमुचारयति सवत्साकालादेरिति आदियहगा उह्यासः

२२ श्रेयसादिपरिग्रहः आदियहगान्मरुधकंपमयमु ३

२२ गित्तानि योदितानिः प्रवासितेन सोऽप्यमारोन्त्यकारः ३ः

काकुः स्त्रियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनिः
वाक्चवाच्यसाहितोऽन्यसन्निधिः अशपिपुलामिति
त्रकाचिद्विनीतावधूकृतपरपुरुषसंभोगान्न
विशेषापहवेन्नाभिधत्तेन स्यात्प्रमाणां नराद
वगनेऽसत्तेत्वेन तस्य स्यत्तस्यस्यप्रतिष्ठातुवोच
नृयैशिष्ट्याच्चोद्यैरतापलापव्यंग्यप्रणीतिः ३० निद्रा

मिति यथा दधितविरहे डौ त्रिच्चादिमां वा धते तथात्वा
मपि परिभवतीति तस्याविधहृतीरूपबोद्धव्यवेषि
स्थादृत्याः तन्का मुकोपमोगरूपस्य व्यंग्यस्य प्रती
तिः तस्याभूतामित्यत्राकृष्टकेशीपांचालतनयां
द्रोपदीकुरुक्षितिप्रश्नमात्रेण काकोविश्रोताया
मपिसिद्धत्येव न तथा गरुर्मयि रवेदं भज प्रीतिम्
त्रमपि रवेदो न युक्तः कुरुषु न युक्त इति प्रतीयमा
नं धानि न पेव कल्प्यते प्रश्नमात्रेण पीनित्वामे
व एषामि किं मपि कोपं भजन्तीत्यादि प्रश्नमात्रं
ननु च वाक्पस्य कप्यमेवोदाहरणान्नन्यतापि वा ॥

कृष्णद. कस्यैवसामर्थ्यात् आकांक्षायोग्यतासन्निधान उल्लासः
 २३ वशात्परस्परसंबन्धान्धारोहोवाक्यमिति चेत् सो ३
 २३ पिसर्वत्रविद्यते इतिकोत्रविशेषोऽप्युच्यते वाक्यस्य
 मन्वितं प्रयोजकं च सर्वमत्र वाक्य उच्यते यथात्रे
 वत्तद् आद्रिणि हं इति एवं च न सर्वत्रातिप्रसंगः
 अन्यैवेति अत्र तदान्यादृष्टिरिदानीमितिरेत्येव
 रूपवाक्यवाक्यवैशिष्ट्यस्य व्यञ्जकत्वं उद्दिष्टा इति
 न ह्यत्र वक्तृ तपयोगः नापि वाक्यपदानां व्याप्यं प्र
 धानं किन्तु कदलीकुंजयोर्निर्जनावलोकनवार
 तिकारुभावप्रकाशनाभ्यां वाच्योः स्वरत्नखेद

छेदित्वेन वतामो दीपकत्वाच्च तसामग्रीप्रकाशाक
 वरानि नीयोद्देशरूपवाच्याय वैशिष्ट्येन नना
 यिकायां संकेतस्थानतया त्पारनाप्यप्रविशति
 व्यज्यते नवाभवति विश्राम इति यद्यपि संध्या
 यामवसरो भवत्येवेति विवक्षितं न तथापि न डुच्य
 मानं परस्य लक्षणागियं भवतीति न येत्युक्तं अत्र
 चान्यस्तदस्यः परपुरुषः अत्र प्रष्टव्यं काम
 कक्षापि देशो समीपभाजि सति सरे विप्रतीमां
 मायां पठन्तीति विदविहारिणी विलोचनतस्तु
 चरन्नुप्योलोसे इत्येतदाच्यवैशिष्ट्यात् संध्या

कृष्णद. संकेतकाल इति व्यंग्यमर्थप्रत्येति उपपत्तिमिति अत्र । उल्लासः

२४

२५

प्रियागगनरूपप्रस्ताववैशिष्ट्यादनिस्सरराव्यंजनं
परस्यरेतित्वा मुद्दिश्यमदमेव कुशामिति ध्वन्यते
आनीनमिति गूढमागच्छेत्यनेन कथितं चले इति
सर्वेस्तमिमे सन्ति निवारितमिति कलकलरहिते
समये - गंतव्यं संकोचिते इति स्पष्टकमालिंगनं
ध्वन्यते ननु सर्वेषां प्रायशो र्थानामिति द्वितीये व्यं
जकत्वं प्रदर्शितं किमिदानीमपीत्यरमावकाहनिरा
कांक्षेति अत्राप्या इति महामिति निपातमावयोरि
त्यत्राप्येवमेति च व्याख्यायमाने व्यंग्यस्यामिधेय

२४

त्वमेवस्यान् अत्रवक्तव्येवेति शिष्यान्माशायिष्टो
 इति निवेद्यरूपवाच्याद्विधिरूपस्य निधुवनायगमरू
 पव्यंग्यस्यप्रतिभाज्यस्तदस्यस्यप्रानीतिः दिव
 सकमिति संप्रतितां निधुवनात्तराय कारीकान्मिनी
 दिवसः तस्मात्प्रलोकय परस्परनिधुवनविनोदेन दि
 वसीति वाहनाय इत्यर्थः रात्रावधिकस्मरावेशादं
 धशय्याविभागनाभिज्ञा माशायिष्टा इति किंतु स
 कलापि यामिनी निधुवनविलासेनातिवाहतीषा
 एवमत्येपि द्विकभेदास्त्रिकभेदाश्च स्वयमभ्युद्धाः
 तदेवं द्वितीयो त्वन्मे प्रयोजनस्य व्यंग्यत्वसमर्थने।

कश्मद. नाविवक्षितवाच्यारवे द्विप्रभेदे ध्वनौ शब्दस्यादौ व्यं उल्लासः
 २५ जकत्वं प्रतिपादिनं नदनु विवक्षितान्यपरवाच्या ३
 २५ रव्यस्य ध्वनिभेदस्य संलक्ष्यक्रमव्यंग्यप्रभेदे प्रा
 द्दशान्तिमूलावलंबनेन शब्दस्वव्यंजकचमुक्त
 ततस्तृतीयो लक्ष्यसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यप्रभेदे
 प्रादशान्तिमूलावलंबनेनाप्यस्य व्यंजकत्वं प्र
 काशितं द्रष्टव्यं नैव व्यंजकत्वं निरायि योग्यं पृथक्ता
 कृतः केवलविवक्षितान्यपरवाच्या संलक्ष्यक्रम
 व्यंग्यप्रभेदे इत्यस्य विभावादिरूपस्य व्यंजकत्वस्या
 उक्तत्वादव्याप्तिरव्यंजकत्वानिरायि स्यात्तिर्चित
 च्या

२५

मेतत् यदिपरेव्यक्तिरेव सेत्यतन्तरंचित्तवृत्तिविशेष
 स्य रसादेः प्रतिपञ्चयाविभावादिव्व एषापिव्यक्ति
 रपर्यरसाप्रयेति कारिकापठनीया इति तृतीयः
 ह्यासः ३ धर्मिणि प्रदर्शित इति यद्यपि चतुर्दश
 विति सामान्येव इदमुत्तममिति विशेषेण धर्मा
 प्रदर्शितस्तप्यापियावद्वान्नरप्रभेदान् प्रदर्शिता
 स्तावत्समस्तस्य कृप्रदर्शितो भवतीति तन्मुखे
 न तत्त्वदर्शितं क्रियते तदाह अविबक्षितवाच्य इत्या
 दि अविबक्षितं वाधितत्वात् एवं विवक्षितमवाधि
 तत्वात् तत्रेति धृतौ वक्ष्यतीति वचनमात्रे प्रतिपाद्ये

भ्य=२

अथ २६. पुरुषस्यादानाभावात्त्वचनविशेष उपदेशो लक्ष्य उल्लासः
 २६ ते सामान्यविशेषभावः संबंधः प्रयोजनं च व ४
 २६ क्वचित्प्रकाशतं यद्वामया यदुच्यते तत्सर्वमुप
 २६ देशरूपं जानीहि आदिशब्देनात्मीयांमतिमित्यने
 तत्र प्रमाणापरिगृहीतामतिर्लक्ष्यते सर्वो हि आत्मीयां
 मतिमांदत्त इत्यनुपपत्तिः सामान्यविशेषभावः सं
 बंधः फलतस्तसकालवादिजयः आद्येति मूर्तधर्म
 स्यादानस्य मत्तावसंभवात्तत्राप्रिमात्रं लक्ष्यते हेतुहे
 तुमद्भावः संबंधः गृहीतामतिर्नपरित्याज्येति व्यं
 ग्यं उपकृतमिति अत्र न ह्यपकारिणा उपकारित्वं

युक्तं श्रुतिमर्यादायां संभवाद्दिविवक्षितवाच्यं सदिदं वा
 क्यं शत्रुत्वमित्रत्वयोश्चैव परीत्य संबन्धादनुपकारि
 सत्या लक्षणाया उद्भाष्य प्रतीतिरूपप्रयोजनं व्यनक्ति
 अन्यपरं व्यंग्यनात्वं शाखं वस्थितं ननु प्रत्या
 वृत्त्युत्पत्तिभूतव्यंग्यन्यायेन वाच्योन्मुखं वादि
 द तत्त्वं च क्वचित्तु पशुज्यमा तत्त्वे नैवे यथार्थात् भवति
 येष व्यंग्यमा न्वयवाधात् पूर्वत्र वाच्यमप्यंतिरे सं
 त्रामितं परिराजं तत्र वाच्यस्यानुपपत्त्याभावाद्दनु
 एतद्धर्मिरूपतया लक्ष्यप्रतीतिवैलक्षण्यपरित्या
 गः किंतु तन्महिम्नस्य लक्ष्यस्य प्रतीतिः तत्त्वाद्प्र

कृष्णद. व्युतो धर्मीभिर्हि परिशामलक्षणां उत्तरत्रत्यनुपपद्य उद्भासः
 २७ मानत्वाद्वाच्यस्यात्यन्तं तस्कारः यस्मिंश्चाप्यं ४
 २७ तरेवाच्यं परिशामतंतद्वांग्यभेदे तव्यपदिप्रयते धर्म
 प्रा रूपे लक्ष्ये व्याग्यस्य तद्वति शायमात्रस्य भावत्वादि
 तुक्तं गूढवांग्यस्य धानोऽति यत्तदप्यमेव तच्च गूढम्
 गूढं वेति प्रयोजनस्य सर्वव्यपदेशः त्वामस्मिन्
 चीत्यत्रयं प्रतिवक्तुमारब्धं तं प्रतिवक्तव्य इव स्त्व
 वक्यनीयमिति वक्मीति व्यर्थत्वाद् अनुपयुज्य
 मनि उपदेशादिरूपतयेति उपदेशस्य लक्ष्यत्वेपि
 अधिसंविज्ञानयदतिबंधनावाच्यग्राह्यत्वाच्च

निरिक्ता निशयवत्त्वाद्यंग्यत्वं एवमुपकृतमित्यादौ
 उपकारसौजन्यसुखितत्वादिभिर्द्युपिवैपरी
 त्यादपकारदौर्जन्यदुःखितत्वाद्योलक्ष्यतेतदपि
 तेषामेवसातिशयित्वप्रतिपादनादिप्रित्युक्ताना
 मेवव्यंग्यत्वव्यवहारः वक्रादिवैशिष्ट्यद्वयमे
 ल्यप्यामुरव्याप्यवाचकात्तप्याप्रागुपपादितं
 असंलक्ष्येतिविभावादिप्रतीतिविनाभाविनी
 रसादीनाप्रतीतिरिति तत्प्रतीत्योः कार्यका
 रिणाभावेनावस्थानात्क्रमोवश्यंभावीसत्तुला
 यवान्नप्रकाशयते - असंलक्ष्यतक्रमोव्यंग्यः र

या

स्त

कृष्णद-सभावेतिभावशांत्यादिरितिरसस्यलुप्तमकचवनिरं उल्लासः

२८

28

तराथप्रतीतिचवीरगीयेत्वंतिरतिशयस्यशांत्या
द्यनिशयाभावःअतएवविरोधांगांगिभावोऽस्य
स्यांसंभावितोऽनन्त्यापिगतन्त्येनकैश्चिद्यव
स्यापितोऽनन्त्यापिगतन्त्येनकैश्चिद्यव
व्यंग्योर्वाद्यनिव्यवहारप्रयोगेकमन्तएवद्य
निवृत्ताद्यनेरात्मांगिभावेनभासमानोव्यव
स्थितइत्युक्तम् रसनिव्यवहारिनिअत्रपक्षच
लष्टयमुदीर्यते उत्पत्तिपक्षः अनुमितिपक्षः
भावनापक्षः व्यक्तिपक्षश्चेतित्रायेपक्षेस्त

२८

श्र

भा

स्वायमर्थः विभावस्यस्यापि नाद्यैकार्यकारणावला
 दरागसंबंधरूपादुसनिष्यन्तिः अनुभावातांस्याधि
 नद्यज्ञाप्यज्ञापकभावसंबंधरूपात्संयोगादुस
 निष्यन्तिः व्यभिचारिरागस्यापि न श्रपोषकभाव
 संबंधरूपात्संयोगादुसनिष्यन्तिः द्वितीये विभावा
 दीनांगम्यगमकभावाः दुसनिष्यन्तिः निष्यन्तिर
 त्रानुमितिः नृतीये विभावादीनांसंयोगान्साधा
 रणाकरागादुसनिष्यन्तिः निष्यन्तिरत्रभोगः च
 तुर्ये विभावादीनांसंयोगाद्यंग्यव्यंजकभावाद्
 सनिष्यन्तिः निष्यन्तिरत्राभिव्यक्तिः निष्यन्ति

कृष्णदत्त-रत्निलोलतमते कार्यकायभावेन तन्नाशाज्ञापकभा उल्लासः
 २६ वेतपोष्यपीयकभावेन च यथाक्रमं विभावादिभिः ४
 २९ सूर्यायितस्त्रिप्रकारः संबंधः संयोगः अतएव नियम्य
 न्तिरपि त्रिविधैवात्र पक्षे व्याख्यातव्यं चातुकार्यं
 संभवतस्त्वापि भावः ७ अतएव स्थितौ मुख्यतः
 यारसः अप्युक्तस्त्वापीनर्तकेन पक्षे रगरस
 स्थितिरिति श्रीशंभुकमते तु काररगकर्तृकारि सह
 रगोक्तो केगमकत्वेन प्रसिद्धानाद्ये कृत्रिमत्वेन च
 मत्कारहेतुत्वादलौकिकविभावादिव्यपदेशभाजः
 सत्त्वेन दिष्टः तेरेव स्वासंभावितोपि स्थायितोग

२६

म्यागमकभावतदासाः संवेधः संयोगः तन्नोरसस्य
 निष्पत्तेः प्रत्येयतयावस्थितिः साचानुकर्तः विष
 या सामाजिकसंवाधिनीचडमयनोदन्नयाद्वारस
 संवित् नन्नानुकर्तीरामत्वेन प्रतीतीरससेविधि
 ययः रामत्वेनचप्रतीतिः काचित्समाकृ साच
 द्विधारामपवायामित्यत्यरूपत्वन्यावृत्त्याएका
 म्रयमेवराम इत्यप्रत्यक्षत्वव्यावृत्त्याद्वितीया
 द्विविधायिचनेहस्थिता अवधारणात्वेनाप्रती
 तेः काचित्पुनर्मिथ्यापन्नरामोयमितिप्रतीती
 उत्तरकातिकोरामोयमितिवाधकप्रत्यक्षोऽत्रवः

कप्रत्ययासंकेदः ५ पं. ९

हस्मद्. सापिप्रकृतेन स्थिता वाधेनान्न काचित् दोषायामानोभ उल्लासः
 ३. यकोटिसंस्पर्शेति संशयप्रतिपत्तिस्वभावा संशयोपि ४
 द्विविधः रामोन्वेवेति विशेषसंशयएक रामः स्या
 30 हानेति सत्ता संशयो द्वितीयः तत्राद्योति सफल
 त्वेता संभ्यव्यमानत्वान्न संकीर्तः द्वितीयस्तु संभावि
 न्नेमित्त्वसंवेद्यत्वान्निराकृतः काचित् सादृश्यप्र
 तीतिर्यथा रामसदृशो यमिति सापि सदृशवस्तु
 दयप्रतीतिरुर्विकामवन्तान् तदभावादिह नास्ति ए
 व सम्यङ्निष्पत्त्या संशयसादृश्यप्रतीत्यभ्यवेपिरामो
 यमित्यव्यवच्छेदपरिहारेण चित्ततरंगे प्रतीतिश्च

तो-२

तद्यथाभावेचितुरगोयमिति वद्ववस्थिताप्रतीति
रपहवमयत्वालोकोत्तरतामेव प्रकाशयति अ
तश्च सामान्यरूपतया रा मत्वेन प्रतिपत्तेतु कर्तारि प्र
तीतिरैर्विभावादिष्वप्येदृशेः कारणादिभिः कृत्रिमै
रपि कृत्रिमत्वेनाप्रतीतिरस्विद्यमानोपि सामान्यैकेरु
पायवलादिद्यमानत्वेन संभाव्यमानः स्थायीभावो
रसः संचानुमीयमानः स्थायीसिद्धरूपसम्यक्का
दिवैतत्तद्वरणरसाध्यमानतया नुमीयते अतए
वरसस्य रसनीयत्वाच्च ध्वंशमाशानैकप्राशान्त्वान्न
प्याव्यपदेशास्ती भेदनायकमत्तेतु रसस्योत्पत्ति

कृष्णद. प्रतीत्यभिव्यक्ति यदाभू इव यित्वाभोग यत्नः प्र उद्भास

३१

४

31

तिष्ठायितः तत्रोत्पत्तिर्वादिता लोलेन विभा॥
वैरेवोत्पत्तिरंगीकृता अनुभावव्यभिचादिशोः
प्रत्यापकत्वेन वेग्यकत्वेन चाम्पुयेतत्वात् प्र
तीतिस्त्वनुमानरूपा श्रीशंभुकेतांगीकृता ग्रामि
व्यक्तिः पुनर्विद्यमानस्यैव स्थायिनो ध्वनिवादि
भिरभ्युपगन्ती नत्रत्रयाशां मपक्षराणां मिदंसा
धारणा इव यां स्य गतत्वेन तत्प्याभावेन रसतीय
तपरगतत्वेन ताट म्याद्रसनीयत्वाभाव एव अत्र
भिव्यक्ति यदोपि विषयाज्जित्वा रतस्यादपि रसती

३२

यत्नाभावः तत्पक्षत्रयं न्यत्का भोगयक्षोङ्गीकार्यः भोग
 श्रवणशो न्सा त्रिदृत्तिपर्यवेसायीजननादिभिर्लक्ष वि= २
 शाः तेषां देशालालाकारनियमेन प्रवृत्तेरुक्तदृष्ट
 शाकाराक्रान्तत्वात् अस्फुटतद्विलक्षणत्वेनालोकि
 कत्वा दुक्तदोषानि क्रमान् तस्याहि-काव्यात्मनः
 शब्दस्य त्रंशो व्यापारः अभिधाभावकत्वभोगप्रभुमित्र कृत्यारव्यः
 तत्राभिधानिरंतर सांक्षार्ष्यनिवृत्तेन मुख्यामुख्य
 भेदेन द्विविधः शब्दव्यापारः सप्रशस्वेति हासयो
 रथियथाक्रमं शब्दार्थप्राधान्येन प्रभुमित्रसंमितयोः
 साधारणाः अंशद्वयं तु काव्यनाट्ययोरेव उभयत्रापि

रसानुकूलवत्

कृष्णः व्यापारप्राधान्याज्जायतसंमितत्वेन व्यक्तस्थितेः न उल्लासः ^म

३२ त्रभावकत्वंसीताप्रभृतिविभावादीनां यत्राप्यसंबः ४

३२. नत्राप्यभवद्भावतः साधारणायामादना च तच्चकावे
गुणालंकारवत्त्वाद्देवपरिहाराच्चसंभवन्तिनाट्येन
चतुष्टयकाराभिनययोगान् सामग्रीवैचित्र्याद्विष
दार्थान्तं वैचित्र्यलाभः तद्यप्यारजनिक्कर्मय
यसन्निकर्षेण चंद्रकांतोपलस्यद्व्यत्वेन्यादः ९
वकाव्यनाट्ययोः सामग्रीवैशिष्ट्येन साधारणी
करणां नामभावकत्वव्यापारः साधारणीकृते
भुविभावादि साधारण्येनैव विषयीकृतस्य स्या

भो

त धिनः सहृदयविविधचर्चरागाकारित्वं नाम गच्छ
तं पार्थवसानिकं व्यापारः तन्नयवसहृदयं रजनीञ्चा
या संमित्वं भोगप्रपन्नानंदान्मायोगिगन्तुजज्ञा
स्वादसन्निहृष्टइत्यास्तामेतन्त्र इ धनिदर्शना
नुसारिणान् चार्थप्रीमदभिनवगुणस्य मन्त्रेव्यं
ग्यो रसो विभावाद्यो व्यंजकाः व्यंग्यव्यंजकभाव
लक्षणाश्च संबंधः तत्रैव संयोगशब्देनोक्तः ततो रसस्य
निव्यतिरगि व्यक्तिस्त्वर्थः स च रसः सामाजिकानां
तानुकार्ये तानुकारि समाजिकानां निश्चयमन्तकार
प्रसंगान् तेवामेव वास्तिलोकोत्तरश्च मन्तकारः

त

कृष्णद. नानुकार्यस्य लौकिकपरिमितसांतरायचिन्न उद्भास
 ३३ वृत्त्यान्तर्गतत्वात् नानुकर्तुस्तस्य क्तप्याविद्य ४
 ३३ चिन्नवृत्तिशून्यस्य निष्प्रयोजनत्वाच्च मत्कार
 पारमित्यापात्ताच्च कारणात्त्वादिपरिहारेणोत्तिन्न
 त्रकभरणादीनामेव लोकोत्तरसोधारणीकरणा
 व्यापारवत्त्वलोकोत्तरविभावादि व्यपदेशान्तरा
 न्तराधारण्ये च स्यादपिरूपस्य प्रमेयस्य सोधार
 रायात् प्रमात्तुपिसाधारण्यं तत्र न विभावा
 दिसाधारण्यहेतुकसमुद्रोहं च नगादिदोषामपि
 प्रमात्तुः पारमित्यापात्तान्यस्य समुद्रोहं च नगादि
 हं

ॐ

संभवन्ति तद्भेदेन स्वात्मनः प्रतीतिः प्रमेयसाधा
रदायेत्त्वयं दोष एव न प्रतीतिः क्रियते इति निः
स्त्वयं व्यंजनद्वयं नित्याहिनिर्वासनस्य रसचर्व
रागानास्ति प्रोत्रिबज्जराणीमांसकादयो हिना
समंडपातः प्रविष्टा अपि च मत्काराभावान् लकी
लप्राया एव प्रशान्तब्रह्मचारिप्रभृतयश्च प्रगार
रसास्वादेर्वहिरंगः गाढरागारागचप्रांतिरसच
वीरागनास्ति मित्सत्वं ननु भूतशोकमूषर्षा
नाकरागावसरपायारागप्रख्यत्वं साचानादिफा
लीनावासनास्पृष्टा यिभूते नैव विभावादिक्वाण्डसत्वं
स्वादा

कृष्णद. मापद्यते न व्यभिचारिणो नात्रिकत्वाद्दसशब्दः उद्भासः
 ३४ स्पविभावादिभिर्व्यंजनादेकत्रस्यापि नोपसत्त्वं
 ३४ व्यंग्यव्यंजकभावो हित्त्यां संबंधः तस्याहि द्विविधः
 मिह संक्षेपे रागव्यंजतं भक्तमवत्कारागोस्तदमरु
 पतयाव्यवस्थितस्य रूपलरूपत्वं दीरावस्थाया
 शक्त्यवस्थस्योत्तरदधिरूपत्वं एतच्च प्रतीत्यनपेक्षा
 स्वापिकेवलवस्तुममेव तमेव व्यंजनं द्वितीयं त
 पाय प्रतीतिरसहित्येनेबुधटप्रतीतिः प्रदीपस्य
 व्यंजकत्वात् तत्तु तत्तु स्वज्ञाने मान्वाधीः हेतुः सिद्धे
 व्यंजको भक्तः यथा दीपो त्वप्याभावो को वि

शेषोस्यकारकादितितत्रेहरसस्यविभावादीनांचद्विती
 योव्यंग्यव्यंजकप्रकारःआश्रीयन्नेपातकरसादिन्या
 येनविभावादिप्रतीतिसाहित्येनरसप्रतीतिःऋत
 एवध्वनिकुमारसाद्याश्रयेणसंलक्ष्यक्रमव्यंग्य
 त्वमुक्तंप्रदीपघटादिदृष्टान्तश्रव्यंजनेप्रदर्शितः॥
 संलक्ष्यक्रमव्यंग्यादौकंचव्यंग्यत्वमितिचेत् तत्रा
 पिव्यंग्यप्रतीतिपुरस्सरत्वेनव्यंग्यप्रतीतिःक्रम
 क्तेपिव्यंग्यप्रतीतिकालेतावद्यंजकप्रतीतेरस्ति
 सहभावइतिप्रदीपघटन्यायेनास्थितएवव्यंग्य॥
 व्यंजकभावःतत्राहिर्ष्वैकेवलव्यंजकप्रतीतिःप

कृष्णद. श्रान्तव्यंजकसहितव्यंग्यप्रतीतिरितीयामेक उल्लासः

३५

३५

पूर्वकादिशेषः वास्तवस्तक्रमउभयत्राप्यस्ति ४
केवलं पूर्वत्रोत्पलपत्रशतव्यनिभेदन्याये
ननसंलक्ष्यनेउत्तरत्रनुसंलक्ष्यनएवसंलक्ष्य
रोगपिव्यंग्यप्रतीतिकालेनाकहाजकेप्रतीति
रस्तीत्येनाचनाप्रदीयघटदृष्टान्तिप्रापिनसंगच्छ
तिनडुक्तं धनिकृतेनैवनाहिव्यंग्येप्रतीयमानेवाचो
उद्भिर्हरेभवति एवमेवतेनम् व्यंग्यप्रतीतिनोहि
व्यंजकप्रतीतिरुपयुक्तान्नव्यंजकप्रतीतिनोव्यं
ग्यप्रतीतिः घटप्रदीपदेवप्रतीपप्रतीतिः केव

व

३५

तस्याभ्यासिभावान्न तदन्तत्प्रसक्तानुप्रसक्तमात्रं
 प्रकृतं ननु विभावादिर्वर्जिते इति स्सुव्यवस्थितं सः
 मेव एवं च व्यवस्थिते रस्सस्य कार्यत्वं ज्ञाप्यत्वं
 भोग्यत्वं च स्यात्कृतं भवन्नित्याहिकार्यस्ताव
 इंसो न भवन्निकारसाभावे प्रसंगान् स्तवन्
 यत्कर्मलं मर्द्दनं तत्कालं मर्द्दनं स्रवमिति न्याये
 न कार्यकालेपिकमसास्यभाव इति चेन्नैतन्न
 मर्द्दनस्य प्ररूपत्वात्स्य प्रसवेदनसमयेऽनः स्य
 स्रव्यविशेषभावत्वाच्च स्रवस्य नाहिस्रवना
 मान्यात्किंचिदुत्तेजः स्य स्रव्यविशेषात् ततोऽ

कस्यद- इति स्पर्शः न तत्र सहभावी चान्नः स्पर्शव्यविशेषः न उल्लासः
 ३६ देवचस्प्रखंड इति नास्ति योर्वाप्यर्थ इह लक्षणकार्यत्वात् ४
 ३६ देवौत्तरकालिकत्वं रसस्येति विभावेः सहैव न स्यात् भा
 ३६ नू अस्ति च न स्मान्न कार्यो रसः किंच कार्यं न नि
 यमेन कारणात् नमयेदप्येते इह लक्षणनियमेन विभा
 वादि विज्ञानापेक्षा रसप्रतीतिरिति कार्यत्वं विहा
 य किमन्यद्वा शिष्यते कृते व्याप्यत्वात् नू प्रत्येयत्वात्
 हि स्यात् नू नैतन् सिद्धस्य प्रतीतिर्भवति न च रसः
 पूर्वी सिद्धः प्रतीत्या विशिष्टस्यैव रसत्वात् अतश्च त
 रसः प्रतीयते अफिनु प्रतीयमान एव रसः अतए

३६

व सिद्धत्वाभावान्सारसस्यप्रतीतिश्चर्वशाग्राद्यवाच्या
 एवंतिहिः चर्वशागीयत्वात् भोग्यत्वस्यात् एतदपिना
 स्तिभोग्यत्वं हि भोग्यविषयत्वं भोग्यश्च किं वस्तु
 तमेव किंचित् उक्तचित्प्रतिपत्तवृत्तततावद्दस्ता
 वृत्तप्रतीत्ययेन स्य नीलादिन्यायेन वस्तुत्ववत्तये भा
 वतस्याभावान् प्रतिपत्तवृत्तंचैत् प्रतिपत्तुं एपि
 किमिष्टाद्देयादिन्यायेन नस्यामप्रतीत्यात्मत्वेन
 उतापत्यावस्तवृत्त्याविशेषान् प्रतीत्यात्मा
 चेत् प्रतीतिविषयस्तहिभोगः सचप्रत्येयनिष्ठ
 प्रत्येयध्वरत्यादिः सचनियमेन विभावादिप्रतीति

कृष्णस्तः सापेक्षः प्रतीयते एवं च यावत्प्रतीतिविषय एव वि ३६ भासः

३०

भावादयोरन्यादि प्रतीतिहेतवस्तावन्स्वता ४

३७

नेनान्यथाहेतुरित्यादिहेतुनायातव्यं जकत्वं
क्षरांततश्चावंग्योपसो व्यंजकाविभावादय इति
व्यवस्थितं केवलं व्यंग्य व्यंजकयोर्देशकालसंबन्ध
वच्छेदाभावाद्भूदय संबन्धपर्यवसायि साधारणपे
नयलोकेतिरत्वं तद्भूषणं न ह्यणमिति तावद्भूषणं
सिद्धं तितं इदानीं ग्रंथो विद्विद्यते तानि चेदिति चि
च्छब्दस्य तत्त्वकप्यंते इति तत्प्राचोक्तं प्रतिभाति
संदेहो न तत्त्वं न विपर्ययः ॥ ५ ॥ सवयमित्यस्ति ता

सावेवायमित्यमि विरुद्ध्युद्भसंभेदाद्विवेचितः।
 विह्वलः पुनराप्यनुयुज्येतस्फुरन्ननुभवः कथाइ
 तिसेयमांसांगच्छित्तिस्त्रोकद्वयंक्रमेणा लंबतो
 दीपनाविभावद्वयोदाहरणार्थं तस्यहिवाव्य
 क्त्वादेवप्रतीतेः शिष्याभ्यासादन्तर्केनासुपा
 ताद्यनुभवप्रकाशानंश्रभ्यासप्रवर्त्तिनिति अ
 भ्यासेनप्रवर्त्तितं यद्वाभिचारिरागमेवसुकार्यम
 नुभावलक्षणं तत्प्रकाशनेनविज्ञवृत्तिविशेषे
 रागव्याभिचारिरागप्रकटनंश्रयवाशिष्ययो
 पदेष्टेनयोभ्यासः योनः पुन्येनप्रतीतिवत्

हृष्यदः न निर्वर्ति तं संपादितं यत्स्वकार्यं कृत्स्नमिति ज्ञा ॥ उल्लासः

३८ अनुभावार्जुन तत्प्रकटनेन विभावादयो गमकाः ४

38

रसो गम्यः भाव्यानिर्देशो भावकव्यापारो भाव
नाभाव्यमवतत्समर्थो व्यापारो भावसंयोगः
नाव्यग्यपरसंविन्निगोचरः अस्वाद्भूनात्मा
नुभावोरसः काव्यार्थ उच्यते विभाव्यते भावः
दिभिर्दिति विभावाः यदाह भरतः बहुवीर्यादि
भाव्यते वा गंगाभिन्नया सिताः अनेन यसा
नेनासौ विभाव इति संज्ञितः अनुभावयं
तितांस्तान् भावाद्वा गंगसत्त्वाभिन्नयेदित्य

३८

नुभावाः तदस्यत्वं एतेनानुमितिपक्षो ह्युच्यते वक्ष्यमाण
 मव्यक्तिपक्षश्च नान्मगतत्वेनेति सत्त्वोद्वेकेतिस
 त्वप्रत्यगुपगोद्वेकेन प्रकाशानन्दमयीया संवित्तिस्त
 त्रविभ्रान्तिस्संविदन्तमौ न्मुख्यभावः संप्रैवैर्हि सत्त्वस्य
 प्रीतिशब्दवाच्या नन्दरूपत्वं प्रकाशप्रयोजनत्वं चोक्तं
 प्रीत्यप्रीतिविषादात्मकाः प्रकाशप्रवृत्तिनिय
 मार्या इति ग्रन्थेन अन्यमन्त्रे उदीरो निसर्वगुणो न
 प्रकाशानन्दात्मिकाया संवित्त्रयविभ्रान्तिर्योगिनां
 विगलितवेद्यान्तरत्वेनावस्थितिस्तस्याद्वयस
 त्तत्तायस्य भोगस्य नेन तत्त्वमेव सततत्वं साधारणी

रुसद. कृतविभावाद्योभावकत्वव्यापारेणाथेनमुज्ज्वंतेस उल्लासः
 ३८ व्यापारोभोगः समाध्यवस्थानुल्येनभोगेनमुज्ज्वं ४
 ३९ नइतितात्पर्यार्थः कारणदिभिरितिस्त्रादिना।
 कटाक्षभूमजाक्षेपप्रभृतिभिरनुवैर्निर्विदादिभि भा
 श्वयानिचारिभिः स्थायिन इतिरन्यादेऽस्त्रभ्या
 सपाठवजगमितिस्त्रभ्यासः योनः पुन्येनानुशी
 लनपाठवंप्रज्ञाप्रकर्षः नाट्येचननुविधाभिन
 यमहिस्त्रीकाव्येचगुणालंकारमहिस्त्रालौकिक
 विभावादिष्वयदेष्टेयैः स्त्रयंव्यपदेशोनिमित्तनि
 रपेक्षोनभवतात्याहः विभावनादिव्यापारवत्त्वा

३८

इति यदा विभावादिशब्देन व्यवह्रियन्ते तदैव संव
 धिस्वीकारतत्परिहारानिश्चयात्साधारण्येन
 कारणादीनि प्रतीयन्ते इत्याह भवेवेति एते
 इति विभावादयः अनवसायान् अनिश्चया
 न् वासनान्तमनयेति इत्याद्यनुभवेनया वास
 नासंस्कारः तदात्मनया तमिव्यक्तित्वेन स्थित मि=
 इति यावत्साधारण्योपायेति साधारण्यमुपायाः
 साधारण्येन प्रतीना विभावादयः तत्त्वान्वे विभा
 वाद्यनुभवकाले उन्मिश्रितः स्फुरितः अपरिमि
 तभावेन प्रमात्रेति स्वगतत्वेन निप्रतीतौका

कृष्णद. मित्वं परगतत्वेन देवादिना रस्यं वा घटादि १ उल्लासः

४० वन्साधारणा प्रतीनेता रस्यं मेव न रसनीयत्वं ४

रसनीयत्वे स्प्रववन्नि यन्न निवत्ते कामे त्वं तस्मा
त्सर्वप्रमान्तराणां योरसनीयः सर्वप्रमान्तरावत्सं
वनेनैव रस्यते अतएव नाटकमंडपांतः प्रावि
ष्टाः सर्वहृदयसंवादभाजो भवन्तीत्युच्यते सं
वादभाजो निसाधाररायेनेत्यस्य विशेषरांस्त्वा
कारयेति सामाजिकप्रमात्स्वरूपं अभिन्नो
पीति संविता दत्तम्यान् गोचरीकृत इति रत्या
दिभिः परस्परं तेलंदारायेनोदकस्य दानान्

४०

विभावादिजीविते निर्व्यञ्जकपरित्यागे हि व्यंग्य
स्याप्रतिभासतान् कारकेति कारकत्वं गृह्य इव
घटस्य बहुविविधमस्त्वस्मात्कत्वं तद्वर्जनं दिति व ॥ अन्य
द्विलक्षणा व्यञ्जकरूपकार्योप्युच्यतामिति प्रोक्त
त्वेन सर्वप्रतिष्ठापितमार्गयोग्यलोकिकेति
लौकिकानि प्रत्यक्षादीनि प्रमादानी निम्नस्फुर
त्त्वयोगिनि संविदन्तरैर्नमुखादं विष्प्रान्तिभा
जिचरससंवेदनस्य नुस्फुटत्वेन विष्प्रान्त्या ए
न द्विलक्षणा यं पारमिन्नयोगिनां विन्नसंज्ञानां ज्ञा
नानि न गृह्येन वस्तुवगमयान्ति एनस्य नुवि

कल्पदत्तः यथावेशेन प्रवृत्तिः अपरिमितयोगिनां प्राणं तत्र ह्यसाक्षात्कारिणां सं उद्भासः
४१ वेदनानि प्राणं तत्त्वोद्देश्येन रागभूयस्त्वेन स्वात्ममात्रपर्यवसिन्नानि ४

५१ इदं तत्र सत्त्वभाववेद्ययुक्तमेव आत्मा यवसर्वविलयक्षणात्वात् लोको
रससंवेदनं ननु संवेदनं गोचर इत्युक्तं संवेदनं हि ज्ञानं तत्र
द्विविधं: बालमूकादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तुजं निर्विकल्प
के विकल्पशून्यमात्मजात्यादियोजनेत्यतयोर्मध्यात्मेन गृह्य
त इत्याह तद्ग्राहकं चेति तस्य रसस्य स्वसंवेदनसिद्धत्वादि तिस्र
त्मन्यविकल्पिका विकल्पका इत्युक्तत्वात् उभयात्मकत्वं स
संवेदनसारविमर्शमयत्वेन विभावादीनां मिलितानां किम
प्यव्यञ्जकत्वमुच्यते अन्यतरस्य व्यञ्जकत्वमुच्यतामित्य

मस्ति-

तन्म्राहव्याव्रादय इति मिलिता इति द्वंद्वनिर्दिष्टाः यत्र लप्रयोगे केव
लानां निर्देशस्तत्रासाधारण्येनान्यत्तमद्वयापेक्षात्रयमगामेव
व्यंजकत्वं तत्रैवोदाहरणत्रयं दत्तं ननु विभावादीनां केवलाना
मपि व्यंजकत्वं मुग्धतत्कथं तत्रैव मिलितानामेव व्यंजकत्वमि
त्याह. विद्यदित्यादि. प्रसंगतिपरे इति विषयसप्रमीक्ष-प्र
सीदेति परमहिम्ना कटाक्षभुजाक्षेपादिर्नुभाववर्गी मुग्धपदा
र्थेन व्यभिचारवर्गिणा द्विष्यते अंगङ्गनत्वादिरनुभावस्या
उक्त्या कथमपीति पदार्पितोभिलाषचित्तौत्सुक्यादिव्याभि
चारिवर्गे विभावश्चनाविकाररूपः ह्रादिति पदार्पितः स
हसाप्रसारणादिरूपेण न भवः प्रेयसीति विभावश्च प्रकाशय

कृष्णदत्त. तेहर्गोक्षरामित्यत्रमालोकनव्यापार ईक्षराशब्दः असाधार उद्भासः

४२ रात्ममतिप्रायेनरम्यत्वं च यौ नाड्यरसा इति भरतपाठानुसा ४

५२ रेवा शांनस्तनवमोरसोद्गापयिष्यते परस्यरावलोकने
ति संभोगस्यक्रमेणादिमध्यान्तवस्थानिर्दिष्टिताः शून्यं
वासगृहमित्यत्र वालेति निर्दिष्टायाः नायिकायाः प्रियेरोति
निर्दिष्टमालंवनविभावः एवं प्रियस्यापिवालाऽलंवनविभा
वः परस्यराधिष्ठानतयाच्छृंगारस्य. उद्दीपनविभावस्तु
शून्यंवासगृहंशयनंच. नायिकागतत्वेनानुभावावि
कनादीनि तुंवनपर्यन्तानि पुनर्कालोकनं नुव्यभिचा
दिभावभ्रतायास्तुत्याः विभावाः नायकगतत्वेन व्या

४२

जनिद्राश्रवरां पुलकोद्गमश्च सात्त्विकः परिचुम्बवंचाडुभा
नोव्यभिचारिभावश्च विलोकननशांका उत्थापनेन
चपक्षना तस्य शनैर्भावेन त्रासः निर्वरो न हर्षः
परिचुम्बनेनोत्सृक्केमालोकनेन लज्जा रव्यो निदिष्टः
नायकगन्तत्वेन च व्याजनिद्राश्च -- दृष्टिराकार
नोयनरूपमवहित्यं च चिरं परिचुम्बनेनोत्सृक्कां हर्ष
श्च व्यभिचारो भवः प्रणिपादिनः एवं च विभावा
डुभाव व्यभिचारि वलोत्संयोगश्च गाराभि व्यक्तिः
तन्मुरवीत्यनेन लज्जातिशयेन नतीव व्याकुली भूता येन मुखा
नमने चिनस्तातत्रामिति व्यञ्जते प्रत्युरितुद्दिश्वप्रिये रोगतिप्र

कृष्णदा.

४३

43

तिनिर्देशेनासौविशिष्यप्रियो भूदिति व्यजने विरामित्यने
नाशितिलकग्रहाभावचुंबतायावजापगमस्कन्धयोगांगी
कारश्चभवतिनायिकारब्धप्रंगारेः उदाहरणमेतत्
प्रानैरित्यनेन मिथुसंधानितोरु संक्षोभभीकृताव्यज्य
तेविद्राव्याजमित्यनेनातुरागप्रत्यवप्रयस्वयमेवचुंब
नादिकांविधास्यतीतिधौत्यव्यक्तिः विस्रब्धमित्याविस्र
श्यकर्त्तरित्वंलज्जाक्रियायेत्तौयासमानकर्त्तृकत्वादिलो
केतिह्कारनडष्टः लज्जानग्नैर्निम्नतरागिनिडागितर्थ
त्वेनामरेवालायाः कर्त्तृत्वं अत्रोभयाधिष्ठानत्ये
रत्नेर्नायिकायाः प्रयोजकत्वमुदाहृतत्वंमुग्धादीति

उदाहरणः

४

४३

लवायिकस्य वीडिकाग्रयनात्तिसस्मितायेयं सरवीनायि
 कासैवनेत्रोत्सवः अत्र मुग्धादीभिस्तमप्रपरस्परमा
 लं वगविभावो उद्दीयनविभावस्तु यथा नदादिज्ञंचवास
 गृहं स एवास्मिन्निगमिनेन पारंशयितः अनुभावो वीडि
 कास्पर्शः व्यभिचारिभावस्तु त्वं मुग्धादीनि वाडुक रूपः
 स्तुत्याख्यो रतिभावः कथितः एवं विद्यस्य स्थायित्वो
 भावान्त्यारि श्रेष्ठ्यतो व्यभिचारित्वं तद् वीडिकास्पर्शनेनो
 त्सवचयलत्वं वेगमांस्वीकारः प्रेमाद्रिरत्याद्यनुवा
 देन परिचयादुक्ता दशगोदयभावेयुरिति द्येयं मुग्धादि
 शीमलत्याः आशंसा इच्छा अत्र माधवस्यामातनी प्रात्वं

विद्ये २ चं ६

मि=

रुसदत्त न्यविभावः वसंतो ज्ञानादिभिः प्रबंधगत उद्दीपनविभावः का उल्लासः

४४

५५

क्रीडाविकोनुभावः एतै रजाभिलाष विप्रलंबसंभोगो
व्यज्यते अन्व ब्रजजनीति अत्र विरहोत्कंठिनाया अत्र ना
गतो नायकः अलंबविभावः अंतःपुरादियदनिष्टमु
द्दीपनं विवर्तनाद्यो कोनुभावः अन्व ब्रजजनीति शका
सयात अन्व यमानन्वे चिन्ता च स्थितत्वेन व्यभिचारि
भावः एते रत्र विरह एव प्रलंबः लयस्तमयत्वं विशांतो
तः पुरस्ख्यं भावस्वरव्यं तेनोपदेशः जीवितप्रियदृष्ट्या
अत्र रागपदद्वयं प्रियेति नृसहृदि प्रोक्तं प्रियसरेवैरि
त्यत्र विशेषरागनवाच्चा अलीकेति मुकाः पठनी

विषययोगतिरिवित्तमलीकेति=१

४४

याः शारिकाः भोजनीया चकोरी चंद्रिका पानायमो
 चनीया इत्येवं रूपः स्नेहः प्रेमं तदेव चुंबनादिना प्रक
 टांतं नीत्रं प्रसाद्य एव त्वामालिख्येति अत्र शायवि
 मे प्रलंबे गुह्यकस्य त्वमिति विदितेः अत्र लंबनविभावः
 मे घोदयादिरुद्धीपनविभावः चित्रलेखनं वाच्यम्
 नुभावः स्मृतिर्व्यभिचारिभावः एतैरत्र शायविप्र
 लंभो व्यन्यते अत्राबुंच्येति अत्र लंबनरूपो विभावो वि
 दितः शम्भो उद्धीपनं रूपस्तत्प्रसदानादिः अत्र नुभावः
 कपोलस्य दनदृष्टि संकेतः वादयः व्यभिचारिराश्रय
 हिस्मादयोऽनुक्तान्त्रयः लम्बादिरिति अंगेषु

क्ति-२

कृष्णदत्तः तव हृद दीपतरो दत्तं परिदेवते अमुभावः तदाक्षिपानिर्वेदलानिचिं उद्वासः
४५ तोदेन्याद्याव्यभिचारिणाः एभिरेव करुणारत्या भिव्यभिस्त्वपुं ४
५९ विमोन्नतं मरणा मदीर्घकालप्रत्यापन्निरितिकेजित् मृदु
प्राणात्यागे इति धात्वर्थविचारादिलक्षणा प्राणाकर्षणादीनां
न्यन्येकतमिति अथ तस्यामगन्तः क्रोधः स्थायिभावः तत्र
रुः गुलं पानकमालं वनं उदायु धत्वमुदीयतं अनुभावोऽन्यद्वे
दो मांसेर्दिगलिकरणा प्रणिज्ञा अवेगामर्थचपलनोग्ना
दयस्तव्याभिचारिणास्त्वेतदनुभावगम्याः तैरेव रोद
रसो भिव्यज्यते कार्यादिभ्युसंरंभः स्पेपडासाह उच्यते
तत्र कृतिको वीरुः दुःशा इति सोमिचे इति मात्रसंवधे तैव नि

४५

वीर्यत्वं अत्र वीरसे मेघनादमन उत्साहः स्थायिभावः अत्र
 रामभद्र आलंबनं जलनियमनमुदीपनं वातरलक्षणात्यागेन
 रामान्वेषणमुत्तुभावः तदाक्षिप्त्वा धृतिगर्वोत्पत्तिकादयो व्य
 भिचारिभावाः प्रीतिभंगेति अत्र भयानकरसे मृगगतं भ
 यं स्थायिभावः तत्र दुष्युन्ना धिष्ठितः स्यंदव आलंबनं तदी
 यमनुयत्नं प्रारयात्तनो न्मुखं चोपनम्रावाभंगदृष्टि
 पाता व्याप्तिविराजमानाः तदाक्षिप्त्वा स्तु शंका
 त्रासश्च मादयो व्यभिचारिणः एवमेव मयजनकरसंब
 न्कत्वं उत्कृतेति अत्र वीरसे जगु यमा माना धियाना
 जुगुप्सा स्थायी वरार्यमान प्रमशानमालंबनविभावः प्रेत

दी

कृष्णयन्त्र-कर्त्तृक कृत्तुत्कनदीन्युद्दीपनविभावः तदादिमास्त्रा उल्लासः
 ४६ नृणांवाग्मवाविकृन्तननिष्ठीवनादयः व्यभिचारिरा
 ४६ अगलानिम्नोहव्याधिप्रभृन्नयः चित्रमिनि अत्राङ्गमे
 ४६ विस्मयः स्थायी नत्रकार्यमान्ये लोकोत्तर-पुष्पयन्त्रा
 लंवनंनदी यंचनिर्विकारित्वादि उद्दीपनंस्तुतिरनुया
 वेः एवंनयनविस्तारानिमेव मेक्षारारोमांचादयोपि
 सामर्थ्यादिवसीयन्ते व्यभिचारिरोगोहयेन्निम्नवकादयः
 व्यभिचारित्वेपीतिव्यभिचारित्वाद्वाधान्योपिपूर्व
 निर्दिष्टान्त्रास्त्रसन्धप्रतिपादनेनस्थायित्वप्रसूचनान्
 रतिर्देवादीतिरतिग्रहणागमुपलदाशास्त्रेनव्याख्ये।

तथा बहु यंधिक्त्वा नु जं कुरु पतिं धिगजावशत्रुमित्यादौ जुगुप्सा दीतामविभा
 वत्वापलंभात् नहि निदानमकजुगुप्सा वीमन्सतां भजते प्रमशा
 नाधिष्ठानायास्तस्यांभावात् तांत्रिको हिरसशब्द इत्युक्तं
 कस्तमः कमितिकेचित्तु व्यापारोपादानमात्रं कीत्वेकरूपं नि कर्म
 यं यदि त्वेते कविष्ये स्यात्सह देवकर्म निर्देशं कुर्वन्ति यम्
 गयसे म्नालिंगयसि ध्यायसि चेति एष्यक निर्देशात्तु का
 मुकमेदप्रतीतिः किंच क्तम इत्यादौ स्तुत्यादेः शाब्देन वृत्
 त्तेन सत्यपि प्राधान्येव क्ततो विना यं न रयसे इत्यादि प्रतिगुणा
 त्वमेव कामिनी व्यापारस्यैव वरार्थित्तमिष्टत्वात् एवं
 यद्गुणभूतं क्तति परत्वेन स्थितं तत्सह देवकेन चित्प्रकारे

रुष्मदन्त रोगोपादयवहुव्यापारोपादानकर्तव्यं स्यात्. एथगुणादाना उद्भासः

४७

५७

नृस्तोतव्यभेदः प्रनीयते इति रसाभावस्योदाहरणं युक्तमे
वाविष्वर्वालाभिर्हीनेवर्तनिकोयस्येति कोपादेव्यस्यभा
वस्य प्रागतिरित्यनुषज्यते सवेतिप्राप्यतापराङ्मुखो
माभूदित्यर्थः उन्मुखस्येति उदयइत्यनुषज्यते
आमालयन् अंतर्मुखीकुर्वन् आवेगहर्षघोरितिपूर्वा
र्धेऽन्नावेगः उत्तरार्धेहर्षः तयोः संधिः अन्यमन्त्रं
यप्याक्रममवस्थाद्वयस्थितयोः भावस्य प्रागन्त्यु
दयावुक्तौ स्थितिरुक्तमध्यमावस्थाकस्मान्नोक्ता
इत्युक्तं भावस्थितिस्थितिभावसत्तायां स्थितिरुक्ता

आवेगहर्षयोः = ३ पं.

४७

पत्वात्भावग्रहणोक्तत्वात् भावोदाहरणोनेव स्थित्यु
 दाहरणमप्युक्तमेव यथा ह्यशुद्धकगागतेत्यादौ ननु रसांग
 भूतानां भावप्राप्त्या हीनां ध्वनित्वं न युज्यत इत्यत आह मुख्ये
 रसेपीति अत्र परमं नन्वेतत्तरोदाहरणोद्युरससद्भावात्कथं
 भावावस्थोदाहरणत्वंमित्याह मुख्येरस इति उदाहरणं रसो
 दाहरणोद्युशिदार्थे प्रत्येकं विभावानुभावव्यभिचारियो
 जनाक्रियते सा चोक्तेव शून्यं वा स गृहमिति नियद्यापि निद्रा
 व्यभिचारिभावः तस्याचिन्नस्याश्चित्तवृत्तिविशेषत्वेन
 व्यभिचारिभावत्वात्तस्य चात्र व्याजात्मनया वस्तुवृत्ते ममा
 वान्न वास्तवं व्यभिचारित्वमिति निव्यजेत तदा अथ रसास्या
 नुभावकत्वमुक्तं अत्र परं स्थितिः अमीला यहेतुको विप्रत्यं भोय

कस्य दत्तः त्रानिर्वहिसमागमे मनोरथास्यदविषयो भिलायः वि
 ४८ रहविप्रलम्भो यत्रानिजानि हेतुको विप्रलम्भः द्रव्याविप्रलं
 भो नापिकांतं रव्यग्रनायकविषयः प्रवासविप्रलं प्रोवि
 ४८ नविषयः शां पविप्रलं भो यत्र शापवशात्त्रार्थिकयो
 विषयं ननु शापहेतुको भवने कुरु रागादस्य उक्तस्तत्क
 प्यत हेतुको विप्रलंभस्तस्यात्सन्त्यसापेक्षानिरपेक्षभा
 वयुजोऽनयोर्विशेषः शापहेतुकोपि सापेक्षभावो वि
 प्रलंभो यथा कालिदासस्य विक्रमोर्वप्रयां मेघदूते च
 कुरु रागस्तनिरपेक्षभावः यथेयुगनि विषये वृजप्रला
 पेयु प्रेमाद्वा इत्या भिलायविप्रलम्भः अन्वयानि विरहवि

प्रलम्भः सायत्तुरितीव्याविप्रलम्भः प्रस्थानमिति क्तत्रधियतमे
 इति निर्दिष्टमालंबनं प्रियतमेनौत्सव्यमुद्दीपनं काश्यमस्त
 चानुभावः विद्यादुश्चित्तस्य पुरोगमनात् अविगोमर
 राचानुस्तब्धमाराध्यामिचारिभावः एभिस्त्रप्रवासविप्र
 लम्भोव्यज्यते त्वामाहिरव्येति शापविप्रलम्भः एवमत्रष्टुंगा
 रवित्तत्यविभावाद्योगविरूपिताः इदानीं हास्यादिष्टुानिरु
 प्यते न्नाकुंच्येति म्रत्रहास्यादाहरणो हासस्याविभावा
 त्माहास्योरसः सच हासोरतिवडुभयाधिष्ठानस्वाभावेन
 हासकानिष्ट एव सचात्रासुपानिवद्भोपि हास्याविभावमा
 हात्स्यात्प्रतीयते विभावश्चात्रालंबनरूपो विष्णुशर्मा

रुसदत्त. यत्र तहासकउपनिवधते तत्रानुभावव्यभिचारिरागवपिय
 ४६ प्यायोगमुपनिवधौ ज्ञेयो ह्यमातरिति अत्र वारुणोदा
 ५१ हररोगभ्रातृशब्दवाच्याशौचनीयोजनमस्त्रीमालंबन
 कृतमिति अत्र रौद्रसे अक्षत्प्यामगतः क्रोधः स्या
 यिभावः उदायुधत्वमुदीपनं तेन हि गुरोरस्तुत्यागा
 म्नादिप्यते भूकृत्पादयश्च सामर्थ्या वसेयाः दुष्टा
 इति अत्र वीरसामिव्यक्तिः ग्रीवेति अत्र दृष्ट्या
 तादयश्चेष्टाविशेषाः समग्रश्लोकधाविनः अनुभ्या
 वाः एवामनेभवानक रसव्यंजकत्वं उत्कृत्येति च
 वज्रगुप्ता स्याविभावः साचजुगुप्समाना अधिष्ठाना

उक्ता हि जगत्प्रादुर्भूतत्वेन वलं व्यस्य हृदयास्साधारण्ये
 न चर्वयन्ति सच जगत्पुण्यमानोऽत्र निर्दिष्टोऽपि रसमपायेन
 विभावसामर्थ्यादादि यत्नेन तत्र प्रवेद्येत्युक्तं चित्रमि
 ति मन्त्राद्भुत विस्मयः स्यादविभावः सच विस्मयमाना
 धिष्ठानः विस्मयमात्रवन्तैव क्वचिद्दुःखमप्यनुभवति
 एव रसांतरेऽपि बोद्धव्यं न होवाहारेति मन्त्रं शान्तरसो
 दाहरणोऽशमस्य विभावान्माश्रितं नोरसः शमश्च वीक्ष्य
 रागस्यैव भवतीति तदा धिष्ठानः तत्राग्नित्वत्वादिना
 सकलवस्तुनि स्सारत्वं पारमार्थ्यस्वरूपं चानुभूयमान
 मालंबनविभावः तयोक्ताद्युदीपनविभावः सर्वभूत

हास्य

कश्चिदतः समत्वपरार्थत्वाकारित्वादयोऽनुभावः इति मन्ति स्म इति ह
 ५० वप्रभृतयो वा निचारिणः एते विभावानुभावव्यभि-
 चारिभिः शान्तरसाभिव्यक्तिर्भवति तत्र प्रकृते
 शिवशिवेति परमाप्यस्वरूपमात्मनं पुरायेऽस्ये
 इत्युदीयनं साम्बदृष्टिरनुभावः प्रार्थना कृपा चिन्ता
 व्यभिचारिभावः एवं च न्यादयोऽप्यादिष्यन्ते एषा
 मत्र शान्तरसाभिव्यक्ति कर्तव्य इति एवं विवक्षितान्तर-
 रकाच्यस्य इतनेरसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यलक्षणाभेदमु-
 क्तासंलक्ष्यकूपव्यंग्यलक्षणां ध्वनिभेदमाह क्लृप्त-
 म्यानेति घंटोरवादनेतरपदनुसरानेसोऽनुस्वानः

तत्सदृशत्वेन संज्ञादयः अनुस्वानोऽनुश्रुतानंतदाभः क्रमेण
त्येयत्वात्तत्सदृशोत्तरवत्तद्व्यक्रमेणोप्योप्यस्तस्वस्मिन्
तिर्यत्रसचत्रिविधः शब्दशक्तिमूलादिभेदेन तत्रश
ब्दस्यशक्तिर्द्वितीयोभिधान्याः परित्याहि प्रकृतार्था
पेक्षयाप्योद्वितीयोप्योप्यथा उल्लास्येत्यादीभिर्बलक्षयाः
सप्रदेशांतरेवरागिधितुं प्रस्तुतवत्त्वादिभिर्धेयएवतत्रचशब्द
स्याभिधान्यायाः तदुपायाः शब्दस्यशक्तिस्साव्यंग्य
स्याप्यस्यमूलं तांविना तस्यानुत्थानात् अतश्चसाभि
धाशक्तिरेवव्यंजनयशक्तितयापरिज्ञात्वाएवंचदि
तीयोप्योप्यंग्यएवअभ्युपगम्यतुंतस्यकेवलस्यध्व

कृष्णदत्तः निकारोक्तादिप्रश्नश्च गयत्वमुपमानोपमेयवावो

५१

८१

व्यंग्यनयाप्रतिपादितः अपर्यस्तुराक्तिर्वक्तुवैशि

ष्टपादिसाचिव्वसामूलं यत्र नन्म हान्त्याद्यंग्यार्थ

प्राप्तिः. एवमुभयोः सहाप्ययोः शक्तिः शब्दागतोद्दि

तीयोभिधाव्यापारः अपर्यगन्तवन्नवैशिष्ट्यादि

सचिवत्वं सामूलं यत्र ग्रन्थकारस्य त्वन्यप्याभिप्राय

उदाहरणप्रसंगे विचाचरिथिव्यमेवस्त्वेवेति नन्वतं

कारेपि वस्तुतः कथमलंकारवस्तुतः एष्यते नोक्ति

रित्याशङ्क एव शब्दनिष्पीडयति अतलंकारमिति

अलंकारो विचित्रं वस्तु इदं तु मुद्रमेवेत्यर्थः उल्ला

५२

दं स्वेतिकालो वैरिरागं सं हर्त्तो यः करवालैरुपोमहांवुवाहः म
 ह्यु धाराजलरूपं वहति तमुहोस्येन्यर्थाः अंबुवाहारां
 चक्रादीनामापि संभवान् करवाग्नेन विशेषरां करवाल
 स्यत्वं वुवाहनरूपो ध्वनेरुदाहरां नस्याद्रूपकेनैव
 तात्कार्यस्य सिद्धत्वात् एतत्तु कष्टकल्पनाप्रायामित्य
 त्पप्याव्याख्येयं करवालस्य यन्महद्वुविपुलं धाराज
 लं तस्य बाहं प्रवाहमिति द्वितीयैर्ष्येकालकरः क्वह्य
 रश्मि यो बालः प्रत्यगो हुनोमहांवुवाहो महामेघस्तमि
 निव्याख्येयं देवेन राज्ञामेधाधिष्टाजानगार्जिभिर्भा
 कारो मेघध्वनिश्चानिर्वापितः शमिन्नः धाराजलम

रुद्रमदन्. श्रिगतः सुष्ठ्वविशेषो नमः पानिप्रवाहसालिलं च प्रना।
 ५२ पः शोयो न्यप्रभावम् नानयो यगच नन्यत्र श्रेयमहात्म्या
 52 देवद्वितीयोऽर्थः प्रनीयते न नचाभिधा व्यापारमवप्रग
 ल्भते नप्याहितं त्रेषां न्यायेन त्वा दृशं शब्दद्वयं मुञ्चति
 तं यत्प्रत्येकमभिधाशक्ति योगान्निजमर्थमभिधत्ते
 एक एव व्याशब्दा उच्चारितो यत्तः शब्दान्तरं प्रति शब्द
 न्यायेनानिस्सरति यन्निर्णयं निजमर्थं प्रत्यक्षपति
 सर्वप्याभिधाशक्तयेवाप्यन्तरं प्रतीतिरिति किं तत्र व्यञ्ज
 नव्यापाराभ्युपगमेन उच्यते इहैव देववर्णानां हितं देवा
 मिधेयं न्नवर्णानां हितं स्यात् मिधेयत्वेऽतिप्रसंगात् न व

लक्ष्यंते = १० पं.

कृष्णदत्त-

५३

53

यथाशमोस्मीत्यादौ राज्ञ्यभंशादयः सत्तत्रधर्मवैशिष्ट्या
मेवप्रयोजनमिति तस्मिन्व्यंग्ये धर्तारानामपिव्यंग्यत्वं
व्यवहारः स्तेषामेवैवौशीष्ट्यात् तस्यात्रोपभ्येपिव्यंग्ये
उपमानमपिव्यंग्यतयाप्रतिपाद्यते तत्संलग्नत्वादौष
मस्यतस्यवाप्रकृतत्वेनानुक्तत्वात् यद्येवत्संवेद्रार्थ
त्वभयादुपमाव्यजते वहिविरोधव्यानिरेकादिभ्रस्तं
कारांतरंकथं व्यंग्यस्यात्र तेनासंवेद्रार्थपरिह्रियते
नेनत्र यत्रवस्तुमात्ररूपस्यार्थान्नरप्रतीतिस्तत्र
तस्यवाच्यं प्रत्यसंबंधमेषादौ यस्याख्याः संबंधः क
ल्पते यत्रनुविरोधादेरलंकारस्यप्रतीतिस्तत्रतस्यवाच्यं

५३

प्रत्यसंबंधभयादौ पम्यारव्यः संबंधः कल्प्यते यत्र तु वि
 रोधादेरलंकारस्य प्रतीतिस्तत्र तस्य वाच्यं प्रत्यसंबंध
 भयादौ पम्यारव्यः संबंधः कल्प्यते यत्र तु विरोधादेर
 लंकारस्य प्रतीतिस्तत्र तस्यालंकारत्वादेव वै चित्रात्म
 कत्वाद् वै चित्रस्य च विचित्रवस्तुसंलग्नत्वाद् विचित्रेणांस्त
 कार्येणावाच्यभूतेनार्थेनाव्यभिचरित एव संबंधः एवं
 चात्रासंबद्धान्तर्यसंभावनास्तिकेवलमप्रालंकारस्य
 प्रतीयमानत्वादान्मत्वेऽपि ब्राह्मणप्रमरान्यायेन भू
 तपूर्वगत्यालंकारत्वं एव तर्हि यत्र शब्दप्राप्तावस्तुमात्रं
 प्रतीयते यद्वत्त्वेवो निलदितं तत्र कथमुपमामंतरेणा

रुसदत्त-संवद्धार्यत्वपरिहारः श्रुत्योपमायाश्रत्रांगीकारः क
 ५४ यन्नर्हि वस्तुमात्रं व्यंग्यं स्यात् सम्बन्धशब्दशक्त्या
 ५५ वस्त्वन्तेरस्य प्रतीतिस्तत्र यदि न संवद्धार्यत्वं नोपम्यं
 नालंकारांतरत्वं नर्हि वाच्यप्रतीयमानयोरन्यत्र किं
 चित्तज्ज्ञानेयमित्यभ्युपगमं न व्यञ्जयित्वा संवद्धार्य
 त्वस्य परिहारो न स्यात् ज्ञानेयं चिन्त्यमानं व्यंग्यं
 प्रान्निवाच्यस्याप्यस्य सामर्थ्यविशेषः पर्यवस्यति
 सचक्रोच्चिन्त्यादिरूपः एवं शब्दशक्त्या वाच्यगतेन
 सामर्थ्यविशेषेण गतं तदप्रतीतौ कार्ययामुभयश
 क्तिमूलत्वमेवात्र पर्यवस्यति न केवलशब्दशक्तिम्

धनि

लत्वेऽप्रतएवकृताञ्जलंकारधनिरेव शब्दशक्तिमूलोलादि
नोनवस्तुमात्रधनिः उभयशक्तिमूलस्तु शब्दार्थशक्त्या
दिप्रोप्येतत्कारिकावृत्तिग्रंथेप्रकाशितः अयं ग्रंथः प्रका
रउभयशक्तिमूलैर्भातः शब्दशक्तिमूलं वस्तु धनिमभ्यु
पामयान् पश्चिम्परा इत्युदाहरणार्थेक्रमेणावक्रोचित्यं
प्रतिपाद्यौचित्यं चाश्रित्य शब्दशक्त्याप्यन्तरप्रतीतिरि
त्युभयशक्तिमूलत्वात्केवलशब्दशक्तिमूलत्वं चित्तं यत्तु
धनिकृतादृष्टाकेशवेत्यादिशब्दशक्तिमूलेप्रत्युदाह
रणात्त्वेन नोदाहृत उभयशक्तिमूले उदाहृतं तद्योग्युभ
योर्भवति तन्मते सावत्यन्तरतोपि व्यपदेशामिति न्यायेन

कृष्णदत्त. मुख्यनसोभयशक्तिमूलत्वेपि अन्यतरव्यपदेशेनश
 ५५ दशक्तिमूलेप्रकाशानात् एतद्व्यक्तत्वात्तमयशक्ति
 मूलोन्यादृशः शदर्शितइतिप्रकृतोमुख्यमेवशब्दश
 ५५ न्कित्वमुक्तमिनिचिन्त्यनयाप्रतिपादितं निगमरुचि
 रिति. निगमनीद्वाराणोरुचिरश्चप्रतापोयस्यविद्युश
 रागंवेरिरागंनिशाहृदांघ्रिहृत्तःमधुरासीलायस्यम
 तिमानयोस्तत्वेदतिर्यस्यप्रतिपदं पदारागांमुफण्या
 नामग्रीष्णीप्रधानंनयातिगमरुचिरादित्योप्यात्त
 पराहेतःविद्युश्चंद्रोप्यानिशाकरःमधुर्वसंतोपिली
 लासहितःमतिमान्प्राप्तोप्यतत्त्ववृत्तिरवस्तनित्युः

शक्तिपत्त्यर्वदिवसोपि पदास्यमासा र्धदिवसस्य न म्रग्रा
 रागिनरिंभक इति विरोधः म्रत्राप्यादीनामभावादिरो
 धालंकारो व्यंग्यः एवमभितः पारमित्यरहितः समित्तः
 संग्रामात्प्राप्तेति प्रायेहर्वेददानियस्स संवोद्यते न
 प्यायप्रोगभिः सहितः सन्न सनामहितः कल्पारगामि
 वर्त्तकः विरोधपक्षेऽमिसोपिसमित्तः म्रहितोपि
 सहित इति योजनासंभंगाभंगमिष्टयदगन्नवि
 रोधभेदेनोदाहरणद्वयं चित्रं नाना प्रकारमालोच्य
 चकला विज्ञप्तं चंद्रकला च म्रत्रविरोधं व्यतिरेकालं
 कारत्वाद्वाच्यं संलग्नत्वेपि प्रतीयमानत्वादात्मन्ये

कृष्णदत्त नालंकार्यौ ननु प्राधान्येन त्वज्य मालस्य कचमलं

५६ कारमेत्याह अलंकार्यस्येति यथा ब्राह्मराः सं

५८

प्रमोक्षो भोगति पश्चाद्भूत सर्वगत्या ब्राह्मरा इत्य
च्यते तस्याऽलंकारोपयोगितया प्रधानव्योपपद
वीयविरोहेन पाथिकनात्र संस्तरोस्ति मनाकप्र
स्तरस्त्वलेग्रामे उक्ततययो धरं प्रेक्ष्य यदि वसमि
तद्वत्स संस्त रस्त रागादिशय्या प्रस्तरः पाथाराः
एवमपि चेन्न मेघमयं तद्वत्स व्यंग्यं तत्प्रहृष्टं च तद्वत्
मप्युपभोगेन नाजनिद्राकर्तुं मप्युपलभ्यते
सर्वस्वत्राविद्गधाः तद्वत्तु कतययो धं समामुपमो

५६

गोव्यज्यतेशानिरशानिष्टु. न चात्र विरोधालंकारशं
 कनीय एकविषयत्वाभावात् अन्योहिषावि
 रन्यश्चाशानिरिति उदाहरोऽनुदाहरेण्यत्रैक विष
 यत्वात्सत्यपि विरोधत्वेऽलंकारशानिरित्यादिव
 स्तु ध्वनुदाहसराऽउदाहरोऽङ्गतरंगारकोपिवद्विपरी
 तोप्यनुदाहः अत्र पूर्वार्द्धमेवोदाहसराऽमुन्नराद्धे
 विरोधालंकारसूझावात् उदाहस्रनुदाह इति विरोधः प
 रिहारस्त्वनुगतोदाहो नास्त्युदाहोऽनुमादिति वा ए
 वंशक्तिकृतानिरागीयार्थशक्तिमूलवित्तन्यानिरोधो
 माह अर्थशक्त्युद्भवोपीति तत्र द्वादशप्रकारत्वेऽय

रुसस्तमभिप्रायः इह व्यंजनव्यापारमूलं ध्वनिस्वरूपं व्यंजनं चोभय
 ५७ व्यंजनतेत्यग्ये च दत्तपदं न व्यंजनकाश्रयेण प्रकार्य
 ५७ द्वे तस्याहिव्यंजनकस्याप्यस्वमशितमार्ग इति वहिरसं
 भवेयिप्रौढोक्त्या निव्यन्त्रत्वं सापिप्रौढोक्तिः कचित्कविसं
 वंधिनीयत्रतादस्त्रेयनवरानि कचित्कविनिवद्रस्यवक्तुस्तं
 वंधिनीयत्ररसाद्याविष्टोवक्तुः एवं व्यंजनकस्याप्यस्यत्रैवि
 द्यं तत्रापि प्रत्येकं वस्तुमात्रं स्वरूपत्वमलंकारस्वरूप
 त्वेति द्वैविध्यं एवं व्यंजनकस्य षट्प्रकाराः व्यंग्यस्यापि
 वस्तुमात्रत्वालंकाररूपत्वाभ्यां द्वैविध्यप्रकारयद्वयस्य च
 द्वाभ्यांगुणान्ते द्वादशादा भवति ननु स्वतन्त्रसंभविप्रसृ

भे

५७

तयो यदि व्यंजकार्थगतत्वेन भेदऽऽद्यं ते तत्केवल्योवाच्य
लक्षयोरपि भेदत्वेन किमिति तत्कल्प्यं ते अविशेषात्
अथ व्यंजनोपयोगि तया ते वां भेदत्वं तर्हि व्यंजनस्योभ
यत्र दत्तपादत्वाद्वाग्या र्थगतत्वेनापि किमिति नाभिधीयं
ते उच्यते निमित्ताभिप्रायेणोक्तत्वात् व्यंजकत्वं तन्नि
मित्तकं न व्यङ्ग्यत्वं तत्प्राह कश्चिदर्थः कविनिबद्धेन व
क्त्रा प्रोक्तत्वा प्रतिपादितः प्रति व्यंजको न कविप्रतिपा
दितो नापि स्वतः संभवेन यथा शिखरिणी कान्तनामेत्यादौ
रागित्वमन्तरेण तस्यार्थस्य वचनानहत्वादर्थात्तरं प्रति
व्यंजकत्वाभावाच्च क्वचित्तु कविनिबद्धोक्तिमनपेक्षैव

कृष्णदत्त कविप्रौढोक्तिप्रतिपादिन इत्येव व्यञ्जको न स्वसंभवे
 ५८ न यथासज्जे इस्मिन् हि मासो इत्यादौ अयं ह्यर्थो विहिंसं
 ५८ भवाभावो न स्वन्तस्संभवा तापिकविनिवद्धवक्तारमये
 ततेवक्तृणा वेशाभावान् कविप्रजापानिप्रौढोक्तिनि
 भित्तत्वेन त्वप्यान्तरं व्यनक्ति कश्चित्पुनर्वीहिरपि भा
 वान् स्वतस्संभवेन व्यञ्जको यथा एवंवादिनीत्या
 दौ अयं हतः प्रचुरं लोकव्यवहारे स्थितः न प्याविद्ये धम्म
 लज्जा व्यञ्जकत्वेन प्रनीयते लज्जात्रव्याभिचारभावा
 नुभावयोरतिचारुत्वेन प्रनीतिविश्रानिस्थानावान्
 प्रतिपद्य प्रतिपन्नासनीवस्तत्त्वेन व्यवहृतानुभाव

त्वेननेना शक्तिमूलस्य वस्तु ध्वनेरिदं नुदाहरण
 नासंलक्ष्यक्रमे व्यंग्यस्य भावध्वनेः तस्माद्वाञ्छक
 स्यैवाप्यस्य व्यञ्जने निमित्तत्वात् न ततः संभावितः
 भूतयोर्भेदा उक्तानव्यंग्याप्यगते त्वेनापीति व
 स्तुरूपस्वतः संभवितो वस्तुरूपव्यञ्जकस्योदाह
 रणं अस्मिन्नेति अस्मिन् शिरोमणिः धूर्तिनामग्नयः त्री-
 पुत्रध्वनिसमष्टिर्मयः इति - एतन्नेन नानागात्रक
 विलोचनानां ज्ञानात् अस्मिन् अस्मिन् रोचकिनः प्रफुल्लवि
 लोचनत्वं सन्दर्पदार्थदर्शिनेन समर्थितं सदात्म
 कभोग्यत्वं व्यनक्ति अत्र वाच्यस्य कविना प्रतिपाद

कस्मिन् दिनेऽपि कस्मिन् दिनेऽपि संभवात् स्वतः संभवितां अत्र स्वतः ॥

५८ संभविता वस्तुमात्र रूपेणावाकाप्येन कृत्वा धनस
मृद्धिमेव न हेतुना निजवानुयोर्या कृत्वा हमेन माव
जुयिष्यामीति वस्तुव्यज्यते तया त्रासा सत्त्वेन स
देवानि कानिष्टः धनत्वेनादृतगुणाः धनसमृद्धि
मयत्वेन वृषणाः इति निर्धार्य यन्ना फलनयनत्वं वस्तु
तो नान्यासामना कर्षणीय इति ममेवोपभोग्य इ
ति वस्तुव्यज्यते वस्तु रूप स्वतः संभविता र्थस्या
लंकारव्यंजकस्योदाहरणाय प्याप्यत्यासीति अत्र
चाडुकवर्णानां प्राप्तिरिति धन्या अत्र हत्व धनत्वे

५८

श्री=

वं रूपं ततश्च वाचोऽप्युगर्तरेको नाशकनीयः अत्र प्राप्य च मा
 त्रस्य विवक्षितत्वाद्वाचा शान्तिरस्य शान्तिभावाच्चूपामी
 न्यजनान्मने पदं यद्वा प्राचवतीति प्रापः समवाचरन्ति
 इत्यात्मानमाक्रोशासीति साधुशब्दत्वं अन्यथा प्रापउ
 पलंभ इत्यात्मनेपदं स्यान् अत्रोपमानाहुपमेयस्याधि
 के विपर्यये वा व्यतिइति व्यतिरेकालंकारी व्यायः
 स्वतस्संभविनो लंकाररूपस्य स्तुत्यंजकस्योदाहृ
 रां यथा दर्वीधेति गंधगजयिपरगंधने सहंतेनिघ्नं
 परतंत्रं कालीकटाल इवेति अत्रोत्प्रेक्षाशंकागकार्या
 उत्प्रेक्षा हि प्रकृतगन्तत्वेनाप्रकृतसंबन्धहेतुका संभ

कृष्णदः वना कप्याते सा च न कवे तेन शो शित्वा रत्यस्य धर्मस्यो
 ६० पमानो यमेय गतत्वेन वस्तु प्रनिवस्तु तयोपनिव
 धान् नापि कविवारि नानां वीराणां न हिनैका
 लीकटा दत्त संभावना या कृपा राः प्रनिपन्नोपि ठ कृपा
 रात्वेन न्नय वा लोकी न्न संवंध क्लान्त संभावना य
 त्स्थाय्यते न व्यलोकीति वलान्त संभावना प्रतीति
 रापि न्नि चिन्ता सा ह प्रयमवगम्यते इव शब्द माहात्म्या
 त्कटा दत्त सहशः कृपा राः दृष्ट इति प्रतीतिः तस्मा
 दुपमेव येनोत्प्रेक्षेति निश्चयः तथा चोपमाया स
 कलरिपुक्षयः क्षरात्कारि व्यतीति वस्तु प्रकाशयते

६०

स्वतस्संभावितो लंकाररूपस्यालंकारव्यञ्जकस्योदाहर
 रांगाढकानेति अत्रयथा धर निर्द्देशाति सम्बोधावे
 रु यतीति विस्तृतं योः क्रिययोरेककर्तृकत्वादेकविषय
 त्वेन विरोधालंकारो वाच्यः स च स्वतस्संभवी नोस्मा
 दिगन्तस्य विरोधस्य बहिरपि संभवान्न तल्लययोगिता
 त्वत्राद्युक्ता क्रियाभेदात्सास्याभिधानाभावात् एक
 त्रदशाना क्रियान्यत्र व्यापादनक्रियेति क्रियाभेदः
 तस्मान्न कार्यकारणभूतयोर्व्यापादनदशाना क्रिय
 योः पूर्वापरत्वेन स्थितयोरेकैककालं प्रतीतिरातिश
 योक्तिरेवेति युक्तं मम सत्येति उत्प्रेक्षामारोगात्तत्र हेतु
 र्गम्यसे द्विरिति न्यबुद्धिः वस्तुतस्तु कविप्रौढोक्तिनि

तदुप. प. ११

कृष्णदत्त-मिति स्यावस्तव्यं जकस्योदाहरणं कैलासस्योति स
 ६१ स्तानि मुकुलितनेत्रपर्यन्ताः अवरोति उलिनेवि
 ७१ सानां सद्भावाच्छ्रवणा पुलिन इति रूपकं अर्थावगा
 मे इति वीर्त्तगुणादीरागरूपत्वादस्ति तर्थाः न च
 गजेराधिगम्यते निर्यग्रूपत्वात् अथवाप्योविहिर्न।
 संभवति कवेश्च प्रोढोक्त्यावत्तु न नो मित इति न प्या
 व्यवहियते एवमादीनि विविस्मिनीदंडवुद्धिजननेन
 अत्र च कीर्त्तिश्रवणानन्तरं करो हस्तावर्तनं हस्तिनो
 तस्वतः संभविकवि संश्रयाया त्वविना वशिर्त्त इति
 कविप्रोढोक्तिः सिद्धत्वं एवमग्रेपि द्रष्टव्यं वस्तु रूपस्य
 कविप्रोढोक्तिनिर्मितस्याप्यस्यालकारव्यंग्यस्यो

३

६२

दाहराणं केसोश्चेति के शेषे युक्तात्कारे रानेन समरेज
 यश्चीर्गहीना यथा कंधराभिर्विधुरस्तस्य दृढं कं
 ठे संस्थापिताः न स्याद्विधुरा इति संबन्धः अत्रोत्प्रे
 द्वायास्समासोक्तिर्गूलमवगंतव्या अन्यथा म
 दनोद्दीपनस्य निर्विषयत्वात् नयासिरीगाहिम्ना इ
 ति विधुरैस्तस्य जयोद्दृष्ट इति वाकार्यः प्रतीयते त
 स्य च पलायने हेतुत्वेन प्रतीते हेतौ वाक्यपदार्थ
 नेति काव्यालिंगज्ञानन्यजंतीति अपनुनेर्दृढं
 कंठे संस्थापिता इति व्यञ्जकं गण्डालिंगनाभिसोद्य
 ने दायिते लघुसमयसर्पानीमना स्थिनीनां मानः यी
 डनभीति इव हृदयात् अत्रालिंगनमात्रेणापि सं

कृष्णदत्तभवः प्रत्यालिंगनेन तु तस्य सोऽष्टवामिति न वाच्या

६२ सिद्धांतं अत्र प्रत्यालिंगनमन्तरेण गाढा लिंगन

६२ कृतपीडनभावा संभवान् प्रत्यालिंगनलक्षणं वस्तु

व्यज्यते अलंकाररूपकविप्रौढोक्तिनिर्मितस्यालं

कारव्यं जकस्येदाहरणं जायेरमिन्यात्तः यावद्भि

त्ताराभिर्वहसंतीका विवदनावुरुरुवद्भविनिवेशा

दृष्टव्यं निभुवनमंडलमन्य देवसाजयति वाशीस्ये

रस्य विरमपि अतिमति त्वान्न वगच्चेमाभूत्तममा

पिनिमति त्वादिनिहसनस्योपपत्तेरुसंतीनिव्य

त्येसमार्थिनिगम्यमानव्यतिरेकाभिप्रायेणाहसंती

तिवाच्येसमार्थिनिगम्यमानव्यतिरेकाभिप्रायेणाहस

नयोजनीयं कविनिबद्धवक्तृप्रौढोक्तिनिर्मितस्य वस्तु
 रूपस्य व्यञ्जकस्योदाहरणं जेलंका इति चेलंकाणि
 रिमेवलायाश्चालिताः संभोगादिवन्नीरगीस्फारोक्त
 ह्याफीगावलीकवलनाम्भमश्चरिद्रत्ननेद्रदानीम
 लयानिलाविदाश्चिरीनिष्वांसंसेसरिरीगोजाना
 रुगिनिशिभुत्वापिवहलास्तारुणायसुरागिद्रवम्भ
 हं= त्रनेशरीगत्वं इति इत्यनीमर्थस्वनिर्देशाद्वहिष्वा
 स्ययस्यासंभवाद्वाच्यस्य कविनिबद्धप्रौढोक्तिः
 निव्युत्तत्वं विद्यते वस्तुरूपकविनिबद्धवक्तृप्रौढो
 क्तिनिर्मितस्यालंकारव्यञ्जकस्योदाहरणं सही

कृष्णद.

६३

63

तिसारिविविचयामानस्यममधीरत्वेनाश्वासं शि
थदर्शितविष्टं खलं क्षणेनेसहसेवनेनापस्ततंमत्र
प्राप्यनारूपायाः क्रियायाः प्रभावेविमानस्यानिबध्य
त्वान् प्रसादलक्षणास्यकार्यस्योत्पन्नोविभावना
तस्याश्चसहिसान्निडोसारिमितिब्यंजकं तेनेति
निर्दिष्टस्य धैर्यस्यविह्वलत्वेनायसागरोसमर्षि
नेसौभाग्यफलहेतुत्वेनेत्प्रेक्षमायांगम्यते
सारिवधैर्येणमममानस्याश्वासं विरचय्याव
स्थितमिति शेषः तेनापस्तनामिति तेन धै
र्येणोत्पद्यः कविनिवद्वक्तृप्रौढोक्तिनिर्म

व्यक्त

६३

तस्यालंकाररूपस्य वस्तु व्यंजकस्योदाहरणं अहो
 लेति आर्द्राद्रुकररागद्वन्द्वेनैस्तवलोचनयोर्म
 मदन्त रक्तांशुकप्रसादकोतेन पुनर्गमिनाम्नाक्रां
 ते अत्रोत्तरश्रुतिमात्रेण प्रशंस्योत्तरालंकारः
 नयनं केवलं कोपेन न रक्तत्वमायित्वा रक्तांशुकवलादि
 त्वप्यहुत्यलंकारसचिवेनोत्तरालंकारेणोति वाच्यं
 तस्यैव मुख्यं तथा व्यंजकत्वप्रतीतिः वहसीति प्र
 शंस्य अत्र प्रतिवचनवशाद्दर्शप्रशंवाच्यं कल्पने इ
 त्युत्तरालंकारेण वाच्येन न स्याः प्रसादपात्रतादि
 वस्तु व्यञ्जने लंकारस्तस्य कविनिवद्धवक्तृप्रौढाक्ति

कृष्णदत्त. निर्मितस्यालंकारव्यञ्जकस्योदाहरणं महिलेतिमहि
 ६४ लामहस्त्रंभृतेतवहृदयेऽभगमरुप्रमाती प्रतिदिवसमन
 ६५ न्यकर्माङ्गं तनुकमपितनूकरोति अत्रमहिलासहस्र
 अरिम् इतिपदार्थरूपएवअमाम्प्रतीत्यवहेतु रितिहेत्व
 लंकारः काव्यलिङ्गं १ यन्तुवन्नव्यं २ यथावतनूकरा
 स्यकाव्यास्यसद्भावेपिहृदयवर्तनलक्षणास्यकार्यस्यानु
 त्यक्तेर्विशेषोक्तिं प्रतीयते तथाऽमांतीवेत्प्रत्येदापिचारु
 तयाप्रतीयते एवतनूकरा अमानस्यहेतुत्वेनोत्प्रेदा
 रान् एकं चोत्प्रेदा ध्वनेरवीदमुदाहरणं इत्यमर्षा
 किमूलस्यद्वादशापिभेदाः शोयिताः संलक्ष्यक्रमव्यं १

ह

६४

ग्यस्यशब्दशक्तिमूलत्वेनाप्यशक्तिमूलत्वेनचभेदं
 दयनिरूप्यउभयशक्तिमूलत्वेनन्तर्तीयभेदमाह.श
 द्दार्थेति उदाहरणं अतंदेतिइहचंदेतितात्त्विकेतिच
 शब्दव्यंजकःपरिवृत्त्यासहत्वात् समुद्दीपतेतिसानंद
 मितिचाप्योपिव्यंजकःपरिवृत्तिसहत्वात् शब्दार्थयोः
 शक्त्यारात्रिचोदितोरुपमावाक्केवंग्यात्चंद्रःकर्पूरमपि
 समुत्सृज्यतात्त्विकाम्भ्यांकनीतिनाकाभ्यामपि प्रया
 मारात्रिःकांताचमत्रग्रंथकनउभयशक्तिमूलत्व
 माभिप्रेतं.अत्राश्लिष्टशब्दमाहान्म्याच्छवशक्तिमूल
 त्वंतदार्जितसाधारणाशब्दमूलत्वादप्यशक्तिमूलः

कृष्णदत्त. त्वं एवं चाप्यशक्तिमूलेयान्नुदाहरणा निनान्युम्
 ६५ यशक्तिमूलेस्यः अवश्यहितत्रकेन चित्साधार
 ६५ राशब्दप्रयोगेण भविनव्यं अथ सति श्रिष्टशब्द
 प्रयोगेव क्वचित्प्राधिर्माश्रित्योभयशक्तिमूलत्वे
 मत्रकार्यनेतृदुन्यन एव नत किं नुपान्ति अत्राण
 त्वइत्याद्युभयशक्तिमूलस्यैवोदाहरणवाच्यं अ
 प्यशक्तेश्चैव व्यापारान् अन्वयाकेवलशब्दशक्ते
 वस्तुमात्रध्वन्यंतस्यात् अनेनैवाशयेन शब्दशक्ति
 मूलवस्तुनिधनिकृन्नांगीकृतवानइत्युक्तप्रायेऽप्यर्थ
 तसंक्रमितवाच्योत्पत्तिरस्तुतवाच्यश्रुत्याविवा

शक्ति

ध्व

६५

ਮੇਦੀ

कौ=

कृष्णदत्तवति अर्थशक्तिस्तुतश्चैतन्यादिवक्ति एवभवतीति वाक्य
६६ एवमयशक्तिमूलत्वमिति धनिविदोमतन्ते पादेपी
६६ तिननुकाव्यविशेषो धनिः काव्यचतुषदमात्रमपि तु वा
६६ वचस्वभाव एव च कथं पदप्रकाशत्वं वाक्यविशेषरूप
स्य धत्तेः स्यादित्याहैकावयवेति एकदेशमुखेन वाक्या
मेव तया व्यपदिष्टमित्यर्थः तनुपदद्योत्वेन व्यंग्येना
काव्यस्वरामणीयकं कियद्गविव्यतीत्याह एकेति
अनुपयुज्यमाना यन्तिरसंक्रमिन्वाच्यपदद्योत्योदार
शायस्येति अनुपययमानान्त्वतनिरसकृतवाच्यपद
द्योत्योदाहरणान्वलेति खलव्यवहारादप्रयत्नेदा

६६

स्माराययद्यपि न प्यापिधीरासां हृदयवयस्य बहुमत्तः
 नरकुलव्यवसायाविमुह्यन्ति अत्रकार्यकारित्वं प्र
 कथो ध्वन्येते विवदिता न्ययरवाच्यस्यालक्ष्यक्र
 मवांग्यस्योदाहरणं लावरायेनिमित्रादिशब्दा इत्यादि
 न अत्रयोगात्प्रकोमुखाप्यवाधोक्तिरिति नीक्षराणा
 मूलत्वं शुद्धस्य चाप्यस्यामा विवदितत्वादा विवद्वि
 तवाच्यत्वं चरो महानित्यत्र ज्वरोषममिनिवाच्यः
 खलोन्यत्र व्यवसाया नामचेतनतत्वेन विमुह्यतीति तेन
 त्यदमसंभवत्वाप्यवाधित्वावाधितमोहात्मकमुखा
 प्यमनुष्यपद्यमानत्वादेवात्यन्ततिरस्कृतवाच्यं विसं

कृष्णदत्तः स्थुलादिभवनसादृश्याच्चवसायां हृत्तयनूप्रेक्षाए
 ६७ र्वकारित्वादिप्रारब्धनिर्वहरागादिधर्मानिरन्ध्वनति
 ६७ युज्जतेतिभयस्याकृत्रिमत्वप्रकाशानात् भावादी
 नामितिभावतदाभासभावशान्तिभावोदयादी
 नान्तस्यैवलक्ष्यक्रमव्यंग्यभेदे शब्दशक्तिमूलोद्भो
 भेदोऽलंकारध्वनिर्वस्तु ध्वनिश्चलंकारध्व
 नेश्चशब्दशक्तिमूलस्यपदद्योत्यस्योदाहरणं रु
 धिरेति विडंकिंतंस्वच्छंस्त्रभीमशक्तिपद्वरानि
 यसमानाधिकरणात्तयाप्रयुक्तंप्रकृताप्रकृतयोः
 साम्यं प्रतिपादयतीत्युपमालंकारोव्यंग्यः शब्दश

किमूलानुरागरूपोवस्तु ध्वनिः यदप्रकाशयोयथा
 भुक्तिर्भुक्तिः कातोयभोगोविभुक्तिरुद्भोगोव्या
 पाशदपिएकांतः संकेतस्थानमपि सतः सदस्य
 गमनं शोभनं भ्रागमश्च भ्रात्रार्थयोर्वैसादृश्यान्त्रोप
 मा अर्थशान्त्युद्भवे प्रभेदेस्तत्तत्संभविनावस्तुना
 वस्तुव्यंग्यत्वेयदप्रकाशयनायथा सायंस्नानमि
 ति नदप्रप्रीत्यत्रोशेषवयशब्दयोरर्थोवस्तु
 योश्चशान्तिसामर्थ्यादतिशयोक्तिलक्षणासामर्थ्य
 द्यं ध्वननः निरुच्छासतयान्नज्ञतविन्ननयान्न
 तद्व्यानेन भुक्तिं प्रारणावियोगं च अलंकाररूपवत्

कश्मदन्तस्तंभविनोवस्तव्यंजकस्ययदद्योत्पस्योदाहरणद्वयादेति

६८

68

द्वारादाराचिः अद्वारा अन्तस्त्ववः अवन्तरदाहेतुः अवी
नामेडुकान्तमसतं चाररा अवाप्तनं अलंकाररूपस्वत
संभाविते लंकारव्यंजकस्योदा० त्तेति तववल्लभस्य
गोसर्गे आसीदधर्मो मूना नक मन्त हन्त इति नववधः
आत्वा करोति वदनं महावं मुखं महासंमुखमवत
तं लज्जयेत्यर्थः काव्यलिंगमिति काव्यलिंगं हेतोर्वा
वचपदाप्यन्ता इदानीं कविप्रोढोक्तिनिर्मितस्य वस्तु
रूपस्य वस्तव्यंजकस्योदा० राशु इति रात्रिषु च
द्वे धवला सुललितमास्फलयन् प्रापं एकच्छत्रमिव

६८

करोति भुवनराज्यं विजृम्भमाशाः वस्तुरूपकविप्रौढो
 क्तिनिर्मितस्यालंकारव्यञ्जकस्यो० निशिनोति प्रराले
 वक्त्रे जातुरूपरूपे० सेति हक् व्यतिकरं मिश्रीवं प्रवस्था १ भा
 ५ मिलाय चिन्तायां सखडुः रेवेकरूपाः परस्परविरुद्धाः
 तासां योगवद्यमसंभाव्यमिनि विरोधा लंकारो व्यंग्यः
 अलंकाररूपकविप्रौढोक्तिनिर्मितवस्तु व्यञ्जकपद
 द्योत्यस्योदा० वारिज्जेति वार्यमाशो विपुनस्संताप
 कदर्थितेन हृदयेन स्तनभरवयस्येन विभुद्रिजानि
 र्वचलन्पस्याहारः अलंकाररूपकविप्रौढोक्तिनिर्मि
 ता लंकारस्य पदद्योत्यस्योदात्तो मुद्नेति समग्र

कृष्णदत्त प्रयाम त्तांगो धाम्निवः कलितललितनिजदेहः त
 ६८ स्थाः स्कंदेन मज्जां लब्ध्वा स्मरस्त्ररत्नसंगरे जयति व
 ६९ स्तरूपकविनिवद्रवक्तृप्रोढोक्तिनिर्मितवस्तुव्यंज
 कपदद्यो न्योदा० रावोतिनवपूणीमाशुशांकस्य
 सभगस्त्वमसि क्षणममसन्त्यंकासौ भाग्यसमग्राप्र
 दोषरंजनीवनवाद्य अत्रोदयकाले एव पूणीमान्
 गांकोरक्तो भवति नयश्चान्द्रप्रदेवैरजनीद्वारा य
 मात्रमेव सौभाग्या भवति पदद्योत्यवस्तु रूपकवि
 निवद्रवक्तृप्रोढोक्तिनिर्मितालंकारव्यंजकस्योदा०
 सहीतिसारिवनवनिर्वन समये अंकपाली सरख्या

५

६८

निविडयाहरोतिरारितस्व उद्भियमाशाः ततः क
प्यंरं अंकयालीअालिंगनंसेवसरवी. निविड
घना अंनरंगाच उद्भियमाशाः आधिकीभवन्
अलंकाररूपपदयोऽन्यकविनिवद्भवन्तप्रौढोक्ति
निर्मितवस्तुव्यंजकस्योदा० विसेति विष्टंफलं
त्वांसारिवहृद्वाकुठेननरलनरदृष्टिंदारस्पर्शमिषे
शाअान्मागुरुकश्चिन्तिपातयित्वाविभिन्नः कुटोघ
टः अत्रायमन्वयः विकृतंस्वलंविष्टंटवलंवाप्रि
यं दृष्ट्वाघटेनोपलक्षितत्वात्तर-तरदृष्टिर्जाति
त्येकंवाक्यंपदारस्पर्शमिषेणाअान्मागुरुचिन्तिघटः

तनीव्यंतरेकत्वावद्भः संवद्भस्यव्यंजकत्वं यथा गामाह
 इति ग्रामाहर्हिस्मिग्रामेव सामिनगरस्थितिर्नन्तानामिना
 गारिकभाणपत्नीन्हरामि यामवामिसामवामिग्रामाहर्हि
 प्रत्येतग्रामजातकालस्येतिभूतकालविहितस्यलउ.
 इत्यर्थः भार्गवस्येज्यनेनरोद्रसः प्रतीतिः नागरिका
 संवंधिपतिहरगोयादृशीवैदग्धीप्रतीयतेनतादृशी
 नागरिकापत्नीनां विहरगोनागरिकाभिः हतेवित्तर
 अपियथासपिलगंतितथाततासवेदग्ध्यातिशयो
 व्यज्यतेतेषांगुराग्रहानांतासाभुत्कंठानांतस्य
 प्रेम्णः तेषांभासितानांसंदरइदृशंजातनवसानंतेषा

कृष्णदत्त मिनिवचनमनेकप्रकारं हृदयाकर्षिवैदग्ध्यं च

७१

७१

यद्विप्रलम्भमुद्दीपयतीत्यर्थः प्रहासेति श्रुत्वा प्रहासे
च मन्योपपदे मन्यते रुतमएकवच्चेत्यनेन सस्त्रेणा
प्रहासेद्योन्ये मन्योपपदे मध्यमः पुरुषः मन्यतो वो
तमो भवति श्रुतः किंत्यं मन्यसे यदहमनसे यदहमन
या सह विहरिष्यामीतीति पुरुषव्यत्ययः किं मन्यसे
विहरिष्यामीतीति सूत्रार्थः प्रधानं संग्रामः साधु
वादः निविधिना नुष्टानेनासिद्धः साधुवादः कीर्तिः
तस्य पदं नस्तुतिमात्रेणात्यर्थः अपवर्गः फल
प्राप्तेः सत्यां क्रियापारिसमाप्तिः अंगकोरिति श्रुत्वा

७२

७४
 मुकं पयादौर्वल्या रावस्यादिधननादिप्रलंभप्रकर्षो व्यंग्यः
 नर्जन्तनीति द्वितीययाचारमात्रे पुनः शब्दो वर्जनेन
 त्वागामिनि द्वितीयवारे अत्र मशब्दः सर्वथा विवेका
 भावं व्यनक्ति ध्वंसमात्रे नोक्तुः अनियायिन निर्विवे
 कत्वाभावान्न चंद्रतिनियानेन वीरासनिवृत्त्युत्पत्त्य
 योगितालंकारस्य ध्वननादीरसप्रकर्षो व्यज्यते रा
 मोप्साविति रावदागुदिश्यक्रमक रास्येयमुक्तिः
 अत्रामशब्दो दाशराथिरूपे राजा मद्गत्या विजयादि
 धर्मनिरेपारिगातः असावित्युत्कर्षातिशायशास्त्र
 लीवीरसो व्यज्यते गुरो रिति धाद्विगमिनेन त्वेकेन अ

कृष्णद. स्मच्छेदेन सर्वेषां तांशो व्यज्यते भाग्यविपर्ययादिति।
 ७२ नितया आसौ व्यज्यते अस्माकं सर्वेषां याविभाग्या
 निपूर्वमांसं स्तान्येव दानीं परीता निजानानि सु
 ७२ वराम अस्माविति भुवनगुणायान्यत्र वचनस्य त्वदि
 तिगुणवरास्यमदितिकुम्भकशा अस्मादित्वस्य चेति
 सर्वेषां तवममकुपस्य च अनुमदन धनुरिति मद
 नधनु उपाध्यायस्य समीपे इत्यनुपत्ततमयेति समासः
 अवेभ्यो शिष्ये पूर्वगारीतमेदाभ्यामिति पदवाक्य
 प्रकाश्याभ्यां क्षरोगप्राहता देवरजपयासु भगा किमपि
 तेभ्यो शिष्या रोदिति अन्यवत्समीगृहे अनुनीयतां व

राकीक्षणाः उत्सवः द्विप्रचप्राह्मा उत्सविविमंन्त्राह
 ता म्रप्यंति रसंक्रमितवाच्यविवदित वाचयोस्संदे
 हससंकरः स्निग्धेति म्रत्रलिप्तशब्दः कांतेः कुं कु
 मादिवकोयनाऽसा धनत्वाद्वाधितमुरव्याप्यः म्रनस्ते
 नस्वार्थगन्तोयोसावीषन्तिरोधीयमानत्वादित्ता
 त्सह प्राईयान्तिरोधीयमानत्वादियुग्मयोगात्कांति
 संयत्तौत्तोल द्यते संकर इति दीरनीयन्यायेन चत
 र्प्यउल्लासः व्यंग्यवस्तुत्वलंकाररसरूपतया त्रिविधं
 तत्रवस्तुमात्रव्याप्यस्याप्यं त्ररसंक्रमितवाच्येभरः
 प्राव्यंभरोवाच्यरूपवाच्याप्यपि दयागुदारीभावे स

३६ =

कृष्णदः

७३

७३

निगुणीभूतव्यंग्यतायथा यस्याः सृष्टिदिति अ
त्र जीवन्ति स्वार्थस्यानुपयोगात् जीवन्कायकि
सोलक्षणाणां नरे संक्रमितवाच्यस्तस्य च व्यंग्य
मस्फुटत्वेनाप्रधानं वाच्यस्यैव च मत्कारकारित्वा
त् रुग्णिनीयसंक्रमरहितत्वं प्रतीयते जीवन्तसं प्र
तिनधामीत्यनेन कष्टजीवनत्वं लक्ष्यते मरणा मे
व श्रेय इति व्यंग्यं तस्योन्निद्रिति अत्र च वनं हि व
दन् धर्मस्मचर वै वैमनुष्यत्वं इत्यंतातिरस्कृतत्वा
द्येन च वनेन किरणसंपर्कयोग्यतां लक्षयता ह्य
त्वादिसफुटमेव प्रतीयते इति व्यंग्यस्यागटना अ

७३

त्रकेनापीत्युक्तेमयेतिव्यंग्यरुगित्येव प्रतीयते इत्य
 गृह्यता तस्याप्यत्रैतिपाठे व्यंग्यस्य गृह्यता अप
 रस्येति रसभावतदाभासभावशान्त्यादेरंगितः र
 सादीदि आदिताभावग्रहः रसो रसस्यांगं यस्या अय
 मिति भूरिप्रवसो मदनस्य रसाभिविकरं दृष्ट्वा कस्या
 श्रिडुक्तिः शृंगारो रसस्येत्यत्र रसवदलंकारः कैला
 सेति कुपितायां पार्वत्यां परमे श्वरः पादयोः पतितः
 सान्ने देवप्रसन्नेत्यर्थः अत्र केवेदेवता विषयस्य र
 तिभावस्य शृंगारो गं अत्रापि रसवदलंकारः स
 द्रव्यान्तेव कांतिस्पृधी वंदेनातिदीप्तयोः समुत्सर्पति

कृष्णद. निराक्रियने मन्तुञ्चाइनि यंचादरीनामाकविर
 ७४ तेन मूलेकेन भोजं सक्तवान् प्रेयो लंकारः प्रेयसा
 74 मित्यनादरे वष्टी पश्यतः प्रिया तना हृत्येत्यर्थः
 पश्यन्तु प्रियेषु परस्त्री रागामाप्ते - रागतौ चित्यादृसा
 भासत्वं मन्त्र सपत्नौ सज्जमस्तयने इत्येतौ चित्य प्रव
 र्जितत्वाद्भावाभासत्वं प्रसायंति प्रसायं कुर्वन्ति
 लान्ति गृह्णन्ति वरान्तीयत्वा दुपमूलेक्यमानो रा
 जविषयो रतिभावो गीहयो रथा म्प्रासयो रंगत्वं त्रा
 सस्योदयेति मन्त्रत्रास लक्षणाभावाद्दयो रजवि
 षयरतिभावस्यां भवोदयो लंकारः मन्त्रविगद्यै

७४

र्ययोपरस्परविरुद्धयोर्व्यभिचारिभावयोः स्पर्धिभावोऽप
 तिवंधइतिसंधिः शिवशिवयायास्तेरंग भावसंधिर
 लंकारः असहभावोऽशक्तत्वंपार्वतीदौर्वल्यंकप्याना
 मिति कर्मत्वाद्यर्थोऽत्राप्यहमुपेक्षितइत्यसहनत्वं
 तपसः अभियुक्तः उद्योगोत्तानिद्राः प्रेरितः अत्रज्वरा
 भिव्यंग्यप्राविगा सौधिल्यादिव्यंग्यधैर्यं पश्येत्क
 चिदिति शंका कात्वर्येति धृतिः अहंकुमासीति स्मृतिः
 हस्तालंबमित्यौत्सुक्यं हहेति श्रमः हासतिदैत्यं व्युत्क्रम
 इति विवोधः यासीत्युक्तं चतोत्पत्त्याकासीत्यत्र असी
 तियुष्मदप्यनिवादे एकत्रेयां व्यभिचारिणां शबलता

कृष्णदत्त-राजविषयरत्नेरंगभावशक्ततालंकारः वाच्यस्यवाक्यार्थीभिर
 ७५ तस्यशब्दशक्तिमूलानुरागानुरूपोव्यंग्योलंकारोऽंगंजनस्य
 75 नेतिशब्दशक्तीतिरामदत्तांतस्याप्रकारिकत्वात् जनस्य
 नंदंङकारस्यचकनकेन्दस्याम्नांतिश्रवैदेही सीतावै
 देहीतिचपदद्वयं लंकाभर्तृरावणस्यअलसीवत्त्वरूपा
 त्वात् कुत्सितस्यचभर्तुःवदनेषुदशस इषुघटनाश
 र-जना विचित्रोक्तिपरंपरासुच कुशलवोसज्जो
 यस्याः सासीना धूमधनताचशक्तिमूलानुरागान
 रूपोपमांभ्याम्नागत्येति नेहिरहिकमलिन्योना
 पकेनाधिकदत्तांतमपेक्षेति किंतुशविकमलिन्योर्ना

गं

७५

विकृतं ततोऽर्थादाय नित इत्यर्थः अद्यारोपे रोवस्थित
 इति न ह्यत्र वाच्य इव प्रतीयमानोऽर्थो वाक्यार्थतन्त्रमने
 विशेष्यार्थाभिधानयो रूभयाप्यप्रतिपादकत्वाभा
 वान् विषयजलमिति भ्रमिमिति मनश्च क्लेशं अ
 रतिमिति विषये ध्वनमितायं प्रलयमिन्द्रियाणां न
 दृष्टेयतां नम इति मतसौ वाह्येन्द्रियैः सह प्रान्तिनिरो
 धः सत्येव चिन्तसामर्थ्ये वाह्येन्द्रियशान्तिनिरोध
 स्तमः अत्र हाताहलं वस्तव्यं गं विना जलदूरवभुज
 गच्छति भुजगरूपरां न सिध्यति ततो वाच्यभुजगोऽर्थवि
 र्वाहाय विषयमिति पदप्रकाशं शब्दशान्तिमूलहाताहलो

कर्तव्या एताया वध्वास्सीदंत्यंगानि वायगीशंवेतसहस्रः
 कुंडं गलतागहनं अंगानीति एकमापितता दृशामंगं
 यद्गंभीयविशानवरीतुपासितं अत्रवाच्यादेववधुस्म
 रपारतं अप्रतीतिश्चमत्कार इत्यर्थः एवामिति गु
 रणीभूतव्यंग्यानां एववदिति शुद्धध्वनिभेदवद्देवित
 व्याः यावन्तः शुद्धिध्वनिभेदाभवंति नावन्तो भेदाग्रणी
 भूतव्यंग्यस्यापीत्यर्थः ध्रुवमिति निश्चितं तासामि
 त्यलं कर्तृणां वस्तुमात्रेणोक्तिं केवलवस्तुना ते
 रिवेति गुरणीभूतव्यंग्ये एव संकलनेन संग्रहेण
 किंचिद्व्यक्तां सहने इति व्यंग्यवस्तु रथमलंकाररूपं

कृष्णदत्त-प्रत्ययेति रसादिरूपं वाच्यतां न सौहेतेष्वमरात्या
 ७७ येनेति ननु पद्यजांकारो व्यंग्यस्तदा न स्यात्तलं कार्यत्वा
 ७७ त्वकथ्यमलंकारध्वनिरित्याशं वचाह यद्यपीति न
 प्येति अलंकारध्वनिः कथ्यते न तस्य योगोपीति र
 सादिष्टं गादादिशब्दप्रयोगेपि न स्येति रसादेः अ
 प्रतिपत्तेरित्यनुभवात् असौ व्यंग्य एवेति अ
 नोन कथ्यमपि वाच्यता रसादेः किंतु व्यंजनव्यापा
 रनिष्ठत्वाच्च व्यंग्य एव रसादिरित्यर्थः तर्हि रसादि
 र्नेदप्येवास्ति त्याशं वचाह मुख्येति नाहिविभावा
 नुभावादौ मुख्यव्याप्येवास्ति येन लक्षणा स्यात्

विवाद

शब्दशक्तिमूलेति शब्दशक्तिमूलानुरागतसूत्रे ध्वनौ
उल्लोस्यकालकरवात्तेत्यादौ अनभिधेयस्येति भावा।
व्याप्यस्य अप्रपञ्चितस्येति भावाकारिणोकार्थस्य जलद
वृत्तांतस्यानिमिति उपमावाचकेवादिशब्दाप्रयोगा
त्सर्वसंमतव्यंग्यरूपत्वं शब्दशक्तिमूलानुरागत
रूपव्यंग्ये ध्वनौ गावोवः पावनानामित्यादौ नियं
त्ररतेजैपन्थेनाभीधेयस्यावाच्यस्य सुरभिलक्षणा
स्याप्यंतिस्य व्यंग्यत्वेन व्यंग्यरूपेणाप्यंतिरण
सहस्रकारिकस्याप्यंतिस्योपमानोपमेकमवकल्पना
उपमालंकारस्य व्यंग्यत्वं सर्वसंमतमिति भावः सा।

कुरुदत्तः मान्यरूपाशागमिति सामान्यभूतस्वार्थमात्रविश्रान्तानां सा
 ७८ मान्यरूपं हि पदं विशेषरूपो ह्येवावधार्यः परस्परसंसर्गो
 इति विशेषरगाविशेषो व्यभावलक्षणो परस्परानुकालेन
 ७८ ये सन्ति अथ दार्प्य इति वाक्यार्थः उच्यते दार्प्यः पदैरनार
 ७८ व्यः पदैरनभिधेय इत्यर्थः अभिहितान्वये हि भाट्टम
 ने कावर्त्तने यत्नस्तेषामपि मने व्यंग्यत्वमभिधा
 व्यापारगम्यं न भवति किन्तु व्यंजनव्यापारगम्यमेवे
 त्यर्थः येष्यादुरिति अन्विताभिधानवादिनः आभाक
 राः प्रभाकरमने हि ब्रह्म व्यवहाराच्छब्दार्थसंबन्धाव
 सायः ब्रह्म प्रयोजकप्रयोज्यत्वेन द्वेधा प्रयोजक

७८

श्रुवशाः पं-१

उत्तमवदः प्रयोन्यवदो मध्यमवदः प्रत्यक्षेण श
ब्दवदो मया दिवा च चाक्षप्रत्यक्षेण शब्दे निष
प्रयान्ति नितिकंचिदुत्तमः पाश्चस्यः श्रोतव्येति म
ध्यमवदस्य प्रतिपन्नत्वमिति मया वगानित्य
अनुमानेन चेष्टयेति गवाद्यर्थानि यनादिलक्ष
णा चेष्टहेतुकत्वेनानुमानेन कृत्वा बुद्धेदिदिति त
दनुवदो बुद्धेर्मध्यमवदज्ञानस्यान्यमानुषयत्वा
शब्दार्थनिष्ठा शब्दे प्रतिपादिकामर्थे च प्रति
पाद्या शान्तिकल्पयेति त्रिप्रमादगामिति प्र
त्यक्षानुमानाव्यापितिलक्षणा प्रमादात्रयलक्ष

रुसद- सांतवे संघोतिमध्यमवृद्धवेष्टयावाल इति किंचिदुक्तं
 ७६ न्नः तत्रेति वाक्यार्थविषये व्युत्पन्नैश्च इति व्युत्पन्नो भ
 वति. यस्त इति न दत्तं नर इति न इति करणान्न कि
 79 याकारकादिसंसर्गादगामिव अन्विने रिति पैदेस
 मान्विनेः अन्विता नामिति स्वार्थसंहतानामेव
 अन्विताभिधानवादिनामन्ते वृद्धव्यवहाराशब्दार्थ
 संबंधावसायस्त्ववृद्धव्यवहारः प्रवृत्तिनिर्भि
 नरूपः प्रवृत्तिनिवृत्तिश्च विशिष्टार्थानिष्टे अ
 न्नो विशिष्ट एवाप्यपदानां संबंधावगतिः अत्र
 अविशिष्ट एव पदार्थावाक्यार्थान्न पदानां वै

शिष्टमित्यर्थः विशिष्टा एवेति अन्विता एव पर
 स्परानुगतपदकदंबकस्वरूपा एव पदार्थावा
 क्यार्थः यतः क्रियाकारकादिसंबंधविशेषरू
 पोवाक्यार्थः कारकाणि क्रियापेक्षाणि क्रियाचकार
 कापेक्षिरागिनि विशिष्टानामेव पदार्थानां संकेतो
 भवतीत्यर्थः वैशिष्ट्यामिति सामान्यभूत
 त्वेनाभिहितानां पदार्थानां यश्चान्न वैशिष्ट्यं
 सामान्यावाच्यादित इति सामान्यान्तःकृतः वि
 शेषरूप इति कारकादिसंबंधतत्त्वज्ञानविशेषा
 न्नकः पदार्थः व्यतिवक्तव्यमिति वाक्यस्यै
 क्रिया

कृष्णदत्त वप्रयोगाहृत्यात्पदांतरेऽन्विनानां न तथा भूतः।

८० त्वादिनिसामान्यावष्टादित्तविशेषरूपत्वान्तर

एवं परस्परान्विनानां पदार्थानां वाक्यरूपताप

नानां नत्र सामान्यावष्टादित्तत्वेनाहं हीनस्ववा

चकसंबंधानां पदेः प्रत्ययेनात्रान्विनोभिधा

नामिति प्राभाकराणां मन्तमामिहितान्यकः प

दापेक्षामत्रान्विनोभिधानं - वाक्यपेक्षयेन्या

र्थः अतिविशेषभूता इति विशेषोमेति क्तां

नः अतिविशेषस्तप्राप्तः वाक्याप्यां न गतिः।

वाक्यतिगीर्णः अतिनद्विशेष इति विशेषयत्रसे

अन्विता

त्वित्तविशेषः समीपंगपरिपूरणः अत्रभिधेय एवम्
 पदार्थ इति पदे रत्नारब्ध एव यद्यपीति अत्रित्ताभिधा
 नवादिमिरेव निमित्तादागतो नैमिनिके. सचा
 सावर्थावाक्यार्थस्तदनुसारेणानिमित्तानि प्रा
 द्या अतो नैमिनिक एवायतव्यं गय इत्यर्थः नका
 रकत्वमिति प्रादुर्हिप्रकाशकानद्योतकानजनका
 इत्यर्थः अज्ञानस्यैव असंकोचिनस्य अत्रित्तमा
 त्रयुनिसामान्यावध्यादिनविशेषरूपेयेत्विनि
 अभिधानं नरमन्वयप्रतिप्रत्ययान्तर्यशक्ति
 रप्यस्ति नन्मूलोप्यस्तान्ययति क्षणो विद्यते इति
 तान्तर्यशक्तिवादिनः येषु नः येचनप्राभाकराः

कृष्णदत्त. अभिदधति सोयं शब्दस्यैव दीर्घदीर्घाविधिन्नोव्यापारः ३
 ८१ खोरिव यथेषु कुरच्छब्दमुसम्भामित्वा भुवंचगटहराणा
 ८/ निनप्याशब्दस्याभिधा व्यापार एवेकः स्वार्थमर्थ्या
 नरं चावगा मयानि इति न व्यापारभेदः दीर्घ दीर्घः
 ति अभिधा हि यन्त्ययं नान्नैवाभिधायकत्वं मुचितं
 विधिरैवाभेति निशेषच्युतेन्यत्र विधिरूपो व्याप्य
 एव वाच्यत्वेन न्यायः भूतमव्येति प्रभाराणां तदानीं
 भूतं असिद्धं भव्यं साधं काकपदार्था इति त्रयत्विका
 दयः क्रियापदेनेति प्रचरांत्वेत्यादिरूपेणा प्रधा
 ने क्रियायाः क्रियाभिधानसंबन्धादिति त्रयत्विगादे

लोहितोष्णीवत्तलदारागायाक्रियातयासहयोगिसंबंध
 तस्मान् अप्राप्तमित्यादि विधेयतइतिसाध्यते
 यतस्सिद्धस्यसाध्यताभावाकरणास्वमात्रमिति अ
 तथोरुदाहरणारेकमेववस्तुविधेयंतत्तद्वयमपीति
 मात्रशब्दार्थः रक्तंपटंवयोनि रक्तत्वंवयनंचेत्प्रमा
 णांनराक्षिप्तं तदापटमिति विधीयते वयनंचपट
 मिति चवेदन्यतः सिद्धंतदा रक्तत्वमात्रं विधेयं य
 टवयनं हि भव्यायसाध्यायरक्ततावगमायोपदिष्ट
 मिति रक्ततावगमपरत्वंवाक्यस्येत्यर्थः क्वचिच्चर
 रक्तत्वंचपटत्वंचद्वयं विधेयं क्वचिच्चसादाच्छब्देनैव

रक्त=

कृष्णस्त-रक्तत्वं पटत्वं वयनं च त्रयमपि विधेयं उपात्तस्यैवेति उक्तस्ये

८२ वशब्दस्य संबंधित्यर्थो मिथो वयर्थवत्त्वात् नान्विति ननु

४२

निमित्तान्तरेण प्रतीतमात्रेण व्यप्यप्यर्थेनान्यथाविकाश
स्यान् ज्ञानमात्रेणान्यथप्रसंगो क्रियमाशो वाधक
माह एवं हीति पूर्वो वाधावतीति शब्दस्य अपरश
ब्दस्य पेदात्वादपराद्यर्थोपि प्रतीयेत ननुपात्तस्यैव
शब्दस्यार्थेनान्यथं ननु प्रतीयमाने इति यदुक्तं नद
संगतं विषयं भक्षयेत्यत्र व्यभिचारादित्याशक्याह
यन्नविषयमिति विषयं भक्षयेत्येनैवावयवस्यमात्रास्या
हेतुंता इत्यत्र नान्यथान् अनुपात्ते विवान्पर्यमिति

पूर्व

८२

मीमंसाक्रम्य=१

एवमेतिरगोभिप्रायः सिद्धान्तेन वाक्यद्वयं न प्रयुज्यते चकारे
रीकवाक्यतासूचनान् अन्त्याप्यातयोरत्वयाभावादिष्वभ
दरा वाक्यस्य कदंतनाभिधेया उच्यते इति उच्यते षत्विति सं
धः तथा हि जैमिनिः भागे सति सादृश्यं द्रवेत्तदानदेकं वाक्यम
र्थैकत्वात् यदा तु भागे सति तिराकां दंतं दार्थ्यं द्वय वशा
द्भिन्नं वाक्यं अर्थैकत्वादेकं वाक्यं साकां दंतं चेद्धिभागे स्यात् न
तु चकारे साक्यमेकवाक्यतापाद्यते भिन्नमिदं वाक्यद्वयं न
स्मादनयो रंगांगिभावः परिकल्पनीय इत्याहुः न चेति
अंगांगिभाव इति उपकारोपकार्यत्वं कृद्वाच्यत्वेनेति दु
ष्टमिति रूपेणात्राह्वरात्रा इति हर्षशोकादयो हि वाक्या

कां

कृष्णद. र्थप्रतिपत्त्याक्रियंते नचज्ञापकस्यशब्दस्यकारकत्वंभ
 ८३ वन्तिनवाच्यत्वमिति यादिवाच्या र्थादिन्नोव्यापारांनर।
 ४३ गम्यो व्यंग्योर्था नस्वीक्रियतेव्यंग्यत्वमिति निप्ररोष
 च्युतेत्यादौ योयंविधिः विधिरूपौ नरंससर्वे रपिवाच्य मर्थो
 एवाभ्युपगन्तःश्रुतीति श्रुतिविंगादिविकल्पसंभ
 र्थ= वैतुश्रुत्यर्थ एवक्रियतेनलिंगाद्यर्थोऽर्थविप्रकर्षा
 नूयथा ऐन्द्रागागार्हपत्यमुपनिषुतेनि अत्र ऐन्द्रा नृचवाइ
 दृप्रकाशनसामर्थ्यलक्षरगास्त्रिंगादि द्वीपस्यानविनि
 योगः गार्हपत्यमिति द्वितीययवाध्यते ऐन्द्राप्येतया
 गार्हपत्यस्यैवोपस्थानंभवति एवंसर्वासामश्रुतीनां

संहरणीः=

तस्याश्रुत्यादयः क्वचिन्समस्ताः क्वचिद्यस्तौ एव नियोज्य
यन्ति यदाहुः प्रकृतिलिङ्गावाक्यप्रकरणास्थानसमाख्या
नां परदेवैर्बल्यमर्थविप्रकर्षात् न च व्यवहितत्वं मव
वहितत्वं वा मिधा व्यापारगम्यं किं नुं मित्रित्वे वैचित्र्याद्यं
गम्यमेव यच्च यदितानुपागम्यते न च कथमेकस्य वली
यत्त्वं सर्वेषां श्रुत्यादीनामभिधा व्यापारस्य समानत्वा
त् प्रधाने चांगत्यापादनं श्रुत्यादीनामर्थः नत्र
च श्रवणं श्रुतिः लिङ्गादिभिरर्थसमाप्तिर्वाक्संप्रक
रणां प्रस्तावः स्थानकं ठोष्टं प्रभृति वशो न्यति स्या
नं समाख्यासार्थकमसंज्ञा एतानि रूपस्यांगिनो गानि

व्यवहितत्वात्= ३

नि

भु

कृष्णदः कदाचनस्तरीरसीतिम्रन्यन्मतं ऐं द्यागार्हपत्यमुपति
 ८४ स्तनइत्यत्रगार्हपत्योपस्थाने ऐं द्यावितियोगस्तृती
 ८४ यथाप्रतिपादितइतिश्रौतः वेहिर्देवसदनंदामीति
 देवान्प्रयत्नश्चेदनेकमयंमंत्रइतिलिगादर्थान्प्रति
 पद्यते क्रिययायोगोपि संबंधस्सञ्ज्ञानिप्रतिपादिनः
 आश्रयाश्रयिरागोर्वाक्यान्निष्पन्नस्त्ववतिस्तनइतिअ
 रुरागैकहायन्यायिंगाद्यागवाग्नेमन्त्रीरगानीत्य
 त्वाकुरगादीनां परस्परं पुनर्वाक्यीयः दृष्ट्वापौराणिकस
 प्रकरागो प्रजाप्या उक्ता इति प्रकरागा दृष्ट्वापौराणिक
 सयोरैवैकमिन्नानि रत्नस्यान्तयानिस्तस्याहं देवयान्य

तत्त्वम्:
 प्रथमः

८४

तृतीयः

द्वितीयः

यान्तस्यान्वयानि भूयांस व्यदद्भिरस्य दत्वेभ्यो भूयाः रात्
मुदभेयं अग्नीषोमीव त्रस्रोगोत्रयो रंह देवयाज्ये व
वृत्रह भूपासमिति संव्रयात् अग्नेयो याग
याग्ययागः अग्नीषोमीयो यागश्चेति यागव्रत
भेदास्थितं तत्र प्रथमं तृतीयभ्यां मंत्राभ्यां लियत्र
दाद्यंतो यामावाहिष्येते द्वितीयेन मंत्रेण द्वितीयां
यागस्तत्स्थानवशात् उक्तानां त्रयविगा ध्वर्युयो
दिसमारव्यावशात् सामवेदादावाधिकृतनिष्चीयरे
कुचिदेवो निव्यां ये ससादौकस्य विदिनि प्रावृत्सक
पालिन इत्यनेन बीभक्ष्य व्यंजनाच्चेचनीयलेवका

कृष्णदः कालिपदं व्यंग्यार्थयोर्वकं ७ नरपि वाक्यव्यंग्ययोर्भेदं द
 ८५ श्रियन्वत्तिनाभिधानपदद्वययन्नाहः अपिचेति निवे
 नेति स धविध्यात्मवैरूपभेदयोर्निर्बंधः निवेधोवाच्यः रंगा
 नासीति विधिश्च व्यंग्यः मात्रसर्वमुत्सायोनिः अथवा
 ८५ नम्रोदक्ता नदाशान्तरसनिश्चयरूपो व्यंग्यः प्राल
 रीचेदक्ता नदाशङ्गारानिश्चयशनिसेवाय रूपस
 च्यस्य निश्चयरूपेराव्यंग्येतसहस्वरूपभेदः क
 तिः वाच्यार्थप्रतीति एविकाव्यंग्यार्थप्रतीति
 वाच्यव्यंग्ययोः कालस्य भेदः शब्दप्रयत्नेनोः द
 च्यस्य केवलशब्दप्रयत्नेन शब्दप्रतीतिवेति व्यंग्य

शासन ज्ञानेनेति वाच्यावगमः नेनचेति शब्दार्थशासः
 न ज्ञानेन श्रवणमश्निव्यंग्यस्य निमित्तस्येति निमि
 त्तकारणस्य भेदाद्वाच्यं व्यंग्ययोर्भेदः बोद्धमात्रवि
 दग्धेति वाक्यार्थबोद्धाकेवलबोद्धाव्यंग्यबोद्धाविद
 ग्धः प्रतीतिमात्रेति वाच्यार्थः प्रतीतिमागे कस्यि
 ग्यश्चमन्तकारी संख्यायाश्चिन्ति वाच्यार्थस्तत्तावत्सर्वथा
 मेकरूप एव व्यंग्यस्तत्प्रवृत्त्या दिविशेषसहायजयाने
 कविध इति वाच्यव्यंग्ययोः संख्या भेदेपि भेदः कस्यवा
 नभवतिरोबोद्धृष्टाप्रियायास्तत्प्रवृत्त्या मधरं सममरप
 द्वाधाराशीतेवार्तिनवामेसहस्वेदानी अत्र सरवीवि

३

कृष्णदः षयंवाचंभस्याभ्रचरीकेरागधरः खंडितोनतन्येनेति
 ८६ यतिविषयं अद्यमयासमर्थितं पुनः प्रकटेनेत्वया खंड
 नादिनकर्तव्यमित्युपयान्ति विषयं प्रियायास्तु वरागम
 ८६ धरं हृष्टारोषो भवति अप्रियायास्तु हृष्टा परिहृष्ट
 नरा न दो भवति न हर्मो मायुष्माकं भूयादिनि सप
 ती विषयं अत्राव्ये इदानीमेव किंचिद्वदन्ति त्वं कु
 प्यसि नतः पादवनतादिना यदि प्राप्यसे न न स हस्वै
 शो भस्वेति नायिका विषयं नान्यप्याऽस्याः शं कनी
 यमिति प्रातिवेशिष्क विषयं युत्तपामया संवृत्तौ गपरा
 धृतिस्ववेदाध्य रव्यायनं विदग्ध विषयं अद्यमया

समर्थितं पुनः सावधानतया भवितव्यमिति सरवी
 विषयमेव अनया विना न भवति न वहीयं प्रिया
 नदत्रापराधो ह्युत्तमं न कार्यमिति फल्युर्वेदे गध्ये स
 नितद्विषयनीलानीले निउक्तस्वरूपादिभेदैर्म
 देपियद्याभिन्नत्वं स्वीक्रियते न देदं नीलमिदं मनी
 लमिति भेदेन स्यात् नीलानीलयोरैकमेव स्या
 वाचः २ दित्यर्थः कानामिति समयानियमिना मिधा व्या
 पाराणां शब्दानां नदनिषेद्धेति न केवलमर्थसा
 धेदाव्यंजकत्वेष्टादयोऽर्थनिरपेक्षा अपि व्यंज
 कान्तरः शब्दः स शब्दार्थशक्तिरूपयन्नाह किंचे

कृष्णद. ति अनात्पर्येति व्यंग्यस्य प्राधान्येवाच्यत्वं नात्प
 ८७ र्मवादिनापिनस्वीक्रियते न तत्परत्वाच्च उद्भवस्य स
 ति शब्दः शब्देऽस्मै निमित्ते परसादिस्वरूपोऽप्यर्थः विषयता
 मिति यदि व्यञ्जनव्यापारो न स्वीक्रियते ननु
 ८७ रामोऽस्मीति कुक्षिलहृदयसंवा रामेऽस्मीति. अत्र
 लक्ष्योऽर्थः कान्तरत्वं केन वस्तेहत्वं वा रामोऽस्मीति
 सर्वलोकातिशयायित्त्वरूपरहस्यरागादात्साहिंसा
 निपुणत्वं वा विशेषेति यस्याव्यंग्यबोद्धुः वि
 दग्धेति व्यपदेशः न प्यालक्ष्यबोद्धुः लक्ष्योऽस्मीति
 व्यपदेशः तद्वगमेति लक्ष्याप्येति अनियतसंब

धीतिनियततटसंबंधवदमियतसंबंधः पावन
 त्वादिः क्वचिच्चाभिधाशक्तिमूलो धनो लक्षणा
 विजापे व्यंजनकत्वे मित्याह अत्रोतिरात्र्यं धेन्ये
 न समुचितसमयसंभाव्यमानविकाराकुलितत्वं
 धनित्वं रात्रावाधिकस्मरावेष्टाच्छ्रयविभागनभि
 ज्ञा लक्षणाया गिति प्रयोजनवत्त्वा व्यंजनमि
 ति प्रयोजनस्य मुख्यार्थे निमुख्यार्थवान्नयोग्यं ध
 प्रयोजनादित्रिनयलक्षणासमववैशिष्ट्यं सव्य
 पेदान्दनुगन्तमिति लक्षणा नुगन्तं अभिधीति
 विवदितात्स्यपरवाच्ये धनो अभिध्यामूलत्वेन

88

कत्वंपाकेज्जलेवकाष्टाकमितिपदार्थानामवि
 द्यमानत्वाच्चनस्त्ववाचकेःसंबंधनह्यगामुपपद्य
 तेइतिशब्दाप्यविगतिःपदार्थैःतान्यर्थैश्चाथोर्थः
 कथ्यन्तेसएववाक्यार्थस्सएवचवाच्यइतिभाहः
 अखंडवाक्यार्थवादिनोभाहाम्नाहुःअथव्यं
 ग्यमनुगानगम्यामितिव्यतिविवेककारमन्त
 मवतारयतिवाच्य्यादिति एवचेति-वाच्यान्ते
 वद्वैत्येवप्रतीतिरितिचसति संबंधादितिका
 यकारणाभावमूलान्नम्यमकभावतत्तद्वरान्तर
 अप्रतिबंधेतिअविनाभावभावे व्यभिचारे यत्र

कृष्ण. यत्र धूमस्तत्र तत्र वद्विरिति व्याख्या व्याख्यात्वेनेति नि
 ८६ यत्र धर्मीति नियन्तो धर्मी यवर्णादिः तन्निष्ठ
 ४९ त्वेनेत्यनेनात्त्वव्यतिरेकप्रतियादनं त्रिरू
 पादिनियता धर्मत्वं सपक्षे सत्त्वा विपक्षाद्यादृति
 रिति त्रिरूपात्तरुलिंगं धूमः लिंगिनिश्चिन्नु
 मयेव रूपैस्तद्रूप एवेति अनुमानरूप एवायं
 व्यंग्यव्यंजकभावः धर्मधार्मिकविश्वस्तः सम्प्रदाया
 रितस्तेन गोदावरीकच्छकुंडगवासिनादृप्रसिं
 हेन केच्छकुंडगकुललमागहनं भ्रमेति भ्रमति
 सर्गश्च निप्राप्तकालयोः लोहू कामचारात्तुज्ञाऽ

निमर्गः निमिन्नभूतस्य कालस्यावसरः प्राप्त
 कालनाम्न गृहे इति कस्मादुपशीला निवसति
 व्याप्तिरेकप्राप्तिदर्शयति यद्यदिति भ्रमराणां व्या
 प्यं निवृत्तिरिति व्यापिकास्त्रिंशो गोदावरीतीरे
 माभ्रमेति प्रतीयमानमनुमानगम्यं तेषां हि
 गोदावरीतीरे भीरुभ्रमरायोगबन्धनमवति भय
 कासुराणां क्रान्तत्वेन दुपलब्धिः यद्यभयकासुराणां
 क्रान्तेन तद्भीरुभ्रमरायोगबन्धनमवति यथासुप्र
 तिपन्नामिति अन्वयः व्याप्तिरनेन प्रकारेणोक्त
 भवति अनेकांशिकेति पक्षसपक्षविपक्षवृ

त्वादि निव्यापकविरुद्धोपलब्धेरित्यनेनात्र
 पद्याभिदर्शयति निव्यापित्वेति रेकव्याप्तेषु
 द्वापकं भयकारणा निवृत्तिरुपलब्धिभयकारणा

कोन

कृष्णद. निरनेकान्तिकः विरुद्धोपीति. पक्षवियक्षयोरेव
 ८. तन्मात्रो विरुद्धः नचवचनस्येति कुलटा वचनत्वा
 १० न् अप्येनेति सिंहलदाराणाम् असिद्धं ज्ञेयं. अ
 निश्चितपक्षवृत्तिरसिद्धः अनिश्चितसंदिग्धा
 नास्तिभिर्निनिश्चितव्यावृत्तिर्यस्य कप्रसांग
 रेति स्नानं हि काशसांगं रंजत्कार्यत्वेन चंदनच
 वनादिकार्यसांगं न केवलमुपभोग एव काशसा
 स्नानमपि कप्रसात्वेनोक्तव्याक्तिवादिना एवा
 भितिचंदनचवनादिकार्यसांगं नचात्रेति नचा
 त्रनस्याधमत्वं प्रत्यक्षादिप्रमाणापरिगृहीतमसि

८.

कथमत्रेति यतः प्रत्यक्षादिप्रमाराप्रतिषेधोर्ध्वोऽनुमत्तां
 मं एवंविधादिति निश्चितादनिश्चिताद्वा एवंविधप्र
 तिनिश्चितो निश्चितोवा उपपन्नेति काव्यविषयेति
 वाच्यव्याख्यप्रतीतिनां सत्यासत्यनिरूपणप्रयोज
 कमित्यर्थः यतः प्रतीतिमात्रपर्यवस्यो यित्वा ह्यं
 ग्यस्य व्याख्यस्यावालोकि कचमत्काररूपाप्रतिरे
 वेति इति पंचम उल्लासः श्रीगणेशाय नमः
 ३- वैरवे च तमे नमो नमः श्रीः किंतु शब्दचित्रे
 स्यापि विवित्रत्वमित्यत आह ननु शब्देति न
 स्याति काव्यस्य अत्रैरित्यप्यलंकारैकवादिभिः

ती

८१
 ११
 कृष्णदत्त अपरे इति शब्दालंकारेकवादिनः स्यान्निजानि
 नि शब्दव्युत्पत्तिः सन्निडु न्योनिरूपाश्रयव्युत्प
 न्निस्त्योपम्यादिरूपाव्युत्पत्तिमिति भंग्यान्तराणा
 नुप्रसिद्धिनावा इदृशीनि अश्रयव्युत्पत्तिचाकलं
 शब्देनांतिर्भवति लोचन इत्यत्र कत्रवृत्त्यनुशा
 स एवातिनिवेशाच्छुद्धचित्रस्य प्राधान्यमुपा
 मायापुङ्गीभावः तदृशीनि अत्र समुच्चयादे
 रलंकारप्राधान्यं प्लेयस्य पुङ्गीभावः इत्यनेति
 चित्रेकाव्ये इति वष्टु उद्भासः सन्दरे निपादस्य
 रक्षितमिति विदामादसहकुञ्जयति अत्र न ह्युक्तं

धीधरदर्शनोन्यतानुभागेनापुलिंदात्वासेवमाना
 असामर्प्यात्कुंजरकुंभान्नघ्ननीत्यभयमित्यर्थः
 निहिताप्यामिति. असमर्प्येदोषे एकस्मिन्नेवा
 र्थप्राप्तिद्विरत्रचोभयत्रापिप्राप्तिद्विः परमेकत्र
 विशिष्टइत्यनयोर्भेदः अवाचकमिति. यथ
 क्षसोपंजनोवाचकसदृशमेवावाचकं निरर्थ
 कं व्यापगतार्थं प्रसज्यप्राप्तिषेधवन्त्यापार्थमु
 च्यते इत्यनयोर्भेदः नेयाप्यामिति. भट्टकुमारि
 लवचनमेतत् निरुद्धालक्षणाः काश्चित्साम
 र्प्यादिमिधाववात् क्रियते सोऽप्रतंकाश्चित्प्राप्ति

कृष्णद. त्रैवत्तप्राक्तनश्रुत्याचार्येतिविद्मंलादाराकांतेया
 ८२ प्यंमिधानवदितिवृद्धादिनामवत्त वृश्चति
 १२ छिन्नक्तिप्रातवामिति वृद्धाश्रुत्या तपनिवारक
 त्वेन गृहहृत्त्रादीनामपिवृद्धत्वे प्रसूते वृद्ध
 प्रावृत्तामप्याहुदाप्रावृत्तरुद्धेवकृद्धेन गृह
 दिष्टित्यर्थः मिष्यामहिमत्त्वमिति मन्त्रप्रवर
 दागगासमर्प्यत्वादिधैर्यमिष्यामहिमात्त्वसमा
 सेनगप्राप्तं नीतं अलदाजन्मनेति अन्नजवा
 तोलदात्वं विधेयं नक्षत्रसमासेनगप्राप्तं नीतं
 सित्यविरुद्धता विधेया अन्नसोवीदिहभु

नसिद्धाः पं. १

म्सागान्येकद्वितीयात्तद्वितीयमोर्वीमिति समस्तनि
 द्देशो द्वितीयाशब्दस्वगोप्यात् विशोयरागभूतत्वा
 न् नेनमोर्वीमिति पुनः पाठः संधाननं बंधनं
 म्त्रनस्तुतेति म्त्रनिषेधस्समासेन गुप्यात्तानी
 नाः प्रसज्यप्रतिषेधत्वात् एनदेवदृष्टान्तेनान्वयोदा
 हस्यामाह नवजलेति यथात्रप्रतिषेधस्यप्राधा
 न्यंतप्यारानंदसिंधुदित्पत्रनेत्यर्थः जुगोपेतिदृश्य
 नजोविधेयतया प्रधानस्यान्त्यतया म्प्रधानेनेषु
 क्ताशब्देन नसमाप्तः गोयनोदीनि विधेयं गलग्र
 हेति गलग्रहशब्देन सोगविशेषः प्रतीयते भवानी

तस्या

कृष्णद. पतेरिति भवस्यस्त्रीभवानीतिबुत्तान्यासान्दद
 ६३ लुभावुकानांकुशालानांएनेइतित्रयोदशसौधे
 १३ येतिअत्रक्रियायदानिष्कृतिकदतिभावुकाना
 मित्रिपदमप्रयुक्तं भावुकंभविकंभवेयमिति को
 शः निहिता चंयथासायकोनि चत्तखंडुयत्तम
 इमद्युजःसमुद्रःश्लोकोयशःभुवोविंदः तंत्रवाय
 प्रयदीयसीतिपदुंकरोयिपदचनग्रावद्विभो वि
 वसानाश्रुम्रवाचकंयथाप्राप्तेतिप्रकृत्यमभंश
 अंसजलोमेनद्राजनेशोभनेयोगविहउरुनयथा
 मव्योम व्रीडालक्षरगमश्रीलंयथाभूतपतेरिति

६

६३

कंपनासेनाकानं शत्रुं प्रनि विरुद्धं वल उच उपसर्प
 सां रिरं सा योगे भिगमनं च वामलोचना प्रनि
 कुल दृष्टिः कानाच प्रहरां नाड नं हि सा मोहनं
 निधुवनं व्याकुली भावश्च - जुगुप्सा लक्षणां यथा
 नै नै रिरि नि अमंगला श्लीलं यथा विज्ञे नि पावके
 नि पावनकुले विद्वि योगे च अप्रती नो नस्ये
 नि ग्राम्योदा - नं वुले नि निहिता प्योदा - वस्त्रेति
 वैदुर्ये निद्युमादी पेटै र्वा धय उन्नीत यत्कि योदा -
 धामि लो नै न्य काने नि अत्राय मेवा नुवाद्यः न्य
 कानो विद्येयः यद्वत्तते नस्यादावुपादानमुपपन्न

कृष्णद. यदि धीयनेन स्य पश्चात् वृथा तेति अत्र वृथा त्वमेव
 ८४ विधेयं वत्सराज ऐन्द्रजातिका लीको त्यागिन दहन
 १५ उंवरविदग्धानि वप्रिया मन्थमान इव दहन काली
 नदयिता वस्यं स्मरन्नाह उत्कं पेति नेशनि सा
 ति प्राय विभ्रने का स्य दे मन्मथ वैक गोचरे प्रसि
 द्विमिनि प्रसिद्ध परा मशकि एव न पुन निर्वाका दः
 नयने नम च्छब्द स्तने वत च्छब्दोपादानं युक्तं ये
 नाम किं चिदिति सर्वत्र हसा कौक्षत्वमिति योसौ
 सभगे म्यत्र महता स्वपित्रा च केसराणि च कुला
 निसदा म्म ताराधिपति म्भद्रः सुग्रीव म्म मंडलं वि

वंरासुंचत्तारास्फुटावातरीच न्निरुत्पत्तिश्च यत्तदिति
 एवंयो।सावित्यत्रयदंकेवलस्येवप्रयोगः सकेतापि
 संबध्यतां तन्नश्चानुवाद्यत्वमेवतविधेयत्वमिन्नस्थि
 नंकल्पारोनेनित्तदिति वक्तुमुचितं अन्यथादि
 तीयोयच्छुद्धस्साकांक्षाएवेति पूर्वपक्षाभिप्रायः
 इदानीप्रकारेणान्तरेणा विस्तृतविधेयांशं वाक्येद
 र्शयतिः किंलाभेनेति लक्षणास्येयमुक्तिः ये
 नेतिभरनेन मात्रेनिकरणाभूतयाभ्यर्थिता
 तयोविधेयार्थतया प्राधान्येन विवादीनत्वा
 तसमाप्तेनगुणभावोयुक्तः विरुद्धमितिह

कृष्णदत्तः होयोदाः श्रितेति यदस्यांशोपिकेचनदोषास्सं
 ८५ भवंति इति यदुक्तं तदाह यदेकदेशेति प्कृति
 १५ कडुयस्याकालमिति पादकर्मणि देवभाषया
 विनूतं कार इति मनुष्येभ्योदानं ग्रीडारूपेष्टी
 लोदाहरां अनियेलचेति अत्रयेलचेति ला
 टभाषायां मुखवाचकः गुग्गुलुग्रीलोदाः
 यः प्रयत्ने इति परिशीलनमभ्यासः कीलनंदा
 र्हेनस्यायतं अंगलाष्ट्रीलोदाः विनयेति
 काचिन्वकांतमन्यासक्तं दृष्ट्वा सरं वीप्रन्याह
 विनयेति अंगेति हेसापि वै इत्यन्नामिनिमयानि

८५

दमिप्रेतमिनि सपत्न्याभिलषितस्थानं पदेक
 देशोसंदिग्धोदा. कस्मिन्निति. साधुचरत्नी
 निभूतपूर्वचरडिनिचरेष्टक पदाप्रेनेयाप्योदा.
 आदिता. अवाचकादयः इत्येवावगम्योः पदे.
 कदेशानां च साक्षात्प्रागदोषानभिधायेदत्तां
 वाक्यार्थमात्रगत्तानुद्दिशन्ति अनिकूलेनिअर्थ
 नयेति अर्थान्तरेदिनीयास्मिन्नर्थे एकोवाच.
 कः शब्दः प्रथमाधस्य यन्नन्त अयदेस्यपदं
 समासस्यतथेति दृष्टमिन्नर्थः अक्रंठेति अर्थ
 कोत्कंठाया उग्रस्य अनिकूलत्वं यस्याप्युक्तिताइ
 न

केशोद्यु-पं-२

तमनदानव = पं-४

कृष्णदः निभार्गवराभेरायस्मिन्देष्टोपर्युशामपिना
८६ जमदग्निर्हृयेनयैर्मानैः धृतरस्तस्मिन्प्रियदेष्टो
जम्बवत्यस्मास्वपितरंद्वेरांषांडवैः केशोद्युनंदः धृ
९६ द्यूवमाहुः स्रनयेतोदाः प्रागिति निष्पुंभेतिहिंसा
भगः श्रीरामचंद्रप्रतीयमुक्तिः उपहृतेतिन
प्याचेन्नंश्चत्रालुप्राविसर्गिनेः पदेः प्रोत्तेः परस्या
रुद्रैस्संयोगापूर्वश्चलावरायभानिरिच्यतइति
संहितेति संहितैकयदवत्यादेयप्रवंतबर्जमिति
वाक्चस्मयः तेष्वेतिश्चविकटवरात्त्वेनचतु
र्थेहिहस्यप्रतिपादनेकोषामावाञ् वंशउदन्त

८६

२

इतिम्राङ्गुलाइतिगुरोर्वप्रोत्तेतिकार्यतनुनक्तंतेनये
 षः वेगादिनिःकश्मीरेषु डडिलिंडचिंकुशब्दावरांग
 मेदुयोगनिमरीवाचकाः यन्यरिहर्तुनीयन्ते मर
 तागापिनसुंदरगुरोर्नएवकेवलंयस्यदोषः पदौ
 रपिप्रपन्नः नीयन्नेशकनेकामोत्रवरार्यमानः स
 कार्मकायाविनिबंधप्रेगयितपादश्चव्यौकुंजिनाः
 शब्दकारिताः अप्राप्तमुरुभावांनलधुरूपस्योदाः
 विकसेनि अन्यास्ताइतिकेनेसंभाराइत्याकांक्षा
 यामाह कुमारीमृत्तिकैतपिनसृष्टेत्यर्थः
 सक्कन्यामृडपादनकाररागभूतान्येव तागुरा

कस्मद. रत्नरीहवागभुवम्न्याइति योजनान्मन्त्रकृतमिति
 ८७ अत्रपूर्वाधकृतपुंदनास्ति उत्तरार्धेतिरतीति कृतमि
 १७ तिप्रक्रमभागकारिसदाधिकमित्यर्थः अत्रलीलिति.
 नैकपदं चिष्य योज्यं प्रायेणोति समयाद्यत्पदं हिं प्र
 युज्यते नत्काथिनपदं दोषः धुरीवाद्यः भांडविशेषः
 प्रेमेति अत्रप्रेमजनोत्पन्नचइति वाक्ये समाप्तेन व
 वयइति नृपु प्रायं पुनरप्यात्तु नत्तमत्कारो निगम्य
 नामिति. यतोभूत्सादृशसिचयं वस्त्रं मूइति नृपु
 नो धर्मः तेइति प्रसिद्धाः प्रार्थन्यादिभिर्ज्ञेयमिति र
 त्रं सीमानेपराकादृशं नत्तमत्काराद्येति चिधिवान्

यद्यदित्युद्देशवाक्यं न न दर्शयति अथवाप्यस्स
 वैशिष्ट्यं त्रयात्विगाद्यैः निजजनपुरिति निजप्रादुः
 स्वष्टप्रादुश्चकर्तृपरौ अप्रादुक्तस्येति शवराणां
 स्य ममेति जनकस्य हृदस्येति आवर्जितस्य
 बुद्ध्यायाः स्वप्नदृष्टस्ते मर्त्ता भविनेति एवंप्रसूतो
 गौरीमुखानिर्गुणो वरसकाक्षिष्टपकत्वाद्देवतारू
 पमान्माजं प्रशंसन् इदमह एषोहमिति अत्र
 रुद्रेण सहयः संवधस्तेन प्राप्तमामि रूपलक्ष्म्या
 अतुरुपस्वरूपजायाः फलं यस्या कुटिलेति अ
 त्रादौ कुटिलोत्तमा मन्त्रेयश्चात्र प्रबलदमप्रांकावक्तु

98

कृष्णदः सचिन्ता भग्नप्रक्रमिनिपूर्वभारवः पश्चाद्भग्नः प्र
 ८८ क्रमः प्रस्तावः परिपाठीवायत्रस्वप्रकृतिप्रत्यय
 सर्वनामप्रत्ययादिविषयत्वादनन्तभेदः नत्रप्र
 कृतिरूपभग्नप्रक्रमोदायनायेति उद्देशोति
 यन्यदं पूर्वमुच्यते ननु उद्देश्यं यत्तत्त्वेदेवपदपरावृत्त्य
 पश्चादुच्यते तन्मानीनिर्देष्टव्यं नक्षणीनि उद्देश्य
 प्रानीनिर्देष्टावन्तीनि प्रकृतिप्रत्ययरूपभग्नप्र
 क्रमोदापकाकाचिदिनिः प्रत्ययरूपभग्नप्रक्रम
 मोदाह्वरां यप्रोद्यीनि प्रत्ययस्येति भग्नप्रक्रम
 मत्त्वं सर्वनाम श्रुतिपरा मश्रुकेनेदमाश्र

८८

परोक्षनिर्देशान्त्यापरोक्षानिर्देश इत्यनयोर्भेदः
 उपसर्गरूपस्य पर्यायरूपस्य च भग्नप्रक्रमस्यो
 दाहः विषयद्वयवचनरूपस्य भग्नप्रक्रमस्योदा-
 काचिदिनिम्नविद्ये इत्यनुचकार द्वयगत
 मितिः अत्रपदस्यास्याननिवोपि क्रमाभा-
 ववोपि स्यादिति नामिति अपदस्य पदलक्ष-
 णादोषादस्य भेदः अत्र त्वं प्राद्यादिनि समुच्चया
 योर्हि चकारः स च समुच्चयमानत्वात् त्वलक्षणा
 दन्तं न रमेव योज्य इत्यक्रमः निस्त्रिंशजो नि नि
 ष्काराज्जा खड्गजानदोषस्यास्यानस्य चंद्र

कृष्णदः स्यचः शंखलीमहाकुट्टं नयनीति सर्वगगाम्या
 ६६ गम्यगाम्याममन्यप्येति मनोमद्धानीनिमन
 मथोरामएवमन्मथोमृत्युकारीकामप्रराक्षसी
 ११ अभिसारिका गंधवादिनिः निंदाप्रशंसयोर्म
 नुःजीविनेशोयमः भर्ताच भूपरोर्प्यइतिमन्म
 प्यरूपः एवंत्रयास्त्रिंशन्तंवाक्यदोषानुत्ताम्त्रयु
 नान्नयोर्विशान्तिमर्प्यदोषानाहः अर्प्योऽप्युच्यते
 सानियमेति सन्नियमातियमयोविशेषावि
 शेषयोः परिवृत्तंविनिमयोयेयुते विध्यनुवा
 दावनुचिन्तोयत्रसः अत्रेति सरणिप्रसदगाम

६६

रुडु हसितसौरभशब्दप्रप्यपुष्टाः प्रकृतार्थानुपयोगा
 न कष्टार्थदोषोदाः सदेति व्याहृतार्थदोषोदाः माध
 वस्यमातृप्रीप्रतीयमुक्तिः जगतीति आदिनाचंद्रिका
 चम्रयस्य शशितिअसारेपिचस्य शशितिकोशवचनं
 पुनरुक्तदोषोदाः कृतमिति इयमप्यस्या मूउक्तिः
 अस्वेति अस्त्रारोगवज्ज्वालास्ताभिर्गालिगितोयः प्रति
 वलजलधिः पिनरीनि द्रोणाचार्येवाक्यार्थइतिपु
 नरुक्तः उद्ग्रुमार्थदोषोदाः भूपालेतिक्रमस्याभावो
 उद्ग्रामत्वं ग्राम्यार्थदोषोदाः स्वपितीति अपीतिको
 मलामंत्रशो आहरगृहारा उदंचयविस्तारय कुंचित

ति-

कस्मद मिति अत्रेदग्येत्रैवोक्तमित्यग्राम्यामित्यर्थः सं
 १०० दिग्धा पर्यदोषोदा. मान्सर्यामिति द्वेराणाचार्येराणा
 मृत्येप्यप्रसूयाननिमृतोष्वत्या मेजिष्कजेसुत
 १०० शोकाच्च स्वमुक्तं ननश्चाप्रवत्यामापिशस्त्रं
 मुदुरिदमाह गृहीनामिति. नोचिनामिति वा
 ह्यराणां शस्त्रग्रहणायोग्यत्वान्न अत्र शस्त्रमो
 चनेपि न शोको हेतुस्स चनोपात्त इति निर्हृत्वर्थ
 दोषोदा. प्रसिद्धविरुद्ध पर्यदोषोदा. इदं तदिति वि
 द्याविरुद्धो दोषोदा. संहति रात्रौ स्नानं न कुर्वन्ति
 राहोरत्यत्र दशनिदिन धर्मशास्त्रं सकलमिति

विद्याधर्मार्थकाममोक्षादयः कलानृततगीतवि
 त्रकर्मनाट्यादिकाश्चतुर्विधैः निष्प्रजोज्ज्वलेति
 षाड्गुणानुसरणमन्तरं शारिपुत्रयाभावादिति
 नीतिशास्त्रविरोधः कामशास्त्रविरुद्धेष्टा विधायेति
 योगशास्त्रविरुद्धेष्टा अष्टांगेनियमनियमासन
 प्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोश्च
 वंगानैकीकृतनंतत्रैवस्थैर्वसिद्धिसविधं निखिलाग्र
 पिसिद्धीः दुस्साध्यसिद्धिर्मुक्तिस्तस्यास्सविधः संप्र
 क्षातयोगस्तमनयेद्यप्रकृतिपुरुषयोरन्यत्व
 ज्ञानं विवेकख्यातिः वित्तर्कविचाराविद्यास्मिता

कृष्णदत्त दिक्षानानुसारीयोगः संप्रज्ञातः परमवैराग्यतः

१०१ विद्यादिसंस्कारमात्रसहितो विवृज्ज्ञानः करणानिन्द
क्रियोगोऽसंप्रज्ञातः संप्रज्ञातसमाधौ सति वि
वेकरव्याप्तिः यश्चादसंप्रज्ञातः समाधिस्सत्ततो
मुक्तिरिति विवेकरव्याप्तौ सत्यं न समाधिरिति पो
क्षशास्त्रविरोधः अनवीकृततदोषोदाः प्राप्त इति
तत्त्वितिनवीकृतं यदीति अत्र स्वभाव एवायमि
ति किमद्भुतामित्याद्युक्तिवैचित्र्येणोक्तमित्यत्रा
नवीकृतोतदोषः किंतु गुरुरा एवेत्यर्थः सति य
मपरिवृत्तार्थः दोषोदाः यत्रेति अत्र मसुमरोरि

तिअभासमात्रेणैवोद्योतमात्रेणैवमणीकृता
 अन्येष्वमानः पाषाणाद्येनसः तस्यासचासौ
 (सुमरिणाश्चिन्तामणिः अशतत्वमिति काक्काव्याख्या
 (लंगनेति अंशोलां च दोषोदाः? छयिति छायाः
 मात्रे इत्युक्ते हि अत्र छापयैवेति साने च मत्तं सा
 धारणां स्यात् तस्मात्त्रनोक्तं अनियमपरिवृ
 त्तार्थं दोषोदाः वक्त्रां भोजेति सरस्वती नदी विशे
 षश्च शोरो नदभेदोऽपि मुद्राः बालिकाः बाहि
 लो नद्यः सेनाश्च मानसं सरो विशेषोऽपि शो
 षएवेति अवधारणो हि शोरा शब्दो हृदयलक्ष

कस्मद् सो एकस्मिन्नर्थे पर्यवस्यति विशेषपरिवृत्तार्थो
 १०२ यो दाहरां प्रयामामिति साकांक्षार्थो यो दा-
 म्नायित्वेति रावराप्रतीहारग्रहस्तस्येयमुक्तिः
 परस्येति अतिव्यवधानादिनिर्भावः विस्वंश
 नम्रंशः एष्यते अयं दमुक्ताप्यदो यो दा नपदं
 स्या नमपदं नत्रमुक्तं आत्तेति दुहिरागो ब्रह्मा
 बरोत्रनामाना रावरा इति जर्मदा क्रंदकारित्वा
 द्ययंतिरसंक्रमिनवाच्यः सहचरमिन्नाप्यदो
 यो अनेनेति प्रकाशितविरुद्धार्थो यो
 दा लग्नमिति विध्यपुक्ताप्यदो यो दा प्र

यत्तेति. अश्वत्थामादुर्योधनं प्रत्याह सोमोत्तम
 पदस्तत्रभवः सोमकः अत्ररात्र इत्यनुवादेव
 नव्ये शोषे इत्युपयुक्तो विधिः विबोध्यसे इत्य
 स्पैव विधेयत्वात् जालमोमूर्धः वाताहारो निआ
 दोमगास्तिनवसंनेन नस्तेयिकरा व्रतं ततोपि
 वाताहार इति व्युत्क्रमेणोक्तं दंभोत्कर्षस्यात् न
 च व्युत्क्रमेणोक्तं नहि वाताहारादेरधिको दंभस्तो
 शाकराणां दिव्रजमिति विध्ययुक्तो दोषः अन्वादा
 युक्ताप्यदोषोदा. अरे इति. सीता विरहितो रामः
 सगजदमिदमाह अरे रामा हस्ताभरणादिविशि।

कृष्णः सुसखेनी लोत्पलमसलाभमशः नानुवाद्यमिति.
 १३ किंत्तु किमस्मत्प्रभागादम्यसीति विधोवक्तव्ये
 103 विरहिप्रारादमनेति ननुवादउक्तस्सचायुक्तः
 न्यक्तपुनस्त्वीकृतदोषोदा. लगनेति ननु
 लाप्यदोषोदा. हलमिति ननु पद्योयान्सामान्ये
 नान्ता इदानीमप्यदोषयोः पुनरुक्त रूपयोक्त
 माववादमाह करोति विशेयशोत्वेपीति.
 मधुरं विषयोदरशालिजगादेत्येव रूपो विशेष
 व्यस्येति वाचमित्यादिरूपस्य न युक्तमुक्तवाम
 मेन च शत्रेति ननु ध्वानं ब्रजानि त्युक्ते पादाभ्यां

४५ =

मिति विशेष्यं लब्धमेव परं चराणां त्रेत्यादि ।
विशेषणं पादयोरेव संगच्छते ननु व्रजो रिति
नस्मान्न क्रिया विशेषणत्वे विवक्षितार्थासि
द्धेः पादाभ्यामिति विशेष्यं गन्तार्थमपि चराणां त्रे
ति विशेषणं सिद्धार्थं कार्यं उदाहार्यं भिनपु ।
नृजगादेत्यादि पूर्वोक्तं नहीदृशो क्रिया विशेष
णो साध्यसिद्धिर्भ्यंग्यरोदरसौचित्यात्कृष्यत्वं
गुराः श्रत्रोति मानं गति श्रत्रोति नराईश्रान्ति
कटुत्वं गुरोवाच्यवशान्नः प्रश्नारूपसेवः प्रक
रोगतिश्रान्ति कटु पत्तप्रकार्ययोस्त्येषा तंककु

१०४
 १०४
 कृष्णदः बरिशास्यमयूरपंडितस्यानेनप्लोकेनकोद्योव्य
 पगन्तइतिश्रूयते श्रीगोत्रिअपघनेरंगैः ३।
 ह्यापयनस्वास्थंनयनानिघ्रापरत्नत्राष्टशाखी
 श्यमयःअहःपापंअनःशकदंअभवेनासंसा
 रेखावलिंजितवान्यकायःएवममृत्तहृरोरस्त्री
 न्वेत्तीनःउद्धृत्वंभुजंमकालियारव्यंपीडितवा।
 न् स्वेशब्दब्रह्मणिलयस्समाप्तिर्यस्यअगंगो
 वदंनंगिरिंगाचभर्मियोधारयन् प्राशिनम
 प्राप्तिर्योराहुस्तस्याप्रिसेहःअंधकानांब॥
 ह्मीनांदपानिवासंकसोतिर्योमाधवःकृष्णः

उमापवपदेतुवलिजित्कायः विस्मदेहः त्रिपुरेश्वस्त्री
 कृतः शरत्तानीनः भुजंगासर्पः शशिमुक्तशिरो
 यस्यनप्याभूतो हरः अंधकारव्योदेत्य अत्रमाधव
 पदेति शशिमशब्दः राहुवाचकः अंधकशब्दः
 रुमिवाचकः दायशब्दः विवासवाचकः अश्लीला
 मिति अश्लीलचव्रीडाजुगुप्सा अंगलं रूपत्वात्रेधा
 तत्रव्रीडभूपाश्लीलत्वं गुणात्वं करिहस्तेति संवाधे
 संकटे वरांगैश्च तर्जन्यनामिके श्लिषे मध्याष्टयुग
 नानयोः करिहस्तशक्तिख्यातः कामशास्त्रविशार
 देः ध्वजः पत्ताकान्निधिः पुंव्यं जनं च साधनं सैन्यं

स्स

कृष्णदत्त स्त्रीभ्यंजनचशमेति जगत्प्राम्हीलोदः अमंगला
 १०५ श्रीलोदः निर्वाशोति रक्तैरनुरक्तैः प्रकर्षेणासाधि
 नाभ्रजितभूः रक्तेनरुधिरेवभूयिताच वि
 105 ग्रहं होचैरंशरीरंच स्वस्याः कुशलिः स्वस्या
 भ्र-पृथुकानां बालानां येभ्योऽप्राप्तस्वराक्षिवां पात्रं ९
 च्युतिका न स्वस्वसुखास्यचभाजनानि च १
 यत्र भूविडयितो भूयितः अलंकृतश्च- अत्र १
 राज्ञाः प्रामुख्ये निदापर्यवसाने स्तुतिः स्वात्मन
 आमुखे स्तुतिः पर्यवसाने मिंदायां नात्यर्थं वि
 लसत्कौर्गनिसंवांधिभिः पांसुभिर्गहनं विलसंती

मिः करेरागुभिः व्याघ्रेदेहबुद्धिमाशाभून्परूपमि
 नप्रमान्नजातिमज्जतेनोपरिमितबोधरूपे आ
 त्मनिये रमंते मेदसंसर्गाभ्यां ज्ञाने विकल्पस्तस्मा
 त्त्रिभुक्तः योगमकेतमिच्छन्ति वस्तुनोत्पेन वस्तु
 नाइत्युपपादितदृष्टाध्ये येन सहसमायान्तिः स
 माधिः नमोऽशुद्धोद्वाज्योनिः शुद्धोद्वाप्रारो
 पटादिसिद्धेः पूर्वसिद्धः अनिदं प्रथममनया प्रका
 शमानश्च- षडधिकेत्यादि- प्राक्कीनामिष्टा
 ज्ञानक्रियारां ब्राह्म्यादीनां वा मादीनां भूचर्या
 दीनां करणोप्सरीणामकारादिरूपा मृत्नादीना

कृष्णदत्त मेवं विधानामन्यासामपि फलभेदादारोपित

१-६ भेदः यद्यप्यवपुषां नानाप्यः त्वगभावतोद्भावनश्च
भुः जयति आदिमनमस्कारार्थोजयत्यर्थ

106 इति देहादिमितप्रमात्तानानिमज्जनात्मबोध

त्म= मात्रमावोपमज्जनेन समाविशामीत्यर्थः नच

प्राक्तयः परस्परपरिहृतवपुषः अपित्येकैक

स्याः प्राक्तेः सर्वप्राक्तपान्मनेत्याह शान्तिभिः

परिराद्ध इति परिनेस्समंताद्दृष्टः तेनैशित्रादि

दृष्टाद्यामपि द्वात्रादिवपुः नचासौ दूरं भवन्ती

त्याह यदधिकेन्यादि यद्विरधिकादृष्टाव्यो

१-६

दशपारताऽपस्तासां यच्चक्रं हन्स्यानेचक्रवन्ता
 दवधादिरूपेरास्वरूपं तन्मध्यस्थितिः स्थिति
 मान्विष्मन्तेऽन्मात्राविकलां चिदात्मरूपं य
 स्यभुक्तं हिनां दिशि स्वायां हृद्यागं देवि वदयामि
 विस्तरेणाऽप्याऽऽद्यन्तं विन्दुर्नादशिर्वश्वेव जनेति
 निवसेन्नितेश्यादि अप्यवा हृदये लक्षये च क
 राजानमेकं तन्मध्योऽप्यारकमित्यादि इडाच
 पिंगला चैव सद्युभया च परा परा गांधारीरुतिः
 जिह्वा च दूर्या चैव यशां तप्या अलंबुसा कुं हृश्चै
 व शंखिनी दशमी स्मृता तालजिह्वा भाजिह्वा च

कृष्णदः विजया कामदापरा अमृता वहलानामृता वा ।

१०७ शुसमाश्रिता इत्यादिप्रभु मरति चैते सांशे सैन्य ता

च = प्या तर्दशे न्यादि नाडीचक्रमिदं प्रेषुं शारं स ७

107

जाज्वलं वसन्नि स हस्त्राणि नाडीनां नाभि संस्थिताः

नासां मध्ये प्रधातास्ता इत्यादि छेदे नाडी तद्वत् लो

पूर्वादी शान्तः क्रमान् इत्यादि च अथवा च ।

द्विचिकानि दश षडधिक दश नाड्यश्चक्राणि च

नाडीचक्राणि षडधिक दश च नाडीचक्राणि

षडधिक दश नाडीचक्राणि नन्त्र यथा संभवेन

संबंधे संकोचानां स्थितं चक्रं पंचकं नन्त्र कीर्ति

१०७

ते ताडयः पंचवैतत्रप्रवहंत्यधज्जुर्धनः तद्यदुन्याः पं
 चतासां मध्ये संघट्टः इत्यनेव ज्ञग्रां विरयं प्रोक्तः
 प्रधानं वीरनायिके तत्रोद्भूतक्रमानातामयासा
 पूर्वप्रचोदिता पद्मस्त्रनिभास्तानु रंध्य रंध्रावसा
 नगा चक्रद्वयस्य मध्ये साशक्तिस्त्रयं वरानने ओ
 नप्रोतास्तु तत्रैव चक्रा धारान्वरूपिराः तेषां म
 ध्ये तु संघट्टोदशनाडिसमागमः पारिषादां नगा
 मित्यः पंच पंच व्यवस्थिताः एवं नाडिनौडिस्तर्गे मयः
 स्तेहैवै सर्वदेहितामिति श्रीगता म्नायैवामकराद्
 दितराचरणां न पंच ददितराणां त्पारोर्वाचि चरणां

कृष्णदन्तं पंचोत्थे वं रूपेणावज्जेरूपाताडः तासां चमद्य

१८ श्रीमोसंघदेगोन्मयोगिनी हृदयं डन्मुखमासा मे

१०८ केक पंचमावेन पंचनां च हतिनेत्राभिमातरूपाति
वसन्ति देवी गृहीतसंकोचानाडीयुप्रतिविंवापरो
नकद्राक्षतां धत्ते डुमेदोयंग्रं यिस्सकलग्रां धिप्रघा
ननां प्राप्नः सम्यक् पूजननिरत्नेः सद्यः पुत्ररेखभिच
वेनियत्तमित्यत्र च प्रतिपादिता दशनाडयः तथा
गुदम्राधार इत्युक्तस्स्वाधिवृत्तलिंगकं म
गिा पुरं तनाभिस्थं हृदयस्थमनाहतं विष्णुप्रकं
ठदे प्रोक्तम्राज्ञाने त्रहयां ज्ञे इति श्री श्रीमन्नप्राप्त

नौत्तानिषट्चक्राणि तत्र तन्नासां ज्ञादीनां मध्यै
 मंत्रराजं आदि तत्सर्वनाडीवपु रणनाडीरूपस्व
 स्वभावं संघट्टपदं तदेव चक्राणां माक्रां ज्ञा मायी
 यरूपं चालनकारिणं शक्तिपुंजानां मध्यमं तत्र
 तमं सामान्यं धाम डीन प्रोत्तास्तनत्रैव चक्रा
 धाराः स्वरूपिणा इत्युक्ते चक्राधारे नाडाक्षौ वर्त
 मानौ पित्तत्रैस्थितौ विप्रात आत्मा यस्वनके
 बलमिह्यंताडीचक्रपरा मर्शने नयावज्ज्योति
 र्नात्र ध्याते तापि गम्य इत्याह हृदीति प्रोक्तं च
 क्रमध्याविशेषभूतचक्रसंका न्यतमे हृदि स्थिते

कृष्णदत्त-विशिष्टं विहितं स्वान्तं त्र्येशोऽस्मात्सिद्धं रूपं ज्योतिरा
 १०८ दिरूपश्चाकारोयेन एवं स्वरूपो सावित्येतत्प्रा-
 १०९ तिपादितं च न विकल्पमित्याह-सिद्धिदशनीनां
 विदंति यथावज्जावन्ते तस्याभूतप्रकाशात्मना
 प्रकाशान्ते ये ते यांसिद्धीः परापरभुक्तिमुक्तिरू-
 पाददशानि बानवः सावामभोजिभ्यामेव सिद्धो-
 यावन्त्स्वप्रकाशः प्रन्याभिज्ञातोपीत्याह-
 अविचलित इति संप्राप्तो घटमानश्च सिद्धि-
 स्सिद्धिनाम तप्येति चत्वारो योगिनः तत्र प्रा-
 प्तोपदेष्टास्तत्पारंपर्यक्रमेण यः प्राप्तयोगः स

विज्ञेयस्त्रिविधोऽपि मनीषिभिः चेत्तस्यो घटमानत्वं चलितस्य पुनः
 पुनः यः करोति न निश्चयति घटमानं मनीषिणाः तदेव चेत्तमाना
 न्यद्वितीयमवलंबते सिद्धियोगस्स विज्ञेयः योगीयेषां फलार्थि
 भिः यः पुनर्यत्र तत्रैव संस्थितोऽपि यथा नया भुंजानंस्तत्फ
 लं तेन हीयते न कथंचन सः सिद्धस्सऽविज्ञेयस्सदाशिवस
 मः प्रिये इति ये प्रतिपादितास्ते यामध्याद्यान्सिद्ध उक्तः सः स
 साधको ज्ञेयः अतिचलित इत्यादिविशेषणोपादानं साम
 य्याम् तेनाविचलितमनस्य ध्येयमनः चित्रं ये यान्तेस्सा
 धकेः सिद्धं तमप्यंसाधयितुमुद्यतेर्ह्यग्यमाशाः साक्षात्तत्कि
 यमाशाः यद्यपि प्रमादौकवपुषस्व प्रकाशस्यानुपपद्यमा

युज्य

कृष्णदत्त. नमिबानुष पद्यमानं प्रमासांयस्य तस्यास्यदप्रनित्रिया

११०

कर्मभावोनभवन्ति. तथापिदृश्यमानघटादि वंद्यरोक्ष
ताप्रतिपादनार्थमुपचारेणोक्तं कुलोत्करं कमलकुरस
मं वलंति ये सिंधुवारविद्याममवल्लभास्ते योगालितस्य
महिवीदधः सदृशस्ते किंच मुग्धाच्चिचकिल प्रसूनपुंज
कुरभक्तं गालितस्य मयितस्य किंचः किल प्रसूनानि ख
दुग्धालानीति प्रसिद्धानि पुष्पाणि विद्वक्कोति नर्मस
चिवो नो गेटेति मामा इति मायी इयमा आया सय
मानद मानखंडक अनीति अनी वसां माकदर्थय
एतेः पदैः नूनं नु वितर्के लीना लयंगना विलीना स

क्रिया

११०

वंगिप्रविष्टा. अयंतिरसंक्रमितवाच्येषु नरुकस्य गुरात्वं
 तस्मादिति. जितेन्द्रियोति अत्रविहितानां विनयस्येत्या॥
 दीनां विनयादित्याद्यन्त्यत्वे सति गुरात्त्वमित्यर्थः प्रागद्या
 नेति अत्र च तत्पर्ययादे क्रोधात् वाक्यांतरमिति देवीहरः
 ख्याप्यते इत्येवं रूपं रक्ताशोकोति शृंगारे दीर्घसमासः
 त्वमनुविनममपि कुरागमित्वात् गुराः भवाम्ययहस्तिता
 रैरवन्ति रंकुशमिथ्यविवेकरहितमपि स्वप्नेपि पुनः त्ववि
 प्रसीहि भक्तिं न विस्मरामि विषमवासा लीलायां कामदे
 यप्रतिनत्सहचरसमागमे यो वनस्येयमुक्तिः अत्रति
 वाक्यमध्यप्रविष्टं वाच्यं यात्रं अन्यदपीति संकीर्णादि

१११ ॥ ॥
 कृत्स्नदत्तसंप्रहारिसमरेऽत्रोत्साहः उत्साहशब्देनोक्त इति कथ्यत्वं
 अनुभावानां कथुकल्पनयोदाकर्षरोति अत्रलीलादयो
 नुभावाः तत्राप्यवसायित्वं व्यस्तनोद्वानिप्रतिपादने तत्
 तान्पर्याप्त विभावस्य कथुकल्पनयोदापरिहरोति
 शृंगारप्रतिबलशतं तविभावोदाहप्रसादेति प्राञ्जानु
 भावाविति शृंगारप्रतिबल्लावुपनिबद्धो निभृत्तरमसो
 लोचनपथेपवित्ते गुरुरागामध्ये सकलपरिहारहृदया
 कनगमनमेवेष्टनिवद्धः निभृत्तरमसो प्रष्टुं न कामुकै
 अत्रप्रकृतिवियर्ययमाह प्रकृतये इति क्रोध्य इति दि
 व्येषु वार्यः मनुष्येषु क्रोद्यो भुक्त्यादिवर्त्तनीयां दिव्या

दिव्योच्चितिः दिव्यांशं मनुष्येषु मूर्च्छनादियुः स्वात्मना
 वाज्ञानस्येति विसंज्ञस्य तदनुभाव इति दृष्टे प्रसक्तसाग
 दिकूपः संचार्यते व्यभिचारिरागः विरुद्धस्य प्रकृत रसाविरो
 धिनः उच्यते शकुंतलां दृष्ट्वा इदमाह. मुनि कन्यायां यथा
 मम भिलाषः कर्तव्यमिति प्रकृतैस्ति विप्रलम्भस्य वा धात्वा
 भावेऽपि विरुद्धयोः क्वचित् स मावेशो स्तीत्याह. पांड्विति द्वे त्रि
 यो राजयक्ष्मापमनिश्चास एव रोगः पांडुनोदयो राजयक्ष्मस्य
 उपय ^१ निचिंतात्तच्च स्पृष्टिनिविप्रलम्भयोस्माद्धारणाः सत्यं भक्तो
 मा रमैति क्त्वा ^२ मवामिति ~~विविधो नो न्तं~~ ^३ धारि ~~हेननेन भंगु~~
 शोगुरो नया इयमानि जातया तदंगेति प्रष्टुं गार ~~वै~~ ^४ रं
 रागस्य वैरं =

कश्मदन्त नयस्येति. म्रतः मृगारस्य प्रतीनेदिमर्षः नप्याभा
 ११२ वादिनिकाव्यशोभासद्भावान् मिस्रसंश्रयः पृथगाधा
 रः सांत्तरशोगविरुद्धरसेन स्वदेहानि निम्रनेवैकत्वा
 ॥ २ ॥ मिधानादाश्रयेवंधवीरस्य इति. सकलवाक्याप्यानुपा
 यित्त्यासुनयांनीररस्यव्यवधायकनाप्रतीयते इ
 निभावः रक्तमनसारुधिरामिलाषयाऽनु रक्तपाचनद
 वतोकनेनेनिदं नक्षतदृशनिनसाम्यविवक्षा मृगारस
 त्यत्वेन शोभोविवक्षितः वाच्याद्विनि दुःखोद्भवं होमा
 ग्निधूमोद्भवं भीनेतिभयं शत्रुजानितं कुमारीजनो
 विजयककरा इति म्रगिनि रत्याख्येभावे मृगार इति

नद्विरुद्धः आगमने निविरुद्धयोरपि त्रितययोः षट्गार इति
 कामी वेत्त्युत्तरे द्यवलेनायातः मुरव्य इति शराग्रिवि
 व्यसतिरूपः गुराग शक्ति का प्रथाम मरुतोरसः कृत संस्का
 रः कृतोरसां नरे रा षट्गारा दिना कृत आत्म संस्कारो य
 स्य सः प्रनियदिन रूपस्ये निविरुद्धादेः रसां नरे रा षट्ग
 रा दिना सप्तम उद्भासः गुरुभ्यो नमः शौर्यादय इति
 पमवायिनः शूर इति यथा शौर्यादिव्यं न के आकारे शौ
 र्यमुपचरितं मधुरा वराणि इत्यर्थः अविश्रान्त शक्ति
 दां प्रतीति वंध्या वामनादयः वरा मित्रे निरस पर्यव
 सायिनां माधुर्यादीनां रसा एवाप्रयोन वरा मित्रा मित्य

कृष्णदत्तार्थः कंठाद्यंगेति. एतेनांगांश्चिन्तयन्तं लंकारांश्चैव नि
 ११३ तिसमवेत्ताग्दगांश्चानुचिदिति यद्व्याकुर्वन्नाह्वकश्चिन्ति
 ११३ तिनचिकमुरवेनोनि विप्रलंभरसस्यांगिने उपकारो वाच
 कमुरवेनमाधवविरहितामालत्याह मनोराग इति वाच्य
 मुरवेनोनि क्त्वाच्चेत्यर्थः तन्मुरवेन विप्रलंभरसस्य
 मालोपमालदाराग्यलंकारो यकारकत्वाभिन्न्यर्थः
 विप्रलंभरसस्य शब्दालंकारोऽपकारको यथा चित्ते रागी
 त्ति चित्ते निरवान्ता भवति न्दृष्टी भवति सागुरोऽपुष्या
 यां विपरीवर्तते विकसति दिङ्मुरवेऽपुवचने वर्तते प्रव
 र्तते काव्यवंधे ध्याने ननु द्यामि विरंजकपारिप्रगल्भावा
 ति

चक्रमेवेति अत्रानुप्रासेकचेरभिनिवेशाद्द्रुसस्याप्रती
 तौ वाचकमेवोपकारो निविप्रलंभरसस्याप्यलंकारानु
 पकारकत्वं यस्यामित्रेति सन्नामित्यवसादिनां वि
 सल --- ति विसलनाहिकाभो दीपकाप्रत्युत्तमरसाका
 रानां ननु न जीवतिरो घकाशगमिनिप्रकृतस्य विप्रलं
 भस्याननुगुणानुपकारका एव एवेति योसाभिरु
 क्तः समवायेति संज्ञपटन्यायेन सयोगेति कुंडवदरन्या
 येन अलंकारा अपि प्रोयोदिगुणानुसमवेत्ता इति
 त्कोचिद्वदंति नन्वेत्याह बोझ इति अभिधानमसदिति
 भामहविवरणादुद्गताभिधानंगडुरिकेति गडुरिकस्य

कृष्णदः श्रीप्रयोजननामुद्दिश्येकगडुरिकायास्मिन्मार्गे लंग
 ११४ इज्याम्नाचितमेवपयानेप्रयोजनमविचार्येवा
 ११४ नुसंति वामनादिभिरुक्तं प्रकारं ह्ययानियदपु
 न्तमिति डोजः प्रभृतिभिर्निम्नत्रकाव्ये उक्तिमात्र
 मिवनवेचित्प्रतनडोजः प्रभृतिषु गणोषु सन्त्यपि
 नकाव्यव्यवहारः नस्यारदोत्स्वर्गप्राप्तिरक्षरानो
 कारानो सन्त्यपि न्नत्यस्य प्राप्तिव्यशरीरत्नक्षरानो
 कारानास्याभावादिशेषोक्तः द्वितीयाप्यन्त्यव्यरि
 रेकः सद्यन्त्यकारेणाधारसस्योपमेयस्याधीका
 न्गुणानिरूपेताविनिवेदनीनिर्दिष्टसमस्तगुणानि

नू=

रयेदौ अव्यक्तमाधुर्यमिति भामहमतं ह्ययति भामहोन्नरकं
 अव्यक्तानि समस्यार्थशब्दं मधुरमिव्यते दीपान्ते निरुतः न
 रूपाज्ज्वलद्रूपाय चिन्नस्य विस्तरनिर्विस्तारस्तस्य हेतुः अथ
 म्येत्योजसः एवं ष्टंगारकरणाविप्रलंभशांतविषयं मतिम
 वीराङ्गुत्तरोद्गवीभक्त्यविषयमेतः सर्वविषयः प्रसादशक्ति
 वः ज्ञेयमिति माधुर्यादीनां यस्मिन्सति पदमिदं न्य
 वत्तदिकटत्वं भंग्येति उक्ता हाट्कत्वं प्रकारेण ष्टंगार
 समासवती सघटना व्यंजकान्तमवतीति भंग्येत्यर्थः
 गोभेदेति येन मार्गेणामस्तृणोद्गतमध्यमरूपेणारीति
 विशेषेणोपक्रमस्तस्यानिर्वाहान्क्वचिदोद्यः अथैशान्

व=

कृष्णद. स्वरागमार्गान्त्यन्ता उद्भूतमार्गमित्राश्रित मसुरागमार्गान्ति
 ११५ बर्हिहेतुदोषसूत्रान्. दीप्तरसेनि दीप्तरसम्यग्विभावा
 ११५ नुभावव्यभिचारिभाजान्तरसः नैयंभावो दीप्तरसत्वं
 गा= नृद्धद्वैतेति नेत्राभिमीलिततदीनां क्रमः परिषादीकौ
 त्यंबौदगध्यंतयो रनुल्लराज्ञेनाग्राम्यत्वेन पत्रोपप
 पुंतिस्तुया कृत्वा योगसंबंधः नद्रूपाया घटनगि
 त्मा नत्वरूपः विचित्रत्वमिति नगुरोः प्रोक्त इति तद
 धुर्योजः प्रसादादव्यास्त्रय एवरस धर्मत्वेनोक्तः माः
 मंगीभिर्दिनि विलासलहरीभिः ता इति भयः संचागुरा
 य इति म्नादिता वरा विमामो म्न्नन्यथा त्वमिति गुराद

१
 प्रत्वाभावः वदतीत्यनेन पत्रशायनस्याचेतनत्वाद्वाधित
 मुख्यार्थेन विविक्षिनी पत्रशायनेन प्रकाशादित्यनेन
 स्वस्फुटत्वं प्रयोजनं क्रोधादीति प्रप्तरूपं अभिनये
 निम्नभिनेयार्थे हि नाटकादौ उद्धृत रचनाद्येनेत्य
 ने प्रोक्तं चेदेति अत्र पत्तामध्यमेव प्रबंधश्चाभिनेय
 रः कुंभकाररागेन मांगलक्षरास्य वाचस्य भीषणात्वे
 नोद्धृतत्वाच्च व्यापेक्षया रचनादीनामुद्धृतत्वमित्य
 र्थः एतेऽनिरचनादयः निपत्तगुरोनिमाद्युपेक्षिः
 प्रसादमव्यासत्रय एव को रोगावादनदंडश्चाख्याधिका
 यामिति विकटबंधप्रधानारव्याधिकास्तु कुमाररचना

रुह्यस्त प्रायान्तकयेत्यनयोर्मेदिः अयमउल्लासः गुरुभ्योनमः

११६

166

यदुक्तमित्येकेनवागीशांशांनम्ररीयागमित्यत्यथा
प्रयोजनं वामानामनुकूलानां स्त्रीषां च हितं करीति हित
कृमतीति च म्रवत्तातां वामिनानां दुर्वलानां च वलभावेन
प्रसिद्धात्मा दुर्वलवलाख्यस्य देत्यस्याभावेनाविनाशो
नप्रसिद्धः मत्तमभिजानंदमराणो कुरानेव्यतीति काक्का
एवात्येवेत्यत्रार्थमतिवचने त्रिगुणानि सत्त्वादिरूपाः
स्वरवैशाद्येति स्वरसाम्ये वैचित्र्याभावान्नः अत्र क
रि हरेर्दत्तादिः रुधिरप्रधीक दुश्त्यादेरनेकव्यजनस्य सकृ
त्साम्यम् कामदानकामिनीत्यत्र पुनः कामेत्यनेकस्य वि

प्रकृष्टशक्ति हरांतरितः ततोऽर

शेतिः पं. ८ - ११६

रावृत्तत्वाद्द्वत्यनुशासः माधुर्येति मूर्ध्विर्वर्गात्पगत्यत्रोक्ते
 शेषैरित्यनानि मधुरैः अनतिपरुषैरित्यर्प्यः नामेवेति
 कोमलावेदेर्भाति अरंगारंगेति गौडीया मूर्ध्ना मुहुत्तेति
 पांचाल्या अपसारयेति अन्ये इति वामनादयः दवदह
 तइति अत्र विध्यनुवादयोः परिवृत्तिः सधाकरइति अ
 त्रैकस्स सधाकरशब्दो वदतो म्येनोपात्तुः द्वितीयो भवन
 क्रियाप्रोभ्युपात्तुः कर्तृत्वेनेति तान्तर्यभेदः वृत्ताविति
 तत्र वृत्तौ तस्मिन्नेव समासे अन्यत्र वा वृत्तौ भिन्ने स
 मासे वृत्त्यवृत्त्योरित्येकेनामकृत्व समासमपरकृत्ते स
 मासतयोस्साम्यं नाम्नश्चिज्जा नावेकवचनं अत्र सिति

कृष्णदत्तः करेत्येकस्मिन्नामासे विभांकराकरेतिभिन्नेसमासे पौरुष
 ११७ कमलेनिसमासे कमलात्पायीत्यसमासेनामसाम्यं यमो
 ११७ दौसमो जातो तत्तुल्यं यमकं तस्य तुल्येक इति काः समरे
 निसंग्रामे तुल्यस्तः द्वितीयाद्याविति आदिना तृतीयं च
 तर्थापादे ग्रहः तृतीयेति आदिना च तर्थापादे ग्रहः समस्त
 पादजं यमकं प्रदप्रर्थापादेकदेशं प्रदार्शयितुमाह द्विधा
 विभक्तेः पादे इत्यादि यदा यादनां द्वौ द्वौ भागौ क्रियेमे
 तदा प्रथमो भागः पादयमकत्वायेन यम्यत इति तच्च
 विधां अर्धावुनिश्चोतिदशा एवं प्रान्तिभागां दशाविध
 त्वेविंशानि भेदाः तत्तसमुच्चये इति तयोस्समुच्चयः

नत्रसन्नुशयमकोदा. सन्तारीति अत्रप्रथमोद्वितीय
स्तृतीयचतुर्थेसन्तारिणीविभर्तिवोषयनित्या
उमातांयागनिसंवद्भातियः सन्ताम्ररीभाशशात्रुगता
यत्रनयाभूतोरागोयस्यविनेतिविनाऽयं एनंअप
राधंनयन्तास्वस्थानं प्रापयन्ता अस्त्रवादिताप्रासा
मदकोराविनाविगन्तपुरुषः यमेतांन केनऊन दि=
यन्ताहानिकुर्वन्तास्त्रवान्यतिभक्षयन्नियन्तस्तेममहाज
लोकः नःउत्तमोजनैः अदीयन्तअरंवडयन्तमानसान्ताधि
जान्. अरं हनंमहान् उत्तस्वान् अजंतिदिपंनियेडु
जन्तास्तीनुदतिनिराकरोनियोयन्तमानामामुद्युक्तानां

कृष्णदत्तसादमवसादंरानिदद्यातियेदिनिदानक्रियाविशेष
 ११८ रां अयंमहोजनोयमेतदंनयनारमानसादखंडते
 ११८ नि संवंधः सत्त्वेनिसत्त्वमहापुरुषः अपारंशत्रुसमूह
 म्पीनभरतः अवश्यं अवशोवर्तमानं अवलंबलराहि
 तं वितताचंदीर्घाक्रंदं सर्वदासर्वकालं ररां संग्रामं
 चानैथीनप्रापयामास अवानलशामयितुं त्वरितं
 छत् अस्थीनितम्यत्पुपाक्षिरोगोत्पत्तिः अत्रां
 संतस्यचा धान्तेस्सावितिनिषेधादीर्घाभावः सत्त्वे
 नयेअरंभास्तत्रस्सावश्यं सर्वथा अविलंबितमा
 श्रितं तमखंडं वसतं येन भूतमारं सर्वथा दारो यो
 तेषा

मनस्तमिच्छति दावानलेन दावाग्निना समं स्थितं वस्यते धाः
प्रजापतिः न वेति यां मां न वे पुरुषे दयां वृषां यस्या न तः प्र
रान्नः अत्रयस्य भाव हस्य विधे दीनात् न यस्या न्ययं न गच्छ
त्ययां शिवमीहितं यस्याः शिवे दुरे अनुकूलं समरोगाका
मेनामिनाम परिच्छिन्तां ध्याया मितां सरस्वतिं वागीश्वरि
चित्तसमुद्ग्रे स्थितं भायि प्रसादं सराग घ्नं सङ्कृतिशयि
न कुरु दोत्रं शरीरमेव कुरु दोत्रं न त्रसस्व न्यारव्य नदि
ससारजगाम सठं दुर्घरा कामेन च ससारसा लक्षणा
रव्य दोषादियुक्ता शारं कांडं नवानि अनां सि प्राकटानि
यस्यां विभ्राणा धारयंती वीराणां नाराः शब्दो विच

११६
 ११९
 कृष्णदत्तः नेयस्यां तप्याभूत्ता तस्मिन्पि न पक्षि प्राव्य युक्ता शरत् ३
 न विशेषः तवान्नूनं नाश्रमयाराणां राज्या परिभूतं माति
 तीजनस्य मनोयाभिस्तप्याभूत्तायास्तुमनसः पुण्या
 रिगतासांसौ गंध्यलक्ष्मीजगत्कर्तृभूतवारितावा
 रिदा एवं विष्णुवोषत्रस्फुटितानि विविकर्मनानि ताम्रा
 दिगलोहितानि विस्तीर्णानि म्राम्रवतानि म्रन्त्यः यत्र
 दित्ति यस्या विविधधव्वनानागार्धधमाना विवि
 न्जगभानामा नामज्ज्जनाना शशरुजललनाना
 वंधुंधुनानीममहिहिततनानानस्वस्वनावा
 विविधानि धवा नांचतानि यस्यां नागान् हस्ति

किं विना एतः विना इति संबंधः

११६

नोयेगृध्यंनियेन्नरद्वामहंतोनानाप्रकाराः वयः
 पक्षिरोगाद्या इदयः नैर्व्याघ्रंगगनंयस्यांमन्नमवेन
 वर्त्तमाना मज्जन्तोजनतां यन्नअविद्यमानानराः यत्र
 शशानांरुराणांमृगभेदानांललनंक्रीडनंयत्रनौ॥
 आवयोःअवंधुंशत्रुं धृतयंतीममह्यस्माद्वितंन
 नोनिअनाननःअसुरेवायःस्वस्तनः सएवानःप्रा
 रोगयस्यइतिहरिराजन्मधरंप्रानिसमुद्रानिकटा
 भूर्वरायनेविधाविनिविधुर्विह्येत्तुकारिकारयोः
 प्लेयःएथुकानांवान्नामांयेआतस्स्वरास्तेषांपात्रं
 एथुनिकार्तस्वरस्यसुवरास्यपात्रादिोजनानि॥
 भा

कृष्णस्तु च यत्र भविष्यति तो भूयतिः अलंकृतश्च विद्वन्मत्तैर्ग
 १२० त्सर्वंधिभिः पांसुभिर्महन् विलसन्तीभिश्च करेणुकामिः
 १२० नीना ईस्त्रितप्राप्तयेति च महानिधिरिति वचनश्लेषो
 पीतिः अत्र नैपुंसकस्त्रीलिंगयोर्द्विवचने कवचनयो
 अश्लेषः तनुर्महानिधिर्नैव च महानिधी इति वचन
 श्लेषोऽपि महदे उक्तसर्वदेसरे स्संधानं यत्र तं अवरत्न
 समासं अरामा हरामा अस्वीकारे हरनि
 चारय बहुप्रभृतं प्रसरणं यस्य न चित्तस्य मोहमेज्जान
 मवसरैकाले उमेतिरि सहसामदित्येव अत्यार्थः मा
 नदे हिरसंधर्म उमेव प्रयमाशां गमागमात् संसारान्

प्राकृतभाषारूपः =

हरनः हरवैद्युप्रभुपानि सररां त्वं चित्तमोहः अपसरव
 सहसावलेन वदयतीति धारयिष्य कथयिष्य निचव
 हिवश्वोरूपं हृदि तिष्ठन्ति करोति च. सहस्रमिनि कि
 यो विशेषरास्यो स्यादिति च नंदिने निरुचनलप्रत्य
 ययोर्भंगेन म्लेचः नंदयतीति नंदितीति नंदितोगरावि
 शेषस्य च भावः नास्ति नृत्ताप्रत्यययोः हे हर त्वं सर्वस्व स
 र्वसंभवः संसारः न योपकारकयोः साम्प्रत्यं शरी
 रवर्तनमायासिन्नागच्छसिन्नापसोर्ब हर अपह १ भवसं
 पद्यस्व न च निवारय आयासिरेव कारिवर्तनं नृत्तवि
 स्तारयस्य निदने भेदाभावादिति भंगाभावात् न म्लेचः न

कृष्णदत्त. त्वयं भद्रात्मन्या येन ध्वनेर्विषयो तत्तन्मेषोऽलंकार इत्या
 १२१ तन्मन्त्राह मन्त्रप्रकाराणादीति प्रकाराणादिनाम्प्रभिधा
 या अनियमेन मेषो तत्तन्ध्वनिः गोत्रेशब्दः कुलपर्वत
 १२१ योऽपक्षावर्ग्याः यत्तन्नाशि चक्षणा उत्सवः शान्तं कोटीर्द
 दाति शान्तकोटिना वज्जेरा यतिखंडुमान्निचविवुधाः
 वंडिनाः देवाश्च मन्त्रलंकारसर्वस्वकारादीनां मनो हृषा
 यित्तुमाह. मनुस्वरिनादिगुणान्यादि इहेत्यलंकारभा
 र्गमन्त्रलंकारमन्त्रप्रतिभोत्पत्तिहेतुरित्यनेन सर्वलंका
 रापवादोयं मेष इति मन्त्रं हृषयित्तुमाह तप्याहीन्या
 दिक्कृत्वादीति शब्ददोषाः गाढत्वादिशब्दगुणाः

अनुप्रासादिशब्दालंकाराः तद्भावेति तयोः शब्दार्थ
 सं- योर्भावः भावैतौ करोताभ्यां विराजिता पार्वती भास्वतः
 सूर्यस्य करोर्विराजितासंध्या अस्वायंदुशयं यत्फलं
 तं मोक्षलक्षणां तत्र लक्ष्यतां मुमुक्षुशामीह त प्रदा पार्व
 तीसंध्या तु स्वायस्य मिद्राया यत्फलं दुर्लभं तत्र लब्धो न भव
 तीत्याचापलब्धस्मत्प्रहितप्रदा स्वयंच फलवाती मेत्पा
 दानुयमा प्रतिभोत्यति हेतुत्वाद्वाचकः श्लेष एव नोपमा
 श्लेषस्य सर्वालंकारा पवादत्वादिति केषां चित्तमंतं ह्य
 यितुमाह न चापमिति एतन्मते श्लेषप्रतिभोत्यति
 हेतुः श्लेषस्य वाधिकोपमैवादेव त्वमेव पातालमित्यादौ

कृष्णदः श्लेषस्य सावकाशस्य वक्ष्यमाणत्वात् सर्वलंकारापवादः
 १२२ श्लेषः गुणसाम्येति मनोज्ञतन्मिति क्रियासाम्ये
 १२२ कचनीति स्फुटं निश्चितं इहापीति शब्दालंकारमध्ये
 किमत्रयमिति स्वयं चेत्त्यादिकः न केवलमुपमालंकारेण
 बालंकारां न रेणापि श्लेषो वाध्यते प्रतिपादयितुमाह
 नचेति गलह्लावरापविंदुका अविंदुरिति विरोधः प
 रिहारकृत्पशु इंदुः यथाभासतां विश्रान्तिः प्ररोहः अत्र
 वंशशब्दे श्लेषः मुक्ता मणिरूपरूपरास्यां प्रास्यां स
 त्वंकथमिति चेद्वंशतयवंशत्वात् अतएकदेशाविव
 र्तिरूपकेशु श्लेषो वाध्यते स्वल्पश्लोक इत्यत्रापि श्लेषो

श =

१२२

त्वे

व्यतिरेकस्योपकारकः अतुरागवन्तीत्यत्रा प्रस्तुततर्प्य
स्यगम्यमानस्तद्वयोर्वीच्यत्वाभावान्नश्लेषनृपत्रा
प्यंतिरस्यप्रतिभातमाश्रयप्ररोहाभावादिरोधाभासो
नश्लेषः अत्रागदृष्ट्या इवसंध्यायाः कासिक इवदि
वसम्भवेसरतिस्तति इतिवास्वोयं ननुयादानित्याये
नाग्येदिवसो गच्छन्तिपश्चात्संध्येवेतिपात्ता रतिनापयी
मंत्राशादिशः आस्थाः चामरस्यमरुत्तमरसाग रा
मरुतांवायुनांचम्रफुडंडुः अविडुः नक्षत्रसुंदरीवंशः
कलंसएववंशोवेराः श्लोककीर्तिश्चम्रनुसंगेलोहि
त्यम्रमिथुंगम्रपुरोग्रेम्रग्रंचम्रतिम्रचलंपर्वतनि

कृष्णदत्तश्चलंचअहीनांसपरिणामिनंस्वामिनंहीनं^वचविषया
 १२३ त्रिरूपाअस्थिराचअच्युतःकृष्णःगान्धिहीनश्चमारारि
 १२३ हरःरामोहलधरःश्मस्वोगरापनिःआसामसदृशो
 नवेगेनअर्निःअर्निःरामाराणंवारवनिनांसीमापयं
 नभूःआदिजासुसर्वेषामाद्याअतेनश्लोकेनखड्गवं
 धःप्रस्थारोयप्यासरलेनिबाहुलारंभस्तरलानांमच
 पलाजोमलिवलानांभ्रमरसैन्यामारवःशब्दोयत्रव
 स्लाभिर्हृसीभिर्वहुलअगंइवड्युक्ताकरंदंडलांजि
 येनेभूपायत्रअवहुलेनमुक्तपक्षेननिर्मलाब्बाहूत्वा
 लाजीगतिवहुलायासाशस्तप्रक्रांताःएवमरुजवंधः

तथा हि पादचतुष्टयेन पञ्चिचतुष्टये कृते प्रथमा
 दिपादेभ्यः प्रथमा चक्षराणि चत्वारिचतुर्थादि
 पादेभ्यः पञ्चमषष्ठसप्तमाष्टमानि गृहीत्वा प्रथमः
 पादः द्वितीयात्प्रथमं प्रथमा द्वितीयत्तृतीयो द्वि
 तीयत्तृतीयाभ्यांचतुर्थ्यंचतुर्था द्वितीयत्तृतीयो
 त्तृतीयात्पादात्प्रथमं वर्त्त च गृहीत्वा द्वितीयः पादः
 द्वितीयादष्टमं प्रथमान् सप्तमा अष्टौ द्वितीयत्तृतीया
 भ्यांपञ्चमोचतुर्थस्तषष्ठसप्तमोत्तृतीयादष्टमंच गृ
 हीत्वा त्तृतीया पादः चतुर्थादि - भ्यः प्रथमादीनि
 प्रथमादिभ्यः पञ्चमादीनि च गृहीत्वा चतुर्थः पादः

हृदयदत्त

१२४

124

भासतेति हे प्रतिभासारप्रज्ञानिशयोक्तृ वादेरसेनम्ना
भातासमंताद्दीप्ताहताम्नविभवा. अशोभयथाभावितान्मोएका
ग्रीकृत हृदयावाद एव देवैर्विजिगीषुभिः पंडितैराभादीप्रियस्याः
वनेत्यश्चिर्धिनिपातः एषोष्टुदलः पद्मः तथा हि. प्रथमम
मन्दारमन्त्रकर्णिकास्थाने ततोद्वयेनैकदलैर्निस्सरणा
क्रमेण तावन्तैव भग्नैर्द्वितीयप्रवेशक्रमेण यावत्कर्णिका
द्वारं तन्नास्तावन्तैव तृतीयं प्रवेशक्रमेण यावत्कर्णिका
द्वारं तावन्तैव तृतीयं निस्सरणाक्रमेण तान्नस्तावन्तैवोक्ष
रक्ष्यं प्रवेशक्रमेण यावत्कर्णिकाद्वारं एवं दिग्दलानि प्रवेश
निर्गमाभ्यां विदिग्दलानि प्रवेशेनैव इति पञ्चमं धः हेसारस्सा
ते

सार उक्तवृत्त्याभिलाषस्यवेगवद् व्यञ्जायतादाविस्तीर्णा
 नयनसान्नसुरवस्वभावम्रवानम्रवपत्स तप्याम्रजक्षर
 अतद्वर्णं द्विरोनिदृशतियस्तादृशतदाव्यक्षाननूकरणो
 नवरदानः सन्तः सारसाभूः रत्नासारस्तुतास्तिताशभ्यपत
 योयस्याः तत्सुदयेदक्षम्रायम्रार्थावगवोयेस्तीत्यति
 विनाशायतिथ्याम्ररत्ननामशोभनाभूः अवरत्नरत्नम्
 ईदृशस्त्वितित्तशब्दे व्याप्तिरेके अत्रनकेवलमधो धः
 क्रमेणास्थितानां पादाणां प्रातिलोम्येतापिस्थितिया
 वदधम्रमस्यापितत्रहि प्रथमपादाद्यदाराशीचत्वारि
 वत्तर्थात्तृतीयद्वितीयप्रथमपादात्त्यदाराशीचप्रथमः

कृष्णदत्त. पादः प्रथमादिपादद्वितीयाक्षराणि च चत्वारिचरु
 १२५ प्यादिपादसप्तमाक्षराणि च द्वितीयः पादः एवं तृतीये
 यष्टाक्षरेः तृतीयः पादः चतुर्थेऽपि चतुर्थेऽपि चतुर्थः पादः
 १२५ इह च सर्वे तदेवापलभ्यन्ते इत्येवम्यद्यभ्रमस्यावस्था
 नात्सर्वतोभद्रं श्रीरागाबंधं ददाति ईहा ईशानाद
 प्राः शारिणी धातुश्चास्तानीरपानियः सूताः वंदिताः
 सतामानत्याहेतुभूतया स्थिरतायामगः पर्वततल्यः
 अंगु तेषां रामा उपवनानि अत्रैका र्थतया प्रतिज्ञो देह भा
 शब्दो रशब्दो अनर्थको समंभो शाराथिस्ततश्चैव अत्र न
 र्थकावभोगो तथा दानत्यागशब्दावनर्थको समंभो

री

१२५

अंगनारामा इत्येतावनप्यंकोऽभंगो देहशरीरादिवान्नि
 जनैव रूपेण स्थितयोरनयो भंगभावान् उपलभ्य
 मानस्यपि प्राब्दानामुपरिपोत्तुं तं भासते इत्यभि
 धायोदाहृतं तस्योत्तिष्ठमनसः शोभनाचित्तस्य सम
 सो देवा विबुधा व्यतरे वेत्येकार्थता भ्रमः तनुस्वल्प
 करि कुंजराः करि श्रेष्ठाः हृंदार करि गकुंजरः पूज्यमा ता=
 नमि निस्तमासः रक्ता घुरिताः कसूनामपि पुनरुक्ता
 भासो लक्ष्यते इत्युक्तं ते जप्सो धामान्याश्रयस्ते ज
 स्विनस्तेषामरु उत्सवः इंद्रः स्वामी हरिः सिंहः जिह्म
 जयन प्रालः इति काव्यप्रकाशसूत्रेन वग उह्वासः

कृष्णदः श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुवेनमः अर्थसिंकारा

१२६ नितिचतुष्टयसंख्यान् उपमीयते सदृशीक्रिय

126

नेयेनोक्तुष्टगुणोन्नतदुपमानं चंद्रादिउपमीयतेय
द्ववक्तुष्टगुणोन्नतदुपमेयं उपासनस्य चंद्रादिविशेष
सोपमानयोर्विशेषरूपतया व्यवस्थापकः अनेना
लंकारवीजभूतत्वात्प्रथममुपमा लक्षणं कार्यकारणो
त्तिआयुर्धत्तामित्यत्वादिवत्साधारणोत्तिमनो
त्वादिकः अतएवेतिअभिधाव्यापारेणावष्टीवादि
नि. ४ व्यावष्टीयतउत्तरात्तदेकवेशिनष्टिअतएव
चोभयाश्रितसंबंधमभिधत्तैतथैवायंयथैवादिरु

१२६

यममोमेवयोरेकतरस्मिन्नव्यविश्रान्तः श्रोतेनरु
 पेशामयाधारमुपमानोपमेवभावंघोतयतीतिश्रो
 तीसममेवसाम्यंसाधारणोधर्मःतुल्यतादिदृशत
 दृश्यंतेनतुल्यमितिचंद्रेणातुल्यंमुखंतत्तुल्यामिाले
 तच्चंद्रविंवंतुल्यंमुखस्य इदमितिमुखं तच्चेतिचंद्र
 विंवंतुमयत्रेतिउपमेयेचवाक्यगतसमासगातद्वित
 गाच्चेतिश्रोतीत्रेधा एवमार्यापि एवंबद्धिधासमा
 सगेतिश्रोतीवाक्येपूरोयिमायाःश्रोत्याउदा-स्व
 प्रेयीति-तद्वितेपूरार्थाप्ययीयथा-इरालोकइत्यादि
 भुजंगःकामुकःश्रवररत्नंसूर्यःअलंकारांतरंचतद्व

उपमाने

कस्मदत्त. उद्भासादिस्त्रिष्टुतामपिकाव्येयद्यव्यभिचारतयेषां
 १२७ शयेनतदन्तेनसफोक्तादीनांसंकरसंस्पृष्टीकृतानामि
 127 तिकेवलतयेषांविषयोनावकस्तेनतदितिसचस्फु
 टतरोरसादिरर्थस्तच्चातंकारांतरमिति न पुंसकमन
 पुंसकेनेति न पुंसके कशेषः अस्फुटप्रसादिर्ग
 शीभूतव्यंगे गृहीतः इत्यस्फुटतत्रोवाटस्यते
 स्पर्शपदेन ध्वनितं अलंकारा इति केवलोपगती
 काराः लुप्तापमाभाह तद्यदिनिपूरापमावत्
 वाकेप्रीती लुप्तापमायप्याधनोति अत्राह्लादक
 त्वलक्षणास्पृशाधारराधर्मस्यानुपादानालोपे

सत्युपमाकरणीयाद्युपमेयं नमृतमपमानं यथा
 राद्ये चैषोतीवाके आर्थी लुप्ता यथा मन्त्रा कृतेति क
 उपः तान्नमानं प्रभुरूपमेयः यथा कृत्तान्तः कूर सत्यासा
 वपीति कूरत्वादि धर्मस्यानुपादानात् लुप्तापमा
 समशब्दस्तद्भावादा र्थसिमासे लुप्ता र्थी यथा द्युगम
 नेति माधुर्यलक्षणा समान धर्मलोपाल्लुप्ता र्थी लि
 प्तापमा यथा यथा विषकल्पमिति मनो विषकल्पं
 विषसदृशमित्यर्थः ननु विषमेवेति प्रकृत्यर्थस
 दृशे र्थे कल्पवादीनां स्मरणान्न उपमाया एव हीदृश
 दाहरणां ननु रूपकस्य प्रत्ययाद् मुक्तसमाशेषापत्तेः

कृष्णदत्त करवाल इति अत्र हस्तरा पिलक्ष्मरा स्य लोपाह्वयो
 १२८ यमा इवेन नित्यसमासात् समासगो इव शब्दाच्चे
 को जीवासेच उपमानलोपे लुप्ता यथास्तत्त्वेति. सकल
 १२८ कस्यापरिविष्टां मश्रीवित्तस्य न ससकाव्यस्य
 दृश्यते अथवानश्रूयते सदृशमंत्राशमन्त्रिणा स
 सवकाव्यस्य ससमिद्रियाणां परनिवृत्तिपदं
 नोपलभ्यते नवाश्रूयते इत्यर्थः अत्र सदृशमि
 त्तिसामान्यनोक्तं विशेषणादिशेषाणां नभिधाना
 लुप्ता यमागता सकलवाक्यार्थगतत्वावाक्यरा
 अस्ति तेति नाना मानोपमेयपदयोश्च प्रवेशः
 अ- पदान् १२८

पूर्ववत्त एष्यद्विदिष्टे इतिविशेषात्सुनरुदाहरणं अंतः
 पुर इवाच इति अंतः पुरीयानि आधिकारणाश्चेतिव
 न्नव्यमिति यिरक्यद्वयकमाचरणा मन्त्रसाधारणयो
 धर्मः सवित्तेतिविधवन्ति विधुरिवाचरन्ति क्विपिसति
 धर्मेवलोपेयप्याविधारिवाचरन्ति सर्वप्रातिपदिकेभ्यः
 क्विवित्येकशत्याचारेक्विप् अत्राचाररूपस्य धर्मस्यलो
 पः धर्मेवलोपेस्मासगापरिपंविशति अत्रोपमितं व्या
 च्छादिभिः सामान्यप्रयोगे इतिरज्जुमुंजार इवेति उच्यते
 समासेमुंजार धर्मस्योपमावाचकस्येवस्यचलोपः हुंठु
 लेतिपरिश्रमन्परिव्यसिकंटककलित्तानिकेतववना

कृष्णदत्त निमल्लतीकुसुमसहस्रं श्रमरभ्रमन्नप्राप्स्यासि
 १२८ यद्यपि तेन तल्ल्यामित्यादौ तल्ल्यादिपदानामप्य
 मेयएव विभ्रान्तिरित्युक्तं तथाहीह कुसुमेन सह
 १२९ दमिति सहस्राशब्दाभिधेयस्योत्कृष्टतरगुणा
 त्वेनाप्राप्यताप्रतिपादनादुपमानत्वं वलादाया
 न्नतस्य च सादादानिर्देष्टादुपमानस्येव लोपः
 माल्लतीकुसुमसहस्रमन्यदुत्कृष्टतरं कुसुमं त्ना
 स्तीति कुसुममुपमेयं उत्कृष्टतरत्वस्य धर्मस्या
 न्यादित्युपमानस्य लोपः श्वोपमेयलोपे कश्चिय
 था ऋषात्तीति सहस्रायुधमिवात्मानमाचरति।

१२८

उपमानादाचारेक्यच उपमेयस्यात्मन उपमावाचकस्ये
 वस्यचलोपः आचाररूपः समानो धर्मो स्तियतः कच
 साक्षादभिहितः मृगस्य नयने इति प्रप्यमनत्पुरुषः
 ततो मृगनयने इव नयने यस्या इति सप्तम्युपमानपू
 र्वपदस्योत्तरपदलोपश्चोत्तिसमासः अत्रोपमावाच
 कस्येवस्यसाधारधर्मस्यनयनशब्दस्यचलोपः य
 हातु मृगशब्द एव तदभायानयनवृत्तिस्तदा मृग ए
 व नयने यस्या इति रूपकसमासस्येव विषयो न त्वस्यो
 पमासमासस्येति न गतिस्त्वनमुपमायास्त्रिलो
 पि न्या इत्याशङ्काहै अत्र सप्तम्येत्यादि अपरमत

कृष्णदत्त माह मृगतयने इति मृगतयन इव तयने यस्यः अ
 १३० त्रगङ्गाद्यो नको यमान प्राद्याभ्यां त्रयारां लोपः स
 १३० प्रम्युपमान पूर्वस्ये न्यादिना हि प्रक्प्ररो न पदुत्तरपदं
 लुप्यते तत्कंठकाल इत्यादा विवसर्वत्र प्रथमोत्यादि
 ते समासस्य मेव समास नियोगेनोत्तरपदलोपविधा
 नान् इदानीं च नस्येवोत्तरपदत्वान् बहुव्रीहौ लु
 विहिते द्वितीयस्येत्तरपदमिति कुतस्तस्योपमेय
 भूतस्य लोपः यदा लु मृगशब्दे एव लक्षणायां मृगतय
 नवदतिस्तदा मृग एव तयने यस्य इत्युक्त्वा स्ववदु
 पकसमासस्यैव विषयो नत्वस्योपमा समासस्येति

नास्ति स्थानमुपमायास्त्रिलोपिन्याः अतएव नोक्तं य
 देति उपमेयेनोपमानधुराधिरूढेनैकसरात्मनो उपमा
 उपमानस्योपमेयत्वापादनं उपमेयोपमा संप्रत्यस्त
 संदेहो यदि संशयमानस्य यदि तस्मादुत्तरकालं भेदः
 प्रतिपादितः स्यात् न वा शुद्धस्यैकस्य विधित्या प्रतिपा
 दितत्वात् आशंक्या हेतुस्यार्थमाह समासलोपा
 विनिर्जदा समासगोनियोगः केचित्तयः शूलकः इत्या
 दोद्भवा चारोपमेयत्वात् धर्मस्येवादीनां चलोपे नि
 लोपवन्तीमुपमाया कृतस्तत्तुक्तमित्याह कूरस्येत्या
 दि मन्त्राविति स्नानत्वलक्षणा एकस्मिन्नेवासाधारणोऽर्थ

कृष्णः ॥ १३१ ॥ एवमुपमा माला रूपं मन्त्राविति वियोगैरूपेणा
 १३१ विषादेन जास्मिन्निति साधारणो धर्म मालोपमेति
 रुद्रवत्कथ्यता पूर्ववदिति मालोपमावत् विमलोति
 १३१ अत्र विमलत्वद्वाराः साधारणो धर्म एक एव मधुरे
 नि अत्र मधुरादिरनेको धर्मः स्थानोपमेति रुद्र
 जागुराणो ज्ञेयता यथा उन्मेषमिति यदंडः अचेत
 नायां यथा लक्ष्म्या मसंभवन्नापि हर्षादिगुराः संभा
 वित्तं सिद्धं रूपैस्त्वेपि सति अव्यय धर्मत्वात्तस्य गुरात्वं
 लिप्यतीति अत्र प्रकृतमुपमेयं व्यापनादि अत्र प्र
 कृतया लोपना रूपतया संभावितं मेदोक्ताविति

भेदो व्यावर्तको धर्मः निश्चयगर्भस्योदा. अयमिति न किमादि
 शब्दावितर्कार्थसंदेहवाचकाः यत्र निश्चयपर्यवसानं संशु एवः पं-२
 द्रः यः संशयोपक्रमे निश्चयगर्भः संशयोपर्यवस्यति स नि
 श्चयगर्भः निश्चयां नो यत्र संशयोपक्रमे निश्चये पर्यव
 सानं भेदोक्तो निश्चयां नोदा. इंदुरिति न दनुक्ता विनिर्दस्यः मे
 नुक्तोऽप्युद्धसंदेहः अस्या इति उर्वशी दर्शने न प्रकूरवस्येयमु
 न्तिः अनपहृतेति अनयोरपहृतभेदत्वेनातिशयोक्ते
 र्भावात् आरोपितधर्म एव तस्य प्रसिद्धतत्त्वेनानुकूल्या
 त् बहुवचनमिति तेनारोपितौ आरोपि इति द्रष्टव्यं सम
 स्तौ विषयस्य रूपकस्योदाहर. ज्योत्स्नेति. आरोपिता वि

कृष्णदत्त यथाज्योत्स्नादयः श्चाराप्यमारागः प्रस्मादयः मरकास्थी
 १३२ निरूपकं पादत्रयमिति समस्तवस्तुविषयस्योदाहरणमिति
 र्थः लांछनस्य छलेनेन तत्राप्युक्तिः पादत्रयमित्युक्तं ननु
 १३२ ज्योत्स्नाभस्मादीनां रूपकं समसो बोधोपायमिति समासो वेति सं
 एव नडरूप देहसं देहसंकरं एकमित्याशंक्याह अंतर्धानेनिकापालि
 सि क्वावास्तवांतर्धानेनैकत्वरूपे धर्मेति तत्रावाप्यनेयादिना
 त्रावपि वास्तवस्यानुपममिति समासोपि संभाव्यो न च तस्या
 ऽन्तर्धानादिव कापालिकीति रूपकपरिग्रहे साधकं यस्य
 चरणांतःपुरे कुर्वन्ती मंडलाग्रन्ती. रसममुरव्यपि सहसाप
 राड्भुरवीभवन्ति रिपुसेनासांगमिति नयत्रतस्यैव रूप

वेरा मेपितु तदंगस्यापि अंगमंत्रोपकराणां व्रतत्वारंभमेव
 लक्षा व्याप्तिप्रसंगात् निर्गमिनि निर्गतिरूपरागरहितः
 मंगमवयवं यत्तत् अमयानि प्रपञ्चकरोति विन्मत्तर्तु
 गिति मत्तुपोलुकृत्तर्तु पूर्वकटमिति न्यायेन द्वितीयाप्रे
 मलानिकामिति अत्र लता रूपेव अंगीकृतिः नत्तल
 ताया अवयवः यत्रादय इति के कलावयवविरूपरागात्
 शुद्धरूपकं सौंदर्येति यथा नदी जले सोत्तरं गिरागीवत्येव
 सौंदर्येण यथा काश्चित्का मर्यादवशीकृत्य तेन तथा कांति
 स्तथा कांतिस्तथावशीकृत्य त्वर्थः अत्र मुखवाद्यवयवो
 रूपरागात्तिरवयवत्व एकस्याप्रियायामारोपवियर्क

भ

कृष्णदत्त. मष्टौतरांगीराया द्यम्भारोपित इतिमालासदृशात् ॥ १३३ ॥
 लाकूपकं रहंसिरहस्यानिनियतो नित्यः परम्भहंसादेनो
 १३३ ॥ नियतस्यानिमित्तस्यानुगुणास्यमसेवरादेरादीपः ॥
 १३३ ॥ उपायोयस्यसानियतरोपरोपायः स्निग्धशब्दनिबंध
 नपरस्परित्यादा-विद्यदिति संकोचेतिअभावोवप्रको
 प्रज्ञाच्चडुर्गोतिप्राकारादयोगौरीचदः प्रजापतिः
 भीमोभीमसेनः सधंशोन्ययः सएवसधंशः श्रेष्ठभन
 वैष्णुः एवमितिनियप्याविलसदमलनारीनिवनीलाब्जव
 डान्याधिवसत्तिसदायः संयमाधः कृतानी नडलसि
 तकलापिवर्तनीयोनयूरेवितरत्तुकुसुमादोब्रह्मच

यश्चियंचः यथोक्तं इदं ते केनोक्तमित्यादि वक्ष्यते ।
 इति शब्दः श्लेषे पुनरुक्ता भासे च संकरलंकारे च कुंज
 रेति अत्रापि कुंजवारिधिचंडमहोमंदराद्यारोपानि मि
 त्तमालानसेन उर्वाद्रिसागरादीनामारोपः मानसशब्द
 वदेकारवशब्दोत्रोभयार्थो नास्तीति मेदभीत्तं परंपरि
 तं मुद्रयथा अत्र नोक्ति केति परंपरितमपि लिख्ये च वाच्ये
 मुद्रमवाति वंशान्वये वेराउवंशे च रत्नमवाति शनि वंशा
 शब्दस्योभयार्थवाचित्वात् लिख्ये त्वं अत्रान्वयवाचि
 वंशस्य वेराउरूपवंशत्वमपि यस्मिन् राज्ञो रत्नत्वोपरा
 पायः अस्ति लिख्ये मुद्रे मुद्रं परंपरितं यथानिरवधीति अत्र

अ

१३४
 134
 ३
 कृष्णदत्त-त्रलोकानांवलित्वापः परस्य विष्णोः कर्तृत्वात्सीयरो
 उपायः वाक्यार्थवृत्तिर्यथा उदयतीति गजसंवाधिन्या
 लीलयावस्त्वतरभूतेन गिरिदागावहनमसंभवल्लीलास
 दृशीलीलाभगमयतीति अत्र च विप्रकर्षादोपम्य
 विष्णोः नत्सदृशीमिति गजलीलासदृशी अत्र व
 हन्तीत्येवमासीत् संभवदस्तुसंबंधानि दर्शनामात्मन
 स्वेति स्वंपतवलक्षणा क्रियास्वभावः स्वहेतुपतनक्रिया
 करणाभूतमुन्नतपदप्राप्तिर्लक्षणांतयोः स्वस्वहेतोः का
 र्यकारणयोर्विचयः कार्यकारणाभावलक्षणासंबंध
 मत्स्योक्तिः कथनं क्रियया कृत्वा अत्र न तपदप्राप्ति

१३४

३ति
६

रूपहेतोः पतनलक्षणास्य स्वस्य च त्वयः कार्यकारणभावलक्षणा
सं-बंधस्तस्योक्तिः ममेवोन्नतपदप्राप्तिरन्यस्यापिलघोः पतन
परिणामकारणकार्ययो रत्वयेमोयमातोयमेवभावस्याक्षेपे
सं-वस्तुसंबंधेति दर्शनायोलघुः सपदमवाप्यपनेदिनि सं-
बंधः श्रोतव्यः शृंगकार्ये प्रस्तुते प्रस्तुते कारणागेत्तौय
थाजाइति हसिनेनेति हासेत न वगमनानं नरमेव ममम
रां भविष्यतीति सूचितं राजश्रुकः कश्चिदुत्कृष्टं जा
तिप्रालीश्रुकः कार्ययुक्तमिति श्रुकवृत्तान्तरूपं एत
दितितस्य प्रयुक्तस्येति किपज्ञा इयत्सजडो मुखो दाड्ढी
त्रैलोक्यकमालिनी पतनं वारिणाः करणं मुक्तामरिणारित्य

२४

कृष्णदत्त मंसः अस्मादव्यदपिष्टराउप्रानेरादीयमानोनेत्रांग्यल्य
 १३५ वनेलघुक्रियाप्रविलायिनिस्तन्ययमुक्तामरिगुडीय
 १३५ गतइत्यंतः शुचान्दितं नानिद्रानिमुखादितिलोकप्रम
 द्यामुखमन्त्राकृतिः अयेक्षितक्रियंचेतदशदानंजात्या।
 वेदनमेतच्छरीरादत्यन्तरंजातमित्वर्थः प्रतियाजनंसो
 प्रोधनंस्तेयइतिविशेष्यदस्यापिस्त्रिष्टुताविष्णुनामा
 रकासुरे हतेकोपिनन्मञ्जीनरकासुरेमित्रप्रत्याह सह
 दिति समासोक्तिरिति समाप्तविशेषरान्तसादृश्येविप्र
 तीयमानेनापिकेनचिद्भर्मेरागुगुरायं प्रसृत्यं प्रकृत्यं
 स्यभावः तस्येवचारु कृत्यंच अत्रपुनत्वादित्यादिवि

नम

शेषरागाणां तथा पुरुषोत्तमै लक्षणास्य विशेषस्यापि हि
गर्मं सुत्वमिति श्लेषे यत्तत्तथा पुरुषादिनि सत्पुरुषवृत्तान्तानु
ल्या प्रकृतानुत्वस्य श्रीकृष्णवृत्तान्तस्य प्रतीतिः अ
द्यः पालां निवृत्त्यै मतिश्च प्रसायेन या ज्ञानिमित्तेन
नमहानपि स्वल्पोऽपि पुरुषोत्तमो विष्णुः सत्पुरुषश्च
एव न प्रादुर्भूयो भिधाया एकत्र नियंत्रितत्वात् ना
पि विशेष्यपदस्य हि सुत्वोऽपि प्रादुर्भूतमूलध्वनि
भगवद्वृत्तान्तस्यात्रावाच्यत्वात् न तस्य चाप्रकृतत्वा
त् प्रकृतनार्थमुखेन यत्रा प्रकृतनोऽर्थो विशेष्यद्वारे
णावगम्यते सतस्य ध्वनेर्विषय इत्युक्तं सत्पुरुषश्च

य

कृष्णदत्त रितमेवात्रवाच्यं प्रस्तुतं च न तन्मुखेन चेतनापर्यप्रति
 १३६ पतिः ततः प्रावृक्षान्पुद्गव एवायामिति चेन्न तस्य
 136 वाच्यत्वा संभवान्न त- कृष्टतमस्यापि पुरुषस्य स
 न्यत एवातिप्रान्तिविश्रमभ्युद्गर्तुमाक्षिप्यमाशा
 स्यन्तु तस्यागुणावृत्त्यावदानिमाविक्रमगुणाभूतं
 त्वादित्यप्रस्तुतप्रशंसैवेयायेनापीति अत्रचंद्रलक्ष
 शांविशेष्यपदं नास्ति संभ्रमदितेनेत्यादिविशेष
 शांनिष्ठिष्ठानि इति न तुल्यचंद्रदीरावृत्तात्ताविशेष
 यगासाम्यवज्ञेनदीराविभवपुरुषप्रतीतिरिति
 समासोक्तिगर्भत्वं पादाः रश्मयः पादौ च यदौ च

जड धामनशीतलतेजस्त्वंमूर्खास्यदत्त्वंच आदायोनिःश्रव
प्रकृतजलनिधिनाम्प्रन्वायेपार्जितधनस्याप्राकृतस्य
तुल्यस्य पुरुषस्यप्रतीतिः अर्द्धे ररा इति अत्रयद्यपि
साकृत्पवशेनकोपि पुरुष ईश्वर आदिपत्ते तप्याप्यप्रस्ता
तस्या विवृतांतस्यैवचमन्कारकरित्वं अहोयद्यप्येक
त्यः समर्थः प्रा होटकः कश्मीरेषुकावालोद इति प्रसि
द्ः रसनाविषययो जिह्वापरिचयिः पेभ्यन्यं च चापल
मश्नोतव्यं अवशामविमर्दो गवोपि अन्नः शून्यकरत्वं
सरं ध्रुवं डत्वं रिक्त हस्तत्वं च वाराणकरी निषेधश्चक
राच्चा पलं हेतु रिति अविदुः प्रतीयमानस्या सेवने हे

^म
 कुलदत्तः १३७ १३७ नैतप्रस्तुतस्वविद्यमातस्यात्पत्वं मेदेमेदः अन्त्यतत्त्वा
 त्वमापिकापिवर्तनत्वायस्मात्प्रोक्तेयदिव्यामासाद्य
 प्रजापतेरेरेवताभवन्निप्रयामायोविर्त्तरेखामर्यादा
 राकायामिति अत्रपरिणिमानिष्कलंकत्वं वहिस्संय ^म
 दपिद्रूपतयोक्तत्वाच्चंद्रस्यकलंकरत्वंसंवंधेय्यकलंकं
 चैत्यनेनासंवंधउक्तः अत्रस्मराधिष्ठानलक्षणा
 कार्यस्यपूर्वमेवसद्भावाद्ब्रह्मवाधिष्ठानलक्षणास्यकारणा
 स्ययश्चात्सद्भावाद्ब्रह्मवाधिष्ठानलक्षणास्ययश्चात्सद्भावा
 दितिकार्यकासायोः पूर्वपर्यविपर्ययः अत्रपरिवार

त्वं परमो गयोगत्वं च साधारणो धर्मः यदीति मन्त्राविद्या
 दिते वेति प्रस्तुतमुपमेयं पूर्वपादत्रयोक्तमप्रस्तुतमु
 पमानमूतं इवानुपादेयते प्राकरिकरोका प्रायशः
 काम्यामुपमानोयमेयभावगतिरित्यर्थः एवमिति
 यथा यतिरेके तत्र हि एकस्य बहुभोवाव्याप्तिरेकमा
 नाव्याप्तिरेकता यथा हरवन्नविषयाष्टिर्हरिवन्नविभो
 विद्यतवृषः रविवन्नयासिउः सप्तहकरत्नायितभूः कसु
 चिदपि इति साधारणधर्मादीनां साधारणधर्माणां
 यमेयसाधारणधर्माणां प्रतिविवक्षेनानियतानि स्यु
 तयावक्यं साधारणधर्मज्ञेति चेन्न वस्तुतो हि तेषां

कृष्णदत्त धर्मशास्त्रममेदं इति साधारणाशब्दां न रेखाप्रतिपा
 १३८ दित्तत्वात् तदप्रतिविंवने इति नास्ति कश्चिदधिरोधः ध
 मदीनामिति क्त्वादिना उपमानोपमेययोर्ग्रहः विप्रस
 १३८ रूपां विनाग्रीतं क्त्वादिना विप्रस हिमांशुदप्रतिपत्त्यो
 पमेवभावः तथा न नस्याः कुमुदिन्यामानोपमेयभा श्रुत्य
 वान् इत्युपमानोपमानयोर्विप्रप्रतिविंवप्रतिविंवभा
 वः न केवलमेतयोस्तथा निर्वर्त्तनीति निर्वर्त्तनालक्षणा
 स्यात्क्रियारूपस्य साधारणाधर्मसाधर्म्याप्रतिविंवने
 विकसतीति क्रियारूपो विकसलक्षणासाधारणाध
 र्मोक्तः सैवेति सदृतिः धर्मस्य सदृष्टो यथा किंवा

वृ

निष्कपराणां नो धनं वागानां फराणां मरिः केसरारिः ।
 सिंहानां कुलवालि कानां स्तनां कुन्तं स्पृश्यं ते अमृत
 तानां अत्र स्पर्शक्रिया लक्षणाः समानो धर्म एक एव
 सर्वत्र स्विद्यति संकुचति वेङ्गति गांशमिष्टति विवर्तति कं
 पने निमि ति नयने निमीलयति ति र्यक् सकटाक्ष
 मं न दहति अत्र व्यौक्तं शब्दं करोति अत्र स्विद्यतीत्यादि
 वक्तीत्यु क्रियाः स्व धूलक्षणाः स्व कर्तृ लक्षणाः स्व कर्तृ का
 रकाः स्व सह धृतिः आद्यमिति प्रकृता प्रकृता समान ध
 र्मसंस्कृद्गर्म लक्षणां संग्रामेति अत्र क्रिया रूपः समासा
 द्गुण लक्षणाः समानो धर्मो विहृष्य पानिवद्गः चायादिशब्द

१३८ दृष्टमदत्तलक्षणाभुत्तरं प्रत्युत्कर्षजनकं प्राकरणिकानामेव
 १३९ सहस्रमूर्धन्यायांङ्गिति अत्र सर्वेषामेव वदनादीनां
 प्राकरणिकानामा - दयतीत्याबोललक्षणाः क्रियस्तु
 १३९ य एक एव साधारणो धर्म उपनिबद्ध इति पदार्थगतत्वं
 वदनेमिव हृदयमित्येवम्ययम्यत्वं कुमुदेति अत्र
 कुमुदादीनां य प्राकरणिकानां काप्रपि नृनकापीति
 निन्दालक्षणागद्वयारूपः साधारणो धर्म एक एवोप
 निबद्धः अमृतादीनामप्यप्राकरणिकानां प्रतिह
 तमिति हननाक्रियालक्षणाः समानो धर्म एक ए
 वोपनिबद्धः अनादिमितस्मान् प्राबेदेनो निबद्धाव

म

१३८

चेत्यादिरूपेणाश्वार्थविहितवतिरूपेणाचम्यार्थेनोति त३
 त्यादिनात्तुल्यार्थविहितवतितावाप्तेष्वेपीति यद्यापि
 श्लेषोपकृतत्वेव्यातिरेकस्य गंगिभावसंकरत्वं तथा
 पीहंविषये श्लेषव्यातिरेक इत्येवाप्रासिद्धिर्न तसंकर
 इति न तस्मादतस्य सारगम्यमिवावप्रभेदो व्यातिरेकप्रका
 रतया व्यवस्थाप्यते औपम्ये इति शब्दाद्यनुपादानाद्युपेहे
 तुद्योक्तौ शब्दौपम्ये व्यातिरेकोदा. असिमात्रेति उप
 मानोपमेयगतनिकर्षोक्त्यर्थहेतवोर्धयोः प्राक्तावादि
 त्तौपम्ये व्यातिरेकोदा. इयमिति उपमानोपमेयगतोक्त
 र्थापकर्षहेतवोरुक्तौ शब्दौपम्ये श्लेषेयप्याजितेति उ

स्वेवा-

कृष्णदत्त. यमेयगन्तोत्कर्षहत्त्वोरेकस्यानुक्तोपशेदोयम्येष्टोदोदा
१४. इति स्वयं विमृश्य उपमानोपमेयगन्ताप्येकैर्त्कर्ष
१५० हेतुर्द्वयो रप्युक्तावयवोपम्येष्टोदोदा. अखंडेति अन्या
अद्वयं स्वयमभूत्सुखं राशदः स्मिष्ट इति अतः परं अ
खंडमंडलः श्रीमान्येष्टेषु पृथिवीपतिः न निशाकरव
ज्ज्ञानुकारकेवल्यमागतैः अवतुल्या र्थवन्तिः कला
शब्दः स्मिष्ट इति पाठः ततो मित्योदिनेदिक्ः प्लोकस्तर्था
चाम्नादिज्ञोवोपमा भास्वत्ते निचस्मिष्ट इति पाठः त
स्यचस्मिष्टत्वं भास्वरत्नस्यचसमारोपणव्याख्यत्वस्यप्र
तिपादनात्तु उपमेयोपमानगन्तोत्कर्षाप्येकैर्त्कर्षहत्त्वोरुक्ता

१४.

वादिज्ञौपम्ये उदाहरणं स्वच्छेनिम्नत्रोपमानरूपमाधुग
 नत्तस्मादहरणो न्तान्निलक्षणापकर्षहेतुर्नेत्तौः तप्यो
 पमेयरूपा ननगनत्तस्मादहरणो आसक्तिलक्षणागतहे
 तु रपिनोक्त इति द्वयोरप्युक्तिः आननविषये स्वच्छ
 तागुणेन निर्मलकांतिगुरो नमधुविषये अकलयता
 गुरो नच विंवप्रभावद्विवीफलवद्धरो यस्याननस्य विं
 वस्य विंवीफलस्य प्रभांकांति धारयतीति मधुपक्षे उभय
 त्राप्य चेकृत्रियहृद्यगंधानिषेध इवेति तन्न निषेधा एवैव
 धानस्य निषेधमुरवेन विशेष एव तान्ययति अन्यत्र
 चेत्तं प्रतिषेध इवेव स्य यो विशेषाभिधित्तस्येति अ

कृष्णदत्त शक्यवक्तव्यमिति वक्ष्यमाणं विषयस्य लक्षणांशमिति
 १४१ प्रसिद्धत्वमिति उक्तविषयस्य लक्षणां वक्ष्यमाणविषया
 वस्य लक्षणां वस्तु कथनानि वेधरूपाक्षोपोक्षमएहेति
 १५१ अत्रापि किमपि कस्याश्चित्कृतेति कथ्यमाणमिदं
 अत्र विचारितकार्यारंभिरागीकृतमित्यतो न भारीय्या
 मित्तस्याः फलकस्य कार्यस्य प्रकाशने कपिना प्रान्ति
 पारितं ननु भवनं कारणाभेदेरेण कार्योत्पत्तेरसम
 वात् प्रसिद्धनकारणा नुपलब्धेस्तु कार्योत्पत्तेरहे
 तु केन निविध्यते तावन्मात्रलक्षणात्वादिभावनायाः
 अस्यांचनविरोधरूपत्वं विरोधे द्वेयोरपि परस्परभावा

न अत्र तत्कार्ये त्वन्तिरेव कारणाप्रतिषेधे वाध्यमाना
 प्रतिभानि न तु विषयैरगपि बाधः कारणाप्रति
 षेधस्य हि बाधः प्रतिभासमानोपि न प्रत्यपेक्षः ज्ञप्ति
 श्रोत्यन्यपेक्षया दवीयसीति विभावनां प्रयोजयन्ति
 भवतु वात्रापि सामान्येन परस्परं बाधः तथापि न विरो
 धरूपत्वं हेतुफलभावं विशेषमाश्रित्य प्रवर्तनादस्यास्त
 दपवादत्वात् तत्र क्रियाया इति कारणाभूतायाः प्रतिषेधेऽ
 भावे अत्राप्रसिद्धं कारणां वस्तुतोऽस्तीति विरोधपरिह
 रः विशेषोक्तिरिति अतैलक्षणाः सुरतप्रदीपाः इत्यादि
 त्ररूपकप्रायं नष्टं विरोधोक्तिलक्षणां प्रयोजयति

कृष्णदत्त

१४२

१५२

निद्रेति अत्रचलनाभावस्य निमित्तं मन्मथोन्माथः नि
द्रानिवृत्त्यादीनि कारणाणि स्मरावेशान्नर्गतिवल्लभानुर
क्तिप्रभृतिनिमित्तं नोक्तं कर्षयति अवीर्यवीर्यत्वं चो
क्तं निमित्तं स एकं इति अत्र निमित्तं स चिन्तामेव प्रती
त्यगोचरात् एकस्त्रिधोति अत्र शौयोन्माविनयली
लानां वरानिनीयत्वे उद्दिष्टानां यथासंख्यं द्विषामिन्या
दीनामनुनीर्देशः कृतः अन्येनेति विशेषेण सामान्ये
न वा वैधर्म्येण सामान्यस्याविशेषेण सामर्थ्यवे उदा०
असंज्ञात इति एकस्य भारवहनमपरस्य स्रवस्वाप
इति वैधर्म्यं आक्षिप्तो गतो म्याक्षीति गलीयो वलीवर्दो

१४२

गत्तेवलादासंजितंयुगंयातयानिसगली अथवाकर्म
 रायशान्तोत्पंतमलास्तेगलीगुदातामितिअत्रसि
 प्रेषितेनानातियोगेसहेतुकोसोनासिद्धेइतिनाति
 द्वयेऽप्यातिरन्यासः चतुर्भिर्जातिगुदागक्रियाद्वयेः
 त्रिभिर्गुदागक्रियाद्वयेः द्वाभ्यामिति क्रिययाद्वये
 राचयतिर्वज्रंवलंजवः सैन्यं चगंभीरीनीत्यादिजाग
 तेर्दहनत्वजात्यासहविरोधः वियोगसद्भावोहिविरो
 धपरिहारः जातिगुदागविरोधेयथागिरयहतिउन्नति
 विभ्रतिप्रवक्तुंजवः सैन्यं चगंभीरीनावलनायः अह
 ममध्यश्च अत्रगिरित्यादिजातीनामनुत्ततत्वा

जी

३=

८=१०

कृष्णद.

१४३

१५३

दिग्गुणोः सह विरोधः श्लेषे राग विरोधः धामाधनः स्व
द्वः अन्तरज्यन्ते इत्यनुरागः राधिरंकनं रक्तत्वं च स्ते
हं राधिरार्द्रता अत्र योऽस्तत्त्वजान्तेर्मंडन निवर्तन क्रि
यया सह विरोधः प्राप्नुभा दोत्र विरोधपरिहारे स्तजती
निशुशक रत्वे जान्ते जनार्दन इव्ये राग सह विरोधः
दानवता प्राप्य कृत प्राफर रूप विरोधपरिहारः
गुदास्य गुदो नय प्या संजनेति अत्र काठित्यं
सौकुमार्ययोर्विरोधः राजप्रसादोत्र विरोधप
रिहारे पेशलमिति पेशलत्वं गुदास्य दहन क्रिया
यादुर्जनवच कतत्यरिहारे कोचाद्रीनि अत्र ह

१४३

६=

बह्वलक्षणास्यगङ्गास्यांभोजावैलस्वरूपद्रव्यरु
 पेराभागाविप्रख्यातिस्तन्यरिहारेऽप्रभिजानःसच्छाः
 परिच्छेदतिम्रवजऽकररातपकरराद्वेदागायोः
 क्रिययोःवस्तसौंदर्यप्राप्तिपर्यवसानंनन्यरिहारे
 जऽयतिप्रगितलयतिव्यामोहयतिचकाश्चिदिह
 प्रभेदःश्लेषवशादेवसमासादितप्रभावःश्लेषात्म
 क एवततःश्लेषेरांसहास्यसंकरावसंकाशमन्त्रा न
 र्याभेदाभावान् एवमन्यत्रापिपरीक्ष्यं अयामिति
 पानक्रियायाजलाधिद्रव्येरागुतिप्रभावस्तन्यरि
 हारेसमंदेतिअत्रगंगाकालिंदीरूपद्रव्यायोःगजसे

कृष्णदत्त-न्यवाहुल्यं तत्परिहारे डिंवोवाल्भस्तद्विषया स्वभावोक्तिर्य
 १४४ या धूलीधूसरतनवोरज्यास्थितिरचलाकल्पितैकलपाः
 १५५ कृतमुखवाद्यविकाराः क्रीडन्तिस्मृतिभङ्गिडिंवीः द्राघयि
 त्वादीर्घीकृत्य प्रियस्थिरेत्यादिना द्राघादेशः प्रोचोश्च
 स्य मुखवाग्मन्त्रं डं मुखं व्याजेनेति तौ तनुपरमार्थतः हित्वे
 ति क्रत्र निंदादिरायतिर्लङ्गत्वादिनिंदावाच्यं त्वत्सदृशो
 न्योकोपि दातास्तीति तनुतौ पर्यवसानं सहदिवसनि
 शाभिदीर्घाः श्वासदंडाः सहमरिग वलयेवाव्यधारा
 गतंति तव सुभगवियोगेन स्या उद्धेज्जनशीलायाः स
 हवन्तनुलनयाहुर्वलाजीविताशा क्रत्रादिवसनिशा

मरिगवल्लयतनुलताप्रभृतीनां तृतीयां तत्त्वेनागुशाभा
 वाडुपमात्तचिंम्बासवाव्यधाराजीविनानां चोपमे
 यत्वं प्राधान्यात् अस्मन्मन्त्रशोभनः इतरः सत्प्रोभ
 नः अलंकार इति अनेन परिवृत्तिशब्दोन्नक्रियामा
 न्नं अभिधत्ते इति प्रंकां निराकरोति विप्रलंभोभ्रां
 निरयापोवा उन्नमेन दृष्टिरूपेणान्यूनस्य व्याख्या
 दिकस्य परिवर्तनादाधिकपरिवृत्तिः न्यूननेति न्यून
 नगुशोनपरिहरस्वीकारेणोन्नमस्य वस्तुधारा रूपस्य
 परिवर्तनान्न्यूनपरिवृत्तिः आसीदिति अत्रापमभिप्रा
 यः स्वमविनैव नीलयोस्तवलोचनयोः किमंजतेन ।

भा=

कृष्णस्त विज्ञां जनेन वामू प्रतिभासेने इत्यर्थः तवा कृतिरपि भूष
 २४५ रागभावेपि न जनेने रामा गीयकं पुष्पानि अतो मू
 १४५ षयामापिन धाम्नायमिति वपुः प्रादुर्भावादि नि
 अत्रानुमानसद्भावेपि न तेन सह वाक्याप्यी मृतस्य
 हेतोः संसृष्टिव्यवहार उभयोरपि मित्रदेष्टात्वाभावा
 त् अत्रानुमानं न हेतोरुक्त्या पक्वतयोपकारकमिति भ
 वत्यंगीगी संकरः किं नु हेतुलक्षणा मन्त्रास्तीत्येताव
 दभिसंधापहेतोरिह मुदा हतं प्रशायित्य अश्वक्ताः
 वाच्येति वाच्यं पर्यायोक्तं अभिधेयं वाचकः अत्र
 मेवेति अर्थसामर्थ्यात् मनाभंग्यं न रोति कार्या

सुयमिवंधघोरौ यमिनिहयग्रीवंशवेदेनेनिनिवास
 ग्रीनिरुज्जिनेनिभंग्यंनरुचिनेः प्रावेरुच्यतेनदेवे
 निपटीयस्त्वादवभावस्यनदाकारनयेवतस्योत्प
 न्नेः यस्यात्तिनिविधिनिषेधरूपात्मकप्रकारेणा
 दृष्टेशनिनिर्विकल्पेन ज्ञानेन गृहीते सानि विकल्पे
 तिसाविकतिपक्कानेन ग्रहरां दृष्टमिति निर्विक
 ल्पिकगृहीतं विकल्पयतीति ॥ तदीयत्वादवभा
 वस्यानदभकारेणोवतस्योत्पत्तिः साविकल्पेन गृ
 हात्तिस्त्रभिन्नेति निरंशस्य वस्तुनो भेदसंसर्गयोर
 भावान् नौहिविकल्पस्यैव व्यापारः सपदैमिन्नर

भपिवस्तु

कस्मदत्त भावात्तु गोः शुक्ल श्रुत इति एवं भिन्नमपि पदार्थजान

१४६ मयं गौरयमापि गौरित्येवं संसृजति मुक्ताः केलीति
१४६ अत्र स्वरद्विमतो भवतस्व वर्णानं काविप्रतिष्ठितं भो
हृत्तांचेति उदार चरितानामंगि भावविवस्त्वत्तरंगभा
वेनोपनिवृत्तमानं चरितं चोदात्तमित्यर्थः तस्येह
गित्वा दिनि अन्तेऽपि नरसवदलंकारः अस्योदात्तस्य
तदयवादत्वान्नान्ति सिद्धि इति यद्यपि समाधेरपि वक्ष्य
माणा स्वतदास्कंदति न प्यापि समुच्चयादित्यमर्थ
संज्ञा विज्ञाना न्यस्य नुल्य कक्षतयेवोपादानमाश्री
यते न वत्त ज्ञास्तीति भिन्न एवासेन पृथगिति रु

१४६

द्वेयेहित्रे धान्यः सदसन्नोयेमिः इति संचागाधित्वाक
 पांनरेखांमुपयगलक्षयत् स्थिताद्युपाबुमिन्निका
 र्शांनरं एष एवेति हंतो हे त्वं नरोपादानरूपः सतः
 शोभनस्य सताः समुच्चयमानेन सहयोगो यथा
 कुलमिति अत्रमालिन्येन कुलस्य शोभनस्य मूर्त्ति
 दिभिः शोभनेः समुच्चयः दुर्वारास्त्यत्र स्मरमागशि
 णां दुर्वारि श्वेताशोभमानानां दूरवती वाडु द्वेजकत्वे
 न नन्दु प्रौरेव प्रेमादिभिः समुच्चयः असतामिन्नितववय
 प्रभृति सत्यपि सत्त्वे सर्वथा मसपिकथनमसत्त्वेनै
 व विरहिता भावित्तत्त्वात् अत्रैभिः शशिनः शोभ

कृष्णदन्तः तद्विवसधूसरत्वेनयोगः अग्रशशितः शोभनत्वं प्रकृति
 १४७ सौंदर्यात् अशोभनत्वं च धूसरत्वात्पादात् एवं पदांतरा
 १४७ रां शोभनात्तां पदांतरा शोभनात्नेनयोगो दृष्टव्यः
 एवं चास्य सदसद्रूपस्य तादृशेनैव परेणायोगादिव
 सदसद्योगः शशिते धूसर इति च शोभना शोभनत्वा
 मुपदर्शितं शन्येशन्यांतीरीरिति शोभना शोभनस्य
 तादृशेनैवयोगः कामलवनेषुनुवारः रूपविलासा
 दिशालिनीषुजरा रमणीय्वतिष्ठश्चरितं धातुर्लक्ष्मी
 श्वनीचेस्वित्पत्राधिकमलवनस्यस्यतुमोरस्यसद
 सद्यस्तादृशेयवत्तरुणीजरयासमुच्चयः नतकम

था

१४७

लवना नो सतान सतान तसौ रेगामेयां नुल्य कदयन्सा विरहा
 न् गुरोचक्रियाचेनि अत्र गुरास्य क्रियायाध्यु
 गपे दुत्पत्तिमुदाहर्त्तुं पठनीयं कलुषं च न्वाहितेय
 कस्मान्न सतपंके रुसुंदरश्चिचक्षुः पतितं च महीयते
 द्रुतेयां वपुषि प्रस्फुटमापदा कपदौ रिति गुरा योर्यु
 गपद्विस्थितौ यथा विदलितेति अत्र बलमखयोभि
 न्नाधारविमलमलिनत्त्वलक्षणा योर्युगपद्विस्थि
 तिः क्रिययोर्युगपद्विस्थितौ यथा त्वकलुषामि
 ति अत्र कलुषत्वनक्षणास्य गुरास्य पतनलक्षणा
 क्रियायाश्च युगपद्विस्थितिः धुनोतीति अत्र एकाधि

कस्मिन् करणात्वेन धुनो ॥ ५ ॥ अथ मेकेति अत्रोपनता अखितव्य
 १४८ मितिचक्रिययोर्युगात्स्थितिः गुराक्रिययोर्यप्या ॥ ५ ॥
 १४८ तनुते चेति क्रिययोः समुच्चयः अत्राक्षितिस्तुरालयौ
 भिन्नदेशौ तत्र कृपा राधा रात्त्वसा धुवादत्वलक्ष
 रायोर्गुरा योस्स समुच्चयः तवाच्यमिति रुद्रदेनेष्ट
 न्तं व्यधिकररावायस्मिन् गुराक्रिये चैककालमे
 कस्मिन् उपजायेते देशे समुच्चयः स्यात्तदन्त्योसा
 वितियुगयुक्तं तन्नवाच्यमित्याह धुनोतीत्याह
 एकमित्याद्येयं अनेकस्मिन्नित्याधारे क्रमेणोति
 प्रतीकादन्तरं एकस्यानेकस्मित्यप्या श्रीराणी

१४८

विंवस्त्वज्जतिननुतांसेवेत्तमध्यभागः पञ्चांमुक्तास्तरत्ता
 तयः संश्रिताः लोचनाभ्यां धत्ते वक्ष्यः कुचसचिवत्तामवि
 तीयंतुवक्रांत्वद्वात्राणागुराविनिमयः कल्पितोयोवनेते
 तिपाठः आद्याधमेवचश्लोकस्योदाः श्रवैकरस्याएव
 त्त्तुलतायाः पूर्वश्रीरागिविवेत्तदनुमध्यभागोइतिक्रमे
 रादितीयेवृत्तिः एकोमेकः क्रियतेअधुनेतिनंतारागमि
 त्तिनंतैवांश्रीसहोदररत्ताहरराहृदयमेकरसंविंवाद्य
 रेप्रियाशांनिवेशितंकुसुमेवारगेननेषामिद्रुंभव का
 शिरागामप्यस्त्रारागंश्रीसहोदररत्तंकोस्तुभः निवेशि
 तंचुवंनैकरसंकृतं पुनः क्रमेणोत्पादिप्रतीकात्परं

पराः

^३
 कृष्णदत्त अनेकस्यैकस्यैव ते उदा. मधुरिमरुचिरेव चः रक्तानाम
 १४८ मृतमहोप्रथमप्युव्यनक्ति अथकथयति मोहहेतु
 रं नगनिमिवहात हलं विषं न देव अत्रानेकममृत्तं
 १४९ हालाहलं चैकस्मिन् वलयचसिभूतं अनेकस्यैकत्रक
 रोगोपया न ज्ञेहं न न भिन्निमं हिस्मिदं लब्धावकाशं
 दिवः साधेनुजरेत्ती न दंति करिरागमेता धनाभाघ
 टा सद्गुद्रोषु सलधनिः कलमिदं संगति कं यो विता
 मा श्रयं दिवसैर्दिजोयमियती समा रोपितः अत्रानेकं भूषमं
 गेहादि एकस्मिन् विजे दिवसैः कृतं अत्रैकस्यैव हा
 तोपादानयो रविं वदित्वा न परि वृत्तिरिति पाठः अवि

१४८

वदितत्वादिनतमिन्निग्रहस्य हानमेवविवदितंनोपादाने।
 अन्वयव्यतिरेकेतिपक्षधर्मत्वंपक्षेव्याप्यवृत्तित्वंअन्वयः
 सपक्षेसर्वत्रैकदेशेवासत्त्वं व्यतिरेकोविपक्षौ। व्यावृत्तिः
 व्यापकस्यागमिमत्वादेधर्मिरापक्षेपर्वतादावयोगव्यव
 छेदः असंबन्धाभावः तेनपक्षेव्याप्यवृत्तित्वेसाध्यस्यद
 र्शितं अचिन्त आकृष्टः प्रेयत्करश्चयेलहस्तः अत्र
 योयित्तां अव्यापारेणोपपत्तनंस्मरपरोगामित्वेसाध्ये
 साधनंयोयित्तेक्षणेधर्मिन्नित्रैवसाध्यसाधनोभयरूप
 त्वमास्ति प्रासनधरः आदेशाकारीनदर्शितमिति रुद्र
 देननुदर्शितं वस्तुपरोक्षंयामिन्साध्यमुपन्यस्येत्तदि

कृष्णदत्त परीतंतदनुमानमिति साकृत्तेरिति विशेषरागां सा।
 १५० कृतत्वं प्रतीयमानार्थगर्भकारः अतएव प्रसन्नपदा
 रब्धत्वाच्च नायं ध्वने विषयः एवं च प्रतीयमानः शा
 स्ववाच्यो न पुरवत्यान्परिवर्तु इति साकृत्तेनामप्रकृ
 तेति क्वचित्प्रकृतानि संसाम्य यथा सदयं बुभुजे महा
 भुजः सहस्रो द्वे गमियं चनेदिति म्प्रचिरोपननां स
 मेदिनीं न च पादो ग्राह्यां वद्धुमिवेति सप्तुच्चितोप
 मायं क्वचिदप्रकृतानि संसाम्य यथा कस्यां चिद्गुल्यतायां क्व योगि
 चित्तदुमयानि संसाम्य यथा पृथुत्यां न च्चेहमास्ति प्रकृतेरित्ये
 व सज्जावात् व्यासंगो निरोधस्तस्माद्गोभयं नन्व

त्रकथमन्वव्यपोह इत्युक्तम् ॥ प्रमाराणां तरेत्यादि
 अवगन्तं प्रातिपाद्येन ज्ञानं व्यपोहमानस्य वर्जनीय
 स्यम्नाय चरितं शिष्टैरनुशिष्टं धियसां प्रज्ञायुवानि ॥
 ऐव कामास्त्रमायुधं वै चित्राभावादिनिगोरो ह्युपचार
 सादृश्यसंप्रत्ययो ह्ये चित्रं न तन्मुद्रैर्न द्वियर्थयान्त्रक
 मलेनियचप्यव्यभिचारिनये वैविकासादीनां नैरन्तर्य
 याजननामिहोपचारप्रयोजनं व्यंग्यतदसुन्दरमपि
 गृह्यगीभूतव्यंग्यनिबन्धनं भवतीति च प्राक्प्रातिपादि
 तमेव तथाप्यलंकारविज्ञायाः प्रक्रांतत्वात्तदप्यनु
 यासाधारणागर्भमिदं ममिहितमनएव तदस्य तथैवोक्तं

कृष्णः समाश्वासिषुरिनिउद्रुदादयः प्रत्यपादयन्निति स्वत्रार्थ

१५२ हंसानांसरोधिः श्रीसायनैसारीक्रियते सरसांहंसे
अन्योभ्यमेवैतेऽन्नात्मानं केवलं गारयन्ति वारिणां जि

१५१ कणस्तिदंतः कुतोऽस्माकं व्याघ्रकृतयश्च यावद्विस्
क्तितात्तकमुरवी गृहे पारिवृत्तं तीक्ष्णं स्नुषाजरः विल
ह्याधस्योक्तिरेषा व्याधस्य कान्तरव्यामत्तिसक्तत
यादीरागत्वेन हस्तिव्याघ्रहृनगेस्वगृहे दंतकृतव भा
इत्यर्थः काविषमादेव गतिः किंलब्धं यज्जनोऽगु
राग्राही किं सौरवं रुकलत्रं किं दुर्ग्राह्यं रवणो लो
कः परः पयं नोति पूर्वपूर्वापेक्षया नरस्य प्रकर्षः

कल्पनंसार इत्यर्थः राज्येसारमिति अत्र राज्यापे
 क्षयाभूमेसाधुत्वं तदपेक्षयापुरस्वेत्यादिप्रतिपादना
 वरांगतायामुक्तव्योविश्राम्यति अतिशयेनोमि
 ति शायः कास्यास्य कपरांतं नरत्ते विलक्षणात्ताया
 स्यैव व्रणामस्तस्यैव वेदनाभारिणति न ज्ञानोलीकंदं
 तदंतं कपोलेव धावेदनासपत्नीनाम् उत्सर्गस्य
 ति सामान्यस्य मानमस्य इति अत्रानि स करणा
 लेक्षणीकार्येपादपदनं यत्कारं रांतस्यसौकर्या
 प्यंकारस्यास्य घनगार्जितस्ययोगः उक्तीरामिदं
 तं अत्रानि रूपयोगेयथा धातुदिति मिथुनस्यनि

४
 कृष्णस्तु कृष्णसंघटने यथा चित्रं चित्रं मिनिः अत्र निर्वान्तौ निवृत्त्या
 १५२ नांकाकानां वयोगः कुंकूलं त्रयागिः सिंहिकास्ततः २
 १५२ सिंहोराहुश्च अत्र तय रशोशोनात्मनारदासमासादि २
 नायावदेयस्वयमेवाधिकृतमहाबाधः स्वाश्रयवाधेता
 श्रयणाक्रियाध्वंसान् विपुलेति अत्र हीनेन गुरुका
 र्यं कृत्तामिति विषमत्वं एवमधिकोपियः स्वल्पमपि प्रयो
 जनं न विदधाति तदपि विषमं यथा किं ददात्ता कि
 मश्रान्तु भर्तव्यं भरणा कुलः उदारमतिरपि पिजगति
 तयमात्रवो इति मातिवर्तने अनेवाश्रयस्यावहीय २
 स्वमुत्तं अन्यप्यामानस्यासमेव ज्ञान् संबंधीति सं

बंधवक्त्रं तेनेदोः संबंधः समात्वात् अणो गोनि अत्रांगैके
 नमदेहयस्य न धर्म साम्यादेका त र्थमति प्रायाय वि
 वदिनमपित्वनासादिन तत्त्वभावमिदं वस्तुत ए
 ववलीयस्तया न स्याति रो धाने हेतुः सामान्येन तस्य
 देकात्म्यं तदस्य देव प्रस्तुततिरो धानाया नि प्रायात्ता
 विवदिनमिति सिद्धो स्य न नो व्यतिरेकः इष्ट इति
 दृशि रत्रो पलविधमात्रवचनः स्मारित इति दृष्टादियु
 पठितेषु पठितस्य स्मरते मित्वेपि मितं ह्रस्व इति
 न ह्रस्वः तादिधौवेन स्यानुवृत्तस्य व्यवस्थितवि
 भावात्त्वात् करयुग गृहीत यप्रो दास्तन मुरववि

था=

त्य=

कृष्णदत्त निवेशिताद्यापुटस्य संस्मृतं नयं च जन्यस्य नमज्जकृष्ण

१५३
१४३
स्यरोमां चं अत्र ये वरीन्योति अनेतवत्प्रकारं वैचित्र्य
मस्य दार्शित्ये तोपमानस्योपमेया नुमेकलप्यंतामा
त्रप्रतिपादनमपि प्रतीयं यथा वदन्तमिदं सममिदोः
सुंदरमापित्तो कियच्चिरं नुभवेत् मलिनयानियत्कपो
तो लोचनसलिलं हि कज्जलवदिति गुरुप्रधानं गुराः
श्रुतादिको धर्मः अपरित्यजेति न ह्युरादस्या विशेषो
यंदर्शयति तत्रैकस्य गुरापरिहामन् प्रतीतेः
तिना हि भातमभातं भवतीति सावसानेन बह्वदये
सैवाक्षोः सा च श्रवणायोः अस्मादृशीनां सुंदर

१५३

अवकाशः कुत्रपापानां गरुडाग्रजः अरुणाः करीरमं
 धवलोसियद्यसियद्यपिसुंदरतथापित्वयारंजितं
 ममहृदयं रागभृतेपिहृदयेस्प्रभगोनिहितीमरुक्तो
 सि धवलः कामुकोपिरंजिततननिजगमि व्यंगमपिरागः
 प्रसाक्तिरपिअत्रपूर्वाद्योधिरो धोनज्जुत्तरत्रभिन्नाधा
 रत्तयेवरक्ता रक्ततयोः प्रतीतेः किंचेति स्फूर्तिनज
 मोपिगुरोगगुराणांजरसं पर्वेरा किंचिदृत्यथात्वं
 गतोदृष्टः यदात्तगच्छतिनदाप्यतज्जुराश्रितिप्रकारं
 तराश्रयरांअंगेतीशामात्ररासेवनात्यादृशीया
 नौचीयततस्यहृत्तेनसमन्वयः यथासंभवतिन
 इत्या

रुसदः सर्वेषामेवलक्षितानामपि तु केवांचित् तत्रापि
 १५४ केवांचित्मध्ये क्वचिद्व्योः क्वचित् चत्तराणामिति
 १५४ यथायोगं संसृष्टेष्वविषयभेदेन त्रिरूपाया अपि
 संसृष्टा चैकरूपयेति प्रागुक्ते मभिधानं न विरुध्य
 तेनैरपेक्ष्य लक्षणास्य रूपस्याभिन्नत्वात् संकर
 स्तस्वरूपे रौप्येनानात्वेनावभासने इति युक्तस्तत्र
 त्रिरूपतया व्यवहारः सनास्त्यत्र ग्रामे य एनां सर्व
 नः प्रसर - वरायान्तराणां गृह्यत्वं विपरिवृत्त
 मानानि वारयन्ति न विप्र्रान्ति जुषः क्वाविप्र्रान्ति
 जुषः नाटंकं करामि रसा भेदः ललाकोटि

१५४

पुरं गुंजारत्तिका करार प्रमयः करः पाशोश्च वैराग्यं तो
 हित्यनियमः विषयवैतल्यं च पूर्ववदिति तस्या स्वशो
 यमाश्लेषस्योत्थापकतयोपकारिणी श्लेषोपित
 येवोत्प्रेदा रूपकयोः तैस्तु समस्तैः साक्षात्पारंप
 योचयथा संभवमुपमोपकृतानुपकृतैर्न्या एव ताया-
 तस्याः सचेतसां प्रचुरचमत्कृतिहेतुत्वात् सुखेपी
 ति उपमापक्षेकलंके उपचार एवेति न च तदाश्रय
 रां युक्तं तस्या गतिगतिकत्वात् अतिपातिनोज
 न वैभवं जंतः सारावानदाय त्रेदृशी यंतदेभ्राजते
 अभिहतो दानवानां नादः सिंहनादो येनेति शंभो

कृष्णद. संवोधनं साचेयंगजसंहतिर्यूप्यमति पावि विशेषेण
 १५५ परित्रायति अविस्तिना संतनेन दानेन मदेन घरा
 १५५ प्रेष्टा सारा स्थिरा वनं दयते रक्षति वनदाया देड
 रक्षरोगो अवनं वा रक्षरां ददाति यां परस्परं पेक्षेति
 इतरेतरविवेकेन दयोरिहृतेन संभवान् अपेक्षेव
 च परस्परममुग्राह्याङ्ग्राहकभावः तद्वशेन तयोर्वि
 दग्धानां चेत्तसि परं च मत्कारणान् द्वितीयः संक
 रंशति मत्तु निश्चयारब्धः ० दृष्ट्यगलंकारः समुच्चयेन
 समुच्चयद्योतिना च शब्देन यथा गंभीरो यथा रत्न
 निर्भरो यथा च निर्मल च्छायः तदा किं विधना सर

सशेनीयः सरसवभागीकश्च जलधिर्नक्तः नास्ति
 तथेत्यस्यार्थे निपातः आशादिश आस्थाश्च तमस्ति
 मिरमोहश्च दीपकमिति यद्येकस्य प्रकृतत्वमूचाप्र परस्य
 कृतत्वम् तस्य योगिने नियदिद्वयोरपि प्राकरणि
 कत्वमप्राकरणि कत्वंवाभ्रमिधीयते इति यद्यपि सा
 धकत्वंवाधकत्वंवोभयमप्यस्यास्ति न तथापि प्रधाने
 तव्यपदेशा भवन्तीति न्यायाद्वाधकत्वेनैवाप्यव्यप
 देशोऽप्येवाधकस्य वलीयस्त्वेनोक्तं तया प्रती
 तेः प्राधान्यात् रूपकं प्रति च वाधकत्वं यन्न द्वेष
 माविषयपि ह साधकत्वं पर्यक्स्यति प्रकारान्नराभा

कृष्णदः वात्र स्पष्टेति यद्यपि सहामिदं रूपकमखिलवाक्य
 १५६ व्यापि तथापि प्रत्ययवयवरूपकस्य सङ्गावात्र तथाप्य
 पदेश इत्येकपदानुप्रवेशोऽस्य न विरुद्धते तत्प्रभे
 १५६ देति तस्य प्रभेदास्त्रयः प्रकाशस्तेषां भेदाः तत्त
 दलंकारयोगेनावांतरविशेषा उत्प्रेक्षावयवा
 दयः विशिष्टस्येति यत्राश्रयस्यानित्यत्वानास्ति
 नित्यत्वे हि तस्य न तस्यान्वयव्यतिरेको निवन्धुनोर
 नित्यस्य व्यतिरेकाभावात् रमरां मंदिरं सति वि
 प्रमरमरास्य प्रेयसो मंदिरमिति तद्व्याख्याया प्रका
 राणामित्यसंगतं स्यात् सद्भाः सततप्रभः सदा मिति

सदेत्यस्यार्वेनियान्तः छं दसः सच्छोभनमंभोयस्याः
सदंभाः दंभेन सहवर्तन्ते सदंभाः पान्नप्रवाहः एकात्
रस्येनियदित्ठविपरिरागमेन लिङ्गवचसोरप्यस्यापि
संबन्धस्तदाभ्यासतदागोर्वाक्यभेदः स्यात् एवंचा
व्यवधानेन प्रकृताप्येति प्रतीयते असदृश इति कर्तुं
तत्त्वादेकवचनांतं क्तिन्नं तत्त्वाद्ध्रुववचनांतं च मध्य
स्तथाभ्युत्थोद्भूतः तांच विस्मृतिदधते इति दधधा
रणो इत्यस्य दधाते अथ या क्रममात्मनेपदेकव
चनवहुवचनयोरूपमङ्गनं स्नानं कुडनं च स्फुरनेषु
कुस्यान्तो यथा स्फुरन्ति रंशुकोऽश्वकांतां मकरकोतनः
स्याः

शः

१५७ रुस्यद-कामः समुद्रश्च उच्चरितमिति न पृथो ब्रूतः प्राडुर्भूतं ।
 प्रत्ययेत्यत्र विविक्तमूर्तत्वादिकेवलस्येति असमा
 १५७ सस्यस्य समासेत्वसौ योग्यताद्यपि प्रतिपादय
 निकराः पारायोपि नायः स्वेदोपि मानः परिमारा
 मभिमानश्च चिरयापि दिनो दीर्घाहानि दाघः व्यक्ते
 स्य= लिंगश्चैविशेषः प्रस्त्वस्त्रीत्वं च नायक नयेति नाय
 कं अनायिका चेत्येकशेषः भास्वन्तौ करो दीव्यमाणौ
 पाराणी भास्वन्तश्च कलः पारायः अस्वापं डलं भंय
 त्फलं तत्र लुब्धानामिहितं प्रददाति स्वापस्य फले
 विप्रांतौ योनिलुब्धस्तत्र हितं प्रददाति चकं पते ।

प्या=

विमेतीत्यर्थः अन्येपि जघाये विरोधस्यासंभवः
यथा याधर्मभासस्तनयाविशीतलेः स्वसाय
मस्यापि जनस्य जीवनेः कृष्णापि शुद्धिरधिकं वि
धातुभिर्विहंतु महंसि जलेः पटीयसीति अ
त्र धर्मभासस्तनयात्वादीनां प्रागुक्तलत्वादीनां
च धर्माणां भिन्नाधारतया विरोध उक्तः सच
न संभवति एकप्रयत्नैव क्तस्योपपत्तेः अ
न्यप्याति स्याति प्रसंगः स्यात् यथापि च तस्याः
सरितो जलानां च तत्त्विकमेकत्वं तस्यापि श
ब्दसमर्पितमेवां नानात्वमनुभूयते अयंच विरो

कृष्णदत्त धः शाब्द एवेव्यते तथा च तेषां भिन्नाश्रयतयात्
 १५८ इवस्य एव तस्या संभवः सचानभिहितवाच्यत्वं
 १५८ एवपर्यवस्यति एकाश्रयतया विवक्षितानां तेषां
 ममुना वाक्येनानप्याभिधानादिति. इतीति वि
 दुष्याध्वानिकृत्प्रभृतीनां य एष मार्गः स्वसिद्धांत
 स्तत्र ज्ञेयगतत्वेन एष्यक् एष्यगवस्थितोप्येक
 रूपतेयाप्रतिभाति तत्र संघटनैव निमित्तं विदि
 मस्य सखावबोधायैकत्र संग्रहणं या संघट
 नान्तर्दशादेवैकान्तमना प्रतिभासान्न एतेन च
 महामतीनां प्रसरहेतुदेवग्रंथोग्रंथकृत्तानेन क

प्यमप्यसमाप्नत्वा दयरेणाच एरित्तावश्रीषः चान्
 दिव्यंदोपि म्रस्वंडनयायद्वभासते तत्रसंघटने
 वसाधोहेतुः नाहिसघटिनस्यसंधिवंधः कदा
 चिद्वाद्यते इत्यर्थाप्राप्ताद्याध्वन्यते इति काव्यप्र
 काशसंकेते दशमउद्भासः समाप्तप्रायं काव्य
 प्रकाशसंकेतः सं. १८८५ पौषप्र. २५ संप्रसमि
 ति. साधुराममुलाजमालिखारीमंदिरश्रीरचुनाय
 जीपुस्तकालबजम्बूस्टेट् श्रीशुभमसूक्तम्

र. नं. २३

इति काव्य प्रकाशः समीपः

नं. ५३०